

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΤΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΙ

ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ
στην «Όασι», το πρώτο γαλλικό κέντρο
που γυρίσθηκε σε «Σινεμασκόπ»

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

Εναρξη
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 70N
12 — 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1955

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξης : Σωκράτους 57, Αθήναι. Τηλ. 57-081
Εκδόσις : Βουλιαγμένης 352, Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Εσωτερικού : Εξάμηνος : Δρχ. 130.—
Ετησία : » 260.—
Εξωτερικού : Εξάμηνος : \$ 7.—
Ετησία : \$ 14.—

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως
Αγγελίας, διαφημίσεις κατά συμφωνίαν

Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του
περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδο-
τών. Τα μη δημοσιευόμενα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : Ελένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις Εκδόσεως : Η. Γ. Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
(Αλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης εφύνης
(Κεφάλαιον όλοσχερώς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΜΙΣΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ εξη-
κολονθεί, από το 1938 που έ-
θριάμβευσε στο «Λιμάνι των ά-
ποκλήρων»—να είναι μια από
τις «πρώτες κυρίες» του γαλλι-
κού κινηματογράφου. Τώρα προ-
τιγωνιστεί στην πρώτη γαλλική
ταινία Σινεμασκόπ, την «Όαση»
του γνωστού σκηνοθέτου Υβ
«Αλλεγκρέ (βλ. σελ. 30-32).

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ :

«Η ΛΙΡΑ»

Η Ιστορία της στα τελευταία 15 χρόνια.

Διατηρήσατε

την επιδερμίδα σας
φρέσκια και δροσερή
μέ το

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ
"ΖΙΝΝΙΑ"

* ΤΟ "ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΖΙΝΝΙΑ"
καθαρίζει ριζικά την επιδερμι-
δα, χάρις εις τα ευγενή και κα-
θαρά συστατικά της ΛΑΝΟΛΙ-
ΝΗΣ την όποιαν περιέχει.

* ΤΟ "ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΖΙΝΝΙΑ"
καθαρίζει, τρέφει και διατηρεί
την επιδερμίδα δροσερή και ματ.

Linnia

ΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ Δ. ΣΚΟΥΡΑΣ
ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 5 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΕΞΟΦΥΛΛΑ ΓΙΑ ΚΟΡΝΙΖΩΜΑ

«...Τὰ ἐξώφυλλα εἶναι χάρισμα. Πο-
τὲ ἕως τῶρα δὲν μᾶς ἔδωκε κανένα
ἄλλο ἐλληνικὸ περιοδικὸ αὐτὴ τὴν
ζωντάνια στὴν εἰκόνα, μαζί μὲ τὴν
τέλεια ἐγχρωμὴ ἐκτύπωσι... Ἀλλὰ
δὲν εἶναι κρίμα κι' ἄδικο, δὲν εἶναι
ἀμαρτία, ὅπως λέει καὶ τὸ δημοτικὸ
τραγουδι, νὰ πηγαίνουν χαμένα τό-
σο ὁμορφα πράγματα; Βέβαια, κα-
ταλαβαίνα πολὺ καλὰ ὅτι ὁ τίτλος
ΕΙΚΟΝΕΣ καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα
τοῦ κάθε τεύχους πρέπει νὰ μπαί-
νουν ἀπ' ἐξῶ καὶ μάλιστα ἐμφανῶς.
Εἶναι ὁμως δίκαιο νὰ χάνουν οἱ ἀ-
γορασταὶ φίλοι σου τόσο καλοὺς
πίνακες γιὰ κορνίζωμα; Φρόντισε
λοιπὸν κάτι νὰ γίνη ὥστε νὰ τὰ
χρησιμοποιοῦμε πιὸ ἀποδοτικὰ καὶ
πιὸ μόνιμα...»

Νίκος Γέροντας (Κάιρο, Αἴγυπτος)

Μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα λάβαμε
καὶ ἄλλα γράμματα. Ἀλλὰ ἀ-
τυχῶς δὲν γίνεται τίποτε. Ἀρ-
γότερα, ὅταν οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ θ'
ἀποκτήσουν ἐγχρωμες σελίδες
στὸ ἐσωτερικὸ κάθε τεύχους, θὰ
ικανοποιηθῇ καὶ αὐτὴ ἡ τόσο
δικαιολογημένη ἐπιθυμία τῶν
θαυμαστῶν τῶν ἐγχρώμων μᾶς
ΕΙΚΟΝΩΝ.

ΤΟ ΤΙ ΕΠΙΘΥΜΩ

«...Εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 4. τεύχος τοῦ
ὑμετέρου ἐγκρίτου περιοδικοῦ, ὁ ὑ-
πὸ τὸ σκαρίφημα τοῦ «τοξότου» κα-
λυπτόμενος συντάκτης σας, δημοσι-
εῦεν ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς μου,
σχετικῆς πρὸς τὰς παλαιὰς φωτο-
γραφίας αἱ ὁποῖαι δημοσιεύονται
ἐβδομαδιαίως ὑπὸ τὸν τίτλον «Θυ-
μᾶστε πότε» (ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «Ἐν-
θυμείσθε πότε»), μὲ ἐρωτᾷ τί, ἀντὶ
φωτογραφιῶν ἀσημάντων, κοινοτόπων
ἢ παμπάλαιων γεγονότων, θὰ ἐπε-
θύμουν. Ἀπαντῶ: Εἰκόνας ἐνδιαφε-
ροῦσας, περιέργους, νεωτέρων μάλ-
λον γεγονότων. Παράδειγμα αὐτῆς
τῆς αὐστριακῆς πρεσβείας ἢ ἡ ἑτέρα
τοῦ τροχιδορόμου. Ἐπ' αὐτῆς, πα-
ρακαλῶ ὅπως μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ το-
νίσω, καθ' ὅτι ἀσφαλῶς καὶ καλῶς
ἐνθυμούμαι, ὅτι τὸ 1907 δὲν εἰ-
τούργει ἱππῆλατος, ἀλλὰ ἀτμοκίνη-
τος σιδηρόδρομος. Τὸ ἐπόμενον ἔ-
τος, διὰ πρώτην φορὰν, ἐκινήθη ἡ-
λεκτρικὸς συρμός, ὁμοῖος τῶν ἐν Ἑ-
σπερία ἀπὸ ἐτῶν χρησιμοποιουμέ-
νων».

Βασίλειος Πασπάλης (Θεσ)νίκη)

Ὅπως, λοιπόν, βλέπετε, ἡ
ἐπιθυμία σας πραγματοποιήθηκε
πρὶν κἄν τὴν ἐκφράσετε.

ἌΛΕΚΤΩΡ.

Μουριάδης

ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΚΙ' ΑΛΛΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ;

«Θὰ πρέπει νὰ ἔχετε περιθώρια
μεγαλύτερα ὥστε, ὅταν δεθοῦν οἱ
ΕΙΚΟΝΕΣ σὲ τόμο, νὰ μὴ κοπῇ τὸ
περιεχόμενο ἀπὸ τὸ διδιοδετικὸ
μαχαίρι ποὺ θὰ τὸ ξακρίσῃ... Για-
τί δὲν δημοσιεύετε μυθιστορήματα
μὲ ἐγχρώμα σκίτσα;»

*Ἀρης Οἰκονόμου (*Ἀραξος).

Στὸ προηγούμενο, ἄλλος ἀ-
ναγνώστης μᾶς ἐζήτησε μικρό-
τερα περιθώρια. Ποῖόν ἄραγε νὰ
πρωτοικανοποιήσωμε;

ΠΕΡΙ ΤΙΤΛΩΝ

«...Πολὺ ὁμορφὴ ἰδέα ἡ φωτογρα-
φία «ἀθηναϊκῆς βραδυᾶς» μὲ τοὺς
παρακολουθοῦντας τὴν πρώτη τοῦ
Ἑθνικοῦ Θεάτρου. Ἀλλὰ γιατί δὲν
βάλατε πλάι στὰ ὀνόματα καὶ τὴν
ιδιότητα τοῦ κάθε θεατοῦ; Ἐμᾶς,
ἐδῶ στὴν ἐπαρχία, ὅλα κι' ὅλοι μᾶς
ἐνδιαφέρουν. Καὶ γιὰ μὲν τὴν κ. Κυ-
δέλλη ἢ τὸν κ. Βενέζη γνωρίζουμε τί
εἶναι καὶ μὲ τί ἀσχολοῦνται. Οἱ ἄλ-
λοι ὅμως; Δὲν ἐρωτῶ ἀπὸ διάθεσι
«κοτσομπολιοῦ», ἀλλὰ ἀπὸ καλῶς
ὑπάρχουσα περιέργεια... Καὶ ἄλλοι
φορὰ πρέπει νὰ σχεδιάζετε ὅλο τὸ
περίγραμμά των εἰκονιζομένων προ-
σώπων ὥστε νὰ βρίσκονται πιὸ εὐ-
κολα...»

Βασίλης Κομπόρης (*Ιωάννινα)

Ὅταν δημοσιευθῇ καὶ πάλι
κάτι παρόμοιο, θὰ προσπαθήσω-
με νὰ σᾶς ἱκανοποιήσωμε τὴν
περιέργειαν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

«...Θαύμα ἡ ὀλοσέλιδη φωτογρα-
φία μὲ τὰ τέσσαρα ΤΖΕΤ στὸν
συννεφιασμένον οὐρανό...»
Δημήτριος Ε. Πόρτολος (Πάτραι)

Μὴν χάνετε
κάθε
μῆνα
τὸν πλέον
χρήσιμο
πολύτιμο
εὐχάριστο
σύντροφο
ΤΗΝ

ἐκδρογὴ

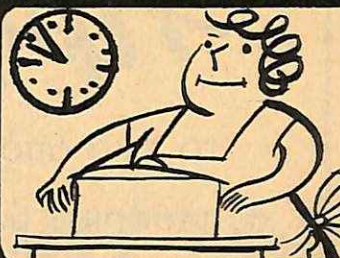
Τὸ μοναδικὸ
ἐλληνικὸ
ἐγκυκλοπαιδικὸ
περιοδικὸ

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 6

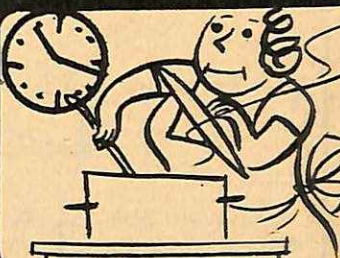
ΠΡΟΣΟΧΗ:

Γιὰ τοὺς ἀναγνώστες τῶν
«ΕΙΚΟΝΩΝ» ποὺ θὰ μᾶς στεί-
λουν τὸ παρὸν ἀπόκομμα ἢ ἐτη-
σία συνδρομὴ θὰ εἶναι μόνον Δρ.
60 ἀντὶ 72, ἢ ἐξαμηνος συνδρο-
μὴ θὰ εἶναι μόνον Δραχ. 32
ἀντὶ 38.

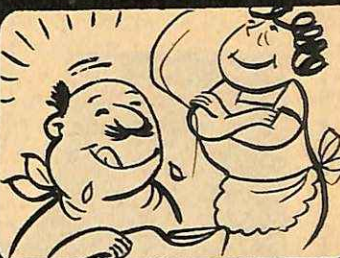
τὸ ΣΙΝΕΜΑ *has*

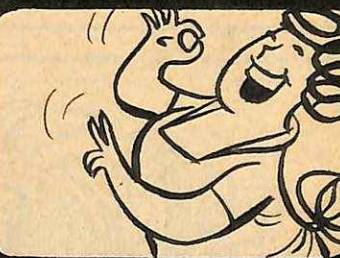
Τὸ γρήγορο

καὶ τὸ

καλὸ

πάνε μαζί
τὰ δύο

ΣΟΥΠΕΡΓΚΑΖ

ΤΟ ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ
ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Σ. & Ε. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21

ΤΗΛ. 52-705

ΠΡΑΤΗΡΙΑ:

ΑΘΗΝΑ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4

ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΔΕΛΑ καὶ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

Κρούμα!..

τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ δύο δὲν
πλύθηκε μὲ "ΚΛΑΙΡ"

ΚΛΑΙΡ

πλένει καιά
πλένει χωρίς φθορά

ΑΔΕΛ

**ΚΑΝΕΙΣ ΑΛΛΟΣ
ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΔΕΝ ΤΟ ΕΠΕΤΥΧΕ**

Τι ΕΠΕΤΥΧΕ ΤΟ BP SPECIAL ENERGOL VISCO-STATIC

- 1.— Νά καλύψη καὶ τοὺς 4 τύπους ὀρυκτε-
λαίου SAE 10 W/40.
- 2.— Νά μειώσῃ τὴν φθορὰν τοῦ κινητήρος
κατὰ 80%.
- 3.— Νά μειώσῃ σημαντικὰ τὴν κατανάλωσιν
τῆς βενζίνης.

Ὁ διάσημος ὀρειβάτης Ε. ΧΙΛΛΑΡΥ,
ὁ ὁποῖος μαζί με τὸν Τεννισκ κατέ-
κτησε τὸ Ἑβερστ (8.816 μ.) τὴν
ὕψηλοτέραν κορυφὴν τῆς γῆς.

ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

81/30

ΑΧΕΛΩΟΣ

ΑΞΙΟΣ

ΑΛΙΑΚΜΩΝ

EIKONEX

AP. 7 12.12.55

Τρεῖς ποταμοὶ τιθασεύονται καὶ ἀλλάζουν τὴν ὄψιν τῆς ἐλληνικῆς γῆς

Γῆ καὶ νερό. Αὐτὰ εἶναι τὰ δύο βασικά
αἰτήματα τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς
Ἑλλάδος, πού ἀσφυκτιᾷ στὰ ἄγρια δά-
ση καὶ ἀνυδρα βουνά μας. Ἀγωνίζεται ὁ
Ἕλλην ἀγρότης μὲ τὰ νύχια, κυριολεκτικά,
ν' ἀποσπάσῃ λίγη γῆ ἀπὸ τοὺς πέτρινους
ὄγκους πού καλύπτουν τὰ τρία τέταρτα τῆς
ἐλληνικῆς γῆς, γιὰ νὰ καλλιεργήσῃ. Καὶ εἴ-
ναι συνηθέστατο εἰς ὅλη τὴν Ἑλλάδα τὸ θέ-
μα τῶν περουλίων πού ἔχουν κατασκευάσει
οἱ γεωργοὶ στὶς πλαγιές τοῦ βουνοῦ, κου-
βαλώντας χῶμα ἀπὸ τὶς κοίτες τῶν ποτα-
μῶν καὶ τῶν χειμάρρων.

Τὸ ἴδιο καὶ μεγαλύτερο εἶναι καὶ τὸ δρᾶ-
μα τοῦ νεροῦ. Ποτάμια ἀρκετὰ πού πηγάζουν
ἀπὸ ψηλά ἀπὸ ἄλλες θαλάσσιες χῶρες, ἢ
καὶ ἀπὸ τὰ δικά μας βουνά, αὐλακώνουν τὴ
χώρα μας. Στὶς περισσότερες, ὅμως, περι-
πτώσεις περνᾷ διπλὰ ἀπὸ τὰ λιγοστὰ καλ-
λιεργήσιμα ἐδάφη τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς νὰ
τὰ ποτίζουν. Καὶ τὸν χειμῶνα, ὅταν γίνων-
ται ὀρμητικὰ καὶ ξεχειλοῦν, καταστρέφουν
τὸν μόθο τῶν Ἑλλήνων γεωργῶν, παρα-
σύροντας καὶ τὸ λίγο χῶμα στὴ θάλασσα.

Πρῶτος ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἐνστερ-
νίσθηκε τῇ γνώμῃ τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων
ειδικῶν καὶ ἔκαμε τὰ μεγάλα ἐξυγαντικά
ἔργα εἰς τὸν κάμπο τῆς Θεσσαλονίκης τὸ
1925. Τὰ ἔργα αὐτὰ ἐτιθάσευσαν τὸν ποτα-
μὸ Ἀξιό, δίδοντάς του μιὰ κοίτη πού δὲν
μποροῦσε νὰ τὴν καθάρισῃ τὸν χειμῶνα
καὶ νὰ πλημμυρίσῃ τεράστιες ἐκτάσεις πού
ἔμεναν ἔτσι τέλματα ὅλο σχεδὸν τὸν χρό-
νο, ἀποτελώντας καὶ τὴν ἐστία φοβερῆς ἐλο-
νοσίας πού ἐδεκάτιζε τὸν πληθυσμὸ.

Τώρα, ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ σημερινοῦ
προϋπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ, τὸ ὑπουρ-
γεῖο Δημοσίων Ἔργων ἀρχισε τὴν ἐκτέλεσι
ἐνὸς τεραστίου προγράμματος τιθασεύσεως
καὶ ἀξιοποιήσεως τῶν ἐλληνικῶν ποταμῶν.
Περιλαμβάνει τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἔργα ἀν-

τιπλημμυρικά, ἀποκαλύψεως γῆς διὰ τὴν καλ-
λιέργειαν καὶ ἀρδεύσεως. Τέτοια ἔργα, μικρὰ
μὲν, ἀλλὰ ἀποφασιστικῆς σημασίας, ὅχι μόνον
διὰ τοὺς περιοίκους, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὁλό-
κληρη τὴν χώρα καὶ τὴν οἰκονομία τῆς, γί-
νονται καὶ τελειώνουν κάθε μέρα σὲ πολλὰ
σημεῖα τῆς Ἑλλάδος.

Ὅμως τρία ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἔργα, γιὰ τὰ ὁ-
ποῖα μπορεῖ νὰ καυχᾶται —καὶ δικαίως— ὁ
ἐλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ ὑπουρ-
γῶς τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ σήμερα πρω-
θυπουργὸς κ. Κ. Καραμανλῆς, εἶναι στὰ
τρία μεγάλα ποτάμια τῆς χώρας: Εἰς τὸν
Ἀχελῷο στὴν Ἀκαρνανία, κοντὰ στὸ Ἀγρί-
νιο, εἰς τὸν Ἀξιό καὶ εἰς τὸν Ἀλιάκμονα
στὸν κάμπο τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ στοὺς
τρεῖς αὐτοὺς ποταμοὺς γίνονται ἔργα ἀρδευ-
τικά. Δηλαδὴ φράγματα πού σταματοῦν τὰ
νερά, δημιουργοῦν μιὰ τεχνητὴ λίμνη καὶ ἀ-
πὸ κεῖ, μὲ ἓνα σύστημα καναλιῶν, τὸ νερό
τοῦ ποταμοῦ διοχετεύεται γιὰ πότισμα τῆς
γῆς. Εἰς τὸν Ἀχελῷο προβλέπεται ὅτι μὲ
τὰ ἔργα πού γίνονται θὰ ἀποκαλυφθοῦν καὶ
νέα ἐδάφη —καὶ μάλιστα σημαντικά, κάπου
257.000 στρέμματα— ἐνῶ σημαντικὲς ἐκτά-
σεις ἄλλων ἐδαφῶν ἀλατούχων, πού τὸ πολὺ
ἀλάτι πού περιέχουν τὰ καθιστὰ ἄγονα, θὰ
μεταβληθοῦν, χάρι στὸ ἄφθονο πότισμα μὲ
γλυκὸ νερό, σὲ γόνιμα.

Τὰ φράγματα φαίνονται ἀπλᾶ, εἶναι ὁ-
μῶς δυσκολώτατα στὴν κατασκευὴ τους γιὰ-
τί παρουσιάζουν ἓνα σωρὸ σύνθετα προβλή-
ματα γιὰ τοὺς μηχανικοὺς πού τὰ κατασκευ-
άζουν. Φαντασθῆτε ἓναν τεῖχο πολὺ χονδρὸ
καὶ σὲ ὕψος 10-15 μέτρων ἀπὸ τὴν κοίτη
τοῦ ποταμοῦ. Ὁ τεῖχος αὐτὸς συνδέει τὶς
δύο ὄχθες τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐμποδίζει τὸ νε-
ρὸ νὰ περάσῃ, ὥστε ἀναγκαστικὰ νὰ σχημα-
τίζεται ἐκεῖ μιὰ λίμνη τεράστια. Ὁ τεῖχος,
δηλαδὴ τὸ φράγμα, στὶς δύο ἄκρες τοῦ χα-
μιλώνει καὶ χάρις σὲ μεγάλες σιδερένιες

πόρτες πού ὑπάρχουν ἐκεῖ, ὅταν αὐτὲς ἀνοι-
ξουν, τὸ νερό τοῦ ποταμοῦ «ἐκτρέπεται».
Ἔτσι ἔχουμε ἀντὶς ἓνα, δύο ποταμοὺς πού,
ἐάν παραπόταμοι τοῦ μεγάλου, ξεχύνονται σὲ
ἀντίθετες κατευθύνσεις. Ἐνα σύστημα κα-
ναλιῶν, πού γίνονται διαρκῶς καὶ μικρότερα
ὥσπου νὰ καταντήσουν αὐλάκια, ἐπιτρέπει
τὸ πότισμα τεραστίων ἐκτάσεων. Καὶ ἡ πο-
τιστικὴ καλλιέργεια, ὅπως εἶναι γνωστὸ,
εἶναι τριπλάσια σὲ ἀπόδοσι ἀπὸ τὴν ξηρικὴ,
ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ ὑπαρξὶς νεροῦ ἐπιτρέπει τὴν
καλλιέργεια φυτῶν προϊόντων πού ἔχουν κα-
λύτερες τιμές.

Τὸ μεγάλο φράγμα ἔχει καὶ αὐτὸ μιὰ
ἢ καὶ περισσότερες πόρτες πού τὸν χειμῶνα
σηκώνονται ἀπάνω καὶ ἀφήνουν ἐλεύθερα
τὰ νερά νὰ περνοῦν καὶ νὰ τρέχουν κατὰ τὴ
θάλασσα. Αὐτονόητο εἶναι ὅτι γιὰ νὰ γίνουν
τὰ φράγματα διαλέγεται τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ
ποταμοῦ πού εἶναι σχετικῶς ψηλότερα ἀπὸ
τὰ χωράφια πού πρόκειται νὰ ποτισθοῦν καὶ
ὅπου ἡ κοίτη εἶναι τέτοια, ὥστε ἡ δημιουρ-
γία τῆς τεχνητῆς λίμνης μὲ τὸ κράτημα τῶν
νερῶν νὰ μὴν ἐπιφέρει ζημιές μὲ ἐκχειλίσεις
πρὸς ἄλλες κατευθύνσεις. Ἡ ἐξεύρεσις τοῦ
καταλλήλου σημείου γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ
φράγματος, ἡ ἐνίσχυσις τῶν ὀχθῶν, ἡ προσω-
ρινὴ «ἐκτροπὴ», δηλαδὴ ἡ ἀλλαγὴ κατευθύν-
σεως τοῦ ποταμοῦ ἕως ὅτου γίνῃ τὸ φράγμα,
ἀλλὰ κυρίως ἡ κατασκευὴ τοῦ φράγματος
παρουσιάζουν πολλὰ καὶ σοβαρώτατα τεχνι-
κὰ προβλήματα. Γι' αὐτὸ καὶ εἰς τὰ ἀρδευ-
τικά αὐτὰ ἔργα τὸ δυσκολώτερο μέρος εἴ-
ναι ἡ κατασκευὴ τῶν φραγμάτων, ἐνῶ τὸ
δεύτερο μέρος τοῦ ἔργου, ἡ κατασκευὴ τοῦ
ἀρδευτικοῦ συστήματος, εἶναι μὲν πολυδά-
πανη, ἀλλὰ ὅχι τόσο δύσκολη τεχνικῶς.

Καὶ εἰς τοὺς τρεῖς, λοιπόν, μεγάλους πο-
ταμοὺς πού ἀναφέραμε: στὸν Ἀχελῷο, στὸν
Ἀξιό καὶ στὸν Ἀλιάκμονα, τὰ φράγματα
ἔχουν ἀρχίσει, ἔχουν προχωρήσει καὶ θὰ τε-

ΚΟΣΤΟΣ, ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ

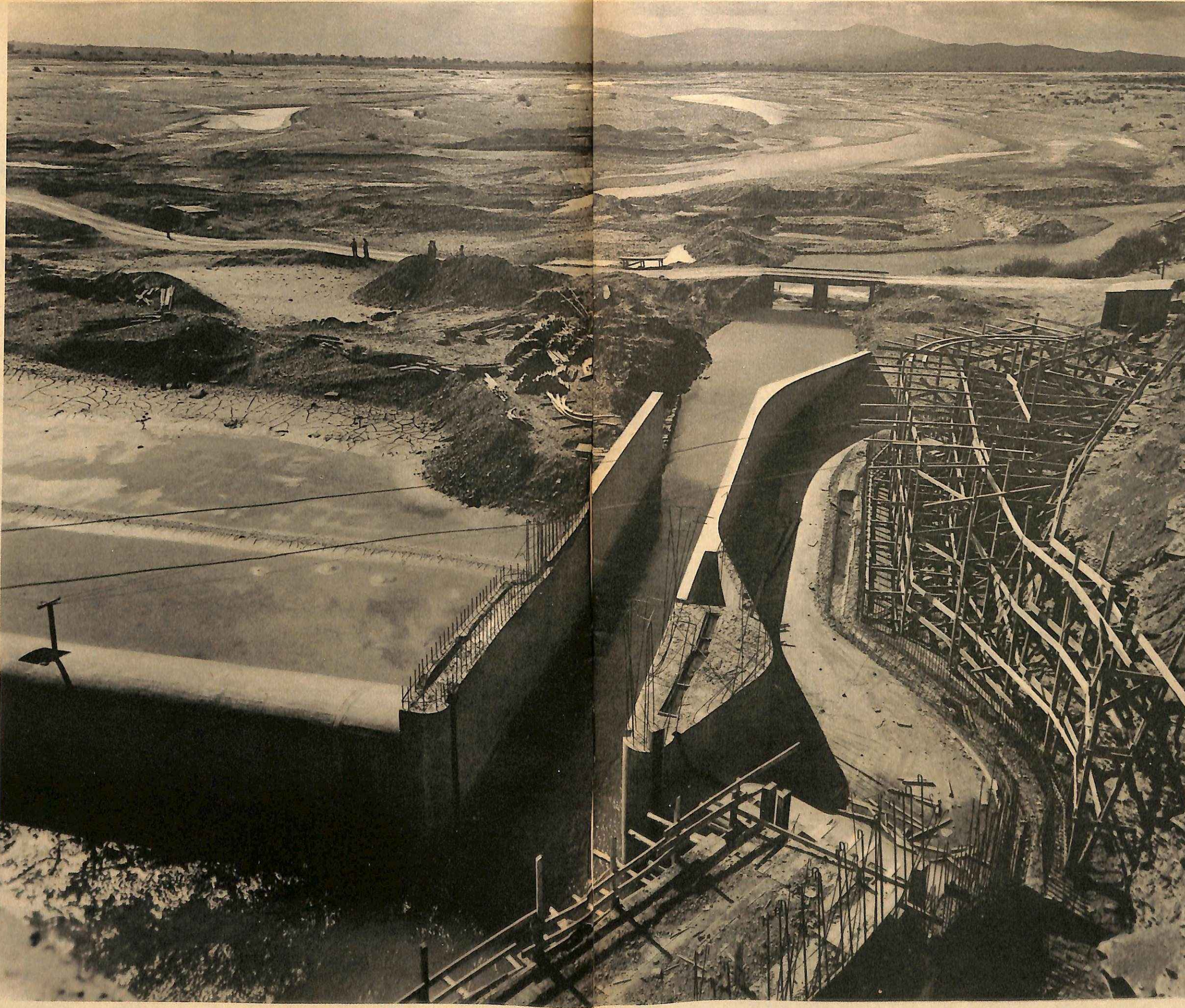
	ΑΧΕΛΩΟΣ	ΑΞΙΟΣ	ΑΛΙΑΚΜΩΝ	ΣΥΝΟΛΑ
Συνολικὴ δαπάνη	320	318	256	894
Εἰδικὴ δαπάνη φράγματος	62	74	38	174
Ύψος φράγματος	7 μ.	3 μ.	11,5	—
Πλάτος φράγματος	1600 μ.	1150 μ.	320	—
Ἀξιοποιουμένη ἐκτασις (εἰς χιλ. στρεμμάτων)	700	350	400	1.450
Αὔξησις ἐτησίου εἰσοδήματος (ἐκατομμύρια ν. δραχμῶν)	380	200	205	785
Ἀποκαθιστάμεναι οἰκογένειαι ἀκτημόνων	7.000	4.000	7.000	18.000

λείωσουν μέσα στο έρχόμενο καλοκαίρι, εκτός του 'Αεϊού που θα τελειώσει το καλοκαίρι του 1957. Είς τον 'Αχελώο και είς τον 'Αεϊό έχουμε δυό εκχειλίσεις, δεξιά και αριστερά του ποταμού. Είς τον 'Αλιάκμονα μονάχα μία στη δεξιά του πλευρά, γιατί στην αριστερά του πλευρά το έδαφος είναι πολύ όρεινό.

Ο ΑΧΕΛΩΟΣ

Ο 'Αχελώος, ο 'Ασπροπόταμος όπως τον λένε εκείνοι που ζούν κοντά του, είναι έξοκλήρου ελληνικός ποταμός. Πηγάζει από ψηλά από το γνωστό μας από το συμμοριτοπολεμο Περίστερι, κοντά στο Μέτσοβο. 'Ακολουθεί την όροσειρά της Πίνδου και διατρέχει την Ελλάδα σε μήκος 220 χιλιόμετρα για να χυθεί στο 'Ιόνιο Πέλαγος. Έχει πολύ νερό, χειμώνα - καλοκαίρι. Έτσι μπορεί να ποτίσει μεγάλες εκτάσεις, αλλά και να κινήσει μεγάλα εργοστάσια παραγωγής ρεύματος γιατί, καθώς τρέχει από στενά περάσματα, επιτρέπει την κατασκευή φραγμάτων και την δημιουργία μεγάλων πτώσεων που απαιτούν τα υδροηλεκτρικά εργοστάσια. Τώρα τα αρδευτικά έργα γίνονται στον άνω 'Αχελώο, κοντά στο 'Αργίριο και ακριβώς εις την θέσι Στράτος. Ο προϋπολογισμός για όλο το έργο προβλέπει δαπάνη 320 εκατομμυρίων νέων δραχμών, από τα οποία 63 εκατομμύρια για το φράγμα. Οι εργασίες έχουν τώρα προχωρήσει και το φράγμα θα είναι έτοιμο το έρχόμενο καλοκαίρι. Όταν, σε όκτώ ακόμα χρόνια, θα έχει ολοκληρωθεί το έργο, 700 χιλιάδες στρέμματα γής θα ποτίζονται από τα οποία οι 275 χιλιάδες θα είναι νέα γή που θα προέλθι από την αποξήρανση τελμάτων. Η αδελφία του γεωργικού εισοδήματος της περιφέρειας θα φθάσει τα 380 εκατομμύρια νέες δραχμές το χρόνο και θα υπάρξει γή και δουλειά για 7 χιλιάδες οικογένειες από τις οποίες οι 2 χιλιάδες είναι τώρα τελείως ακτήμονες, ενώ οι υπόλοιποι 5 χιλιάδες έχουν κλήρο 25 στρέμματα.

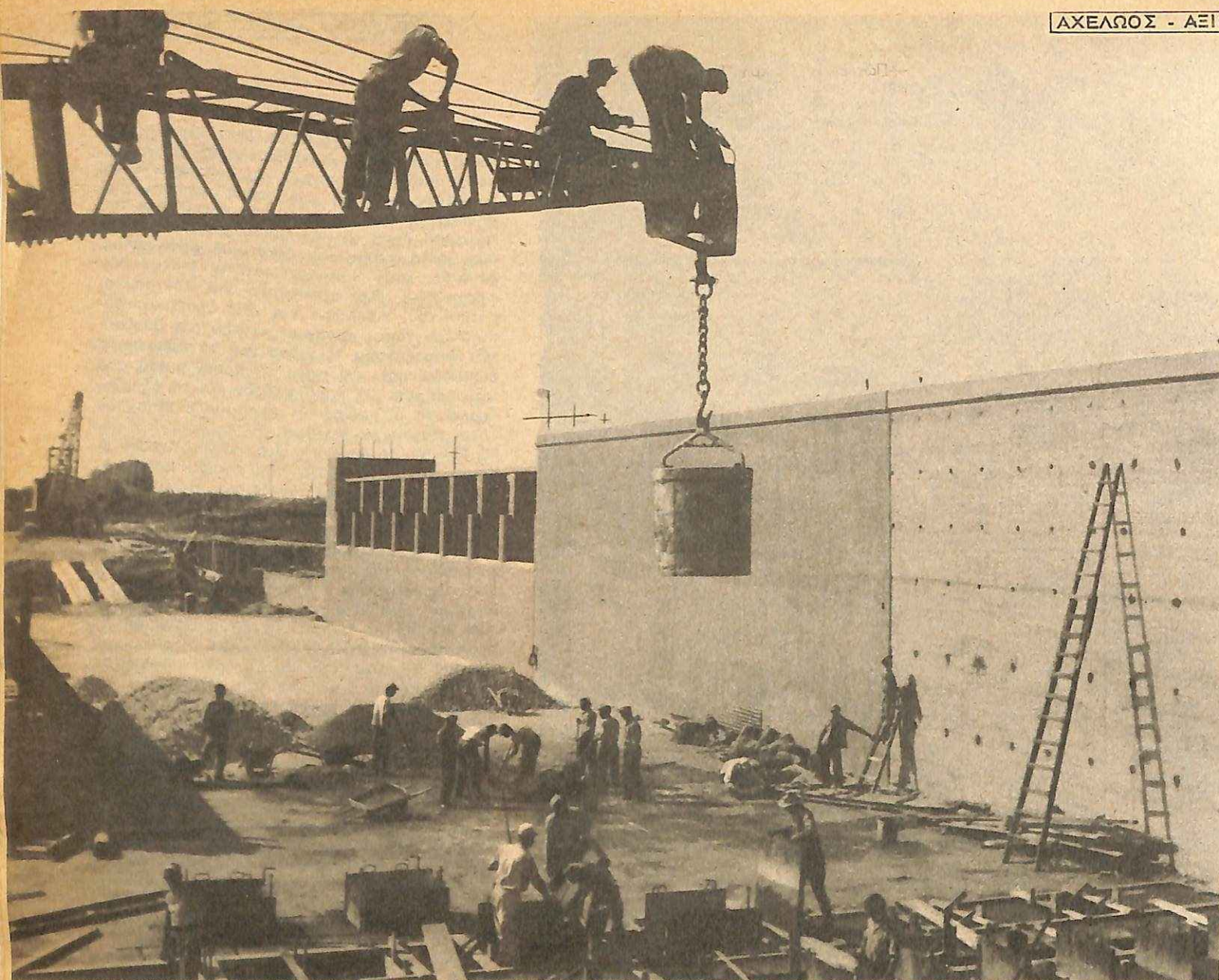
Η κατασκευή του φράγματος αυτού, καθώς και των δύο άλλων, στον 'Αλιάκμονα και στον 'Αεϊό, απήτησε κόπους μεγάλους και την επίλυση σοβαρών τεχνικών προβλημάτων. Όλα αυτά επιτεύχθηκαν από Έλληνες μηχανικούς, Έλληνες εργάτες και Έλληνες εργολάβους. Μία αμερικανική εταιρία, σύμβουλος του 'Ελληνικού Δημοσίου, παρακολουθεί την εκτέλεση των έργων. Το φράγμα του 'Αχελώου έχει μήκος — από την μία άκρη ως την άλλη — 1.600 μέτρα. Το ύψος του, εις το κέντρον του ποταμού, είναι έπτά μέτρα από την κοίτη, ενώ στα δύο άκρα, όπου υπάρχουν οι «υδροληψίες», δηλαδή, τα μέρη απ' όπου φεύγει το νερό για πότισμα, το ύψος περιορίζεται στα τρία μίση μέρη. Το πάχος του φράγματος, που συγκρατεί χιλιάδες κυβικά νερό που κατεβαίνει με δύναμη, είναι τριανταπέντε μέτρα. Πέντε πόρτες σιδηρένιες στο κέντρον και στα δύο άκρα του φράγματος επιτρέπουν, τον μὲν χειμώνα τα νερά ν' ακολουθούν την παλιά κοίτη του ποταμού, το δὲ καλοκαίρι να χωρίζονται σε δύο, δεξιά και αριστερά του ποταμού και να ποτίζουν τις επτακόσιες χιλιάδες στρέμματα γής, αυξάνοντας έτσι την παραγωγή τους στο τριπλάσιο. Διακόσιες είκοσι πέντε χιλιάδες κυβικά μέτρα χώματος μετεκινήθησαν και γενικά ἐχρησιμοποιήθησαν για να γίνει το φράγμα του 'Αχελώου. Και τα χώματα αυτά εδóθησαν και εστερεώθηκαν με την βοήθεια οκτακοσίων τόννων σίδηρου και σαράντα χιλιάδων τόννων τσιμέντου. Οι αριθμοί δίδουν μίαν ιδέα της εκτάσεως των έργων αυτών που για πρώτη φορά επιχειρούνται στην Ελλάδα. Η ιδέα αυτή για την έκτασι

Το δεξιό άκρο του φράγματος του 'Αχελώου καθορίζεται από το σημείο όπου φεύγουν τα νερά που προορίζονται για το πότισμα. Μπροστά φαίνεται ο όγκος του κυρίου φράγματος που σχηματίζει γωνία με το στόμιον υδροληψίας. Μια σιδηρένια πόρτα θα κλείνει το τσιμεντένιο αυτό στόμιον ή πόρτα, προς τα επάνω, και θα του επιτρέψει να διοχετεύεται στις αγροτικές περιοχές

του έργου συμπληρώνεται όταν κανείς λάβει υπ' όψιν του ότι, για να θεμελιωθεί και να κατασκευασθεί το φράγμα, ἐχρειάσθηκε προηγουμένως να γίνει μία σειρά μεγάλων επίσης έργων που άλλαξαν την κατεύθυνσι του ποταμού, ώστε να μην ἐμποδίζονται οι εργασίες κατασκευής του οριστικού φράγματος. Δηλαδή στην πραγματικότητα έγιναν δύο φράγματα: Ένα προσωρινό για τον περιορισμό του 'Αχελώου και ένα οριστικό. Φυσικά δεν χωρεί σύγκρισι μεταξύ των δύο αυτών φραγμάτων. Όσο και το προσωρινό ἐδημιούργησε και αυτό τα προβλήματά του γιατί ἔπρεπε να προβλεφθούν και να εξουδετερωθούν οι κίνδυνοι πλημμυρών από τον «εξεστρατιμένο» ποταμό. Έν τούτοις όλα αυτά έγιναν, το φράγμα είναι πλέον σχεδόν έτοιμο και όταν κατά την άνοιξι τοποθετηθούν οι σιδηρένιες πόρτες, ο 'Ασπροπόταμος θα έχει δαμασθή και θα έχει τεθή στην υπηρεσία των φιλοπόνων κατοίκων της περιοχής. Υπολείπεται η εκτέλεσις της δεύτερης σειράς των έργων, δηλαδή του συστήματος των καναλιών που θα φέρνι το νερό του ποταμού, πειθήνιο και υπάκουο, στα χωράγια για να τα ποτίσει. Τα έργα αυτά θα απαιτήσουν περίπου οκτώ χρόνια, κυρίως για λόγους οικονομικούς. Διότι — και αυτό πρέπει να τονισθή — και τα τρία φράγματα γίνονται από τον προϋπολογισμό του υπουργείου Δημοσίων Έργων, τον οποίον ἐνίσχυσεν αρκετά η δραστηριότης και μαχητικότητα του πρωθυπουργού κ. Καραμανλή. Όσο, όμως, δτου συμπληρωθή το «αρδευτικόν δίκτυον» το φράγμα δεν θα μείνι άργό. Η μελέτη του έργου έχει γίνει έτσι, ώστε όσο θα προχωρούν να είναι δυνατή η χρησιμοποίησις του «αρδευτικού δικτύου». Δηλαδή δεν θα γίνη ανάγκη να περιμένουμε μίαν δεκαετία για να χρησιμοποιήσουμε τα έργα, αλλά η άρδευσις θα μωρόσει ν' αρχίσει και από τον πρώτο ακόμα χρόνο.

Αυτά είναι τα αρδευτικά έργα του 'Αχελώου, του 'Ασπροπόταμου. Όπως, όμως, ἐτονίσαμε, ο ποταμός αυτός, και διότι έχει αρκετό νερό — 7 με 9 μέτρα είναι το βάθος του —, αλλά και διότι περνά από κατάλληλες τοποθεσίες, μπορεί, όταν γίνουν τα σχετικά έργα, να μās δώση και σημαντικώτατα ποσά ηλεκτρικής ἐνεργείας, περίπου 180 εκατομμύρια κιλοβάτ. Τα έργα αυτά, τα υδροηλεκτρικά που δεν πρέπει να συγχέωνται με τα αρδευτικά, απαιτούν τεράστιες δαπάνες — περί τα εβδομήντα εκατομμύρια δολάρια. Όταν όμως γίνουν, ο ἐξηλεκτρισμός της Ελλάδος θα έχει φθάσει σε τέτοιο σημείο, ώστε να επιτρέπη την λειτουργία «ηλεκτροβόρων», δηλαδή που τρών πολλο ρεύμα. Θιομηχανιών, όπως το θωξίτου που θρίσκεται σε τεράστια αποθέματα στην ίδια την 'Ακρνανία, για την παραγωγή αλούμινας και αλουμινίου. Η κυβέρνηση απέφασσε την προκήρυξι διεθνούς διαγωνισμού για την ἐκπόνησι μελέτης για το υδροηλεκτρικό έργο του 'Αχελώου. Όταν θα έχουμε την μελέτη, θα εξετασθή και το πρόβλημα της εξευρέσεως των κεφαλαίων που θ' απαιτήση η κατασκευή τους. Πάντως δεκαπέντε εκατομμύρια δολάρια από τις Ιταλικές ἐπαινορθώσεις είχε συμφωνηθή να κρατηθούν για τον σκοπόν αυτό, είχε δε υποσχεθή η 'Ιταλία ότι θα μās έδιδε πιστώσεις άλλα δεκαπέντε εκατομμύρια δολάρια, υπό τον όρον ότι το έργο θα ανετίθετο σε Ιταλική εταιρία. 'Αλλά το θέμα της αξιοποίησεως του 'Αχελώου για την παραγωγή ηλεκτρικής ἐνεργείας είναι άλλο. Σήμερα έχουμε πραγματικότητα ζωντανή τα αρδευτικά και αποστραγγιστικά έργα, που θα αυξήσουν το εισόδημα των γεωργών της περιφέρειας και θα δώσουν δουλειά σε χιλιάδες άνεργα ελληνικά χέρια.

Ο ΠΛΕΥΡΙΚΟΣ ΕΚΧΕΙΛΙΣΤΗΣ ΥΔΡΟΛΗΨΙΑΣ, ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ. ΤΟ ΝΕΡΟ, ΑΦΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΗ ΛΙΜΝΗ, ΞΕΧΕΙΛΙΖΕΙ, ΠΕΡΝΑΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΧΕΙΛΙΣΤΗΡΑ —ΥΨΟΥΣ ΕΠΤΑΜΙΣΥ Μ.— ΚΑΙ, ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ, ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ

Ο ΑΞΙΟΣ

Ο 'Αξιός, ο Βαρδάρης, όπως είναι γνωστός σ' αυτούς που κατοικούν κοντά του, είναι ο μεγαλύτερος ποταμός της Μακεδονίας και... δεν είναι παρά λίγο μόνον ελληνικός. Πηγάζει ψηλά από την Γιουγκοσλαβία την οποία και διασχίζει σε μήκος 280, περίπου, χιλιομέτρων. Οι Γιουγκοσλάβοι έπωφελήθηκαν ως τώρα περισσότερο από μας το πέρασμα του 'Αξιού για το πότισμα των αγρών τους κι' ακόμα για άλλους σκοπούς, περιωρισμένους όμως. Στην 'Ελλάδα μπαίνει ο 'Αξιός από τας Σιδηράς Πύλας, διατρέχει το έδαφός μας σε μήκος 80 μονάχα χιλιομέτρων και χύνεται δέκα χιλιόμετρα δυτικά της Θεσσαλονίκης. "Ως τα 1925 ο 'Αξιός ήταν γνωστός μονάχα ως ατίσιος συμφορών. "Εκτός από τον παγερόν άνεμον που κάνει την Θεσσαλονίκη να τρέμη από το κρύο τον χειμώνα και που έχει το όνομα του ποταμού (δω περίφημος «Βαρδάρης») γιατί φυσά από την κατεύθυνση του, ο 'Αξιός έπνιγε κάθε χρόνο τον κάμπο της Θεσσαλονίκης και συντηρούσε τα τεράστια έλη του. Πρώτος δ 'Ελευθέριος Βενιζέλος, με δαπάνη 17 εκατομμυρίων δολλαρίων της εποχής εκείνης, έξετέλεσε τα αντιπλημμυρικά και αποξηραντικά έργα εις τον κάμπο της Θεσσαλονίκης.

Από τα έργα αυτά εγεννήθηκε ο τεχνητός ποταμός Λουδίας και απέξηράνθησαν 600 χιλιάδες στρέμματα. Ο 'Αξιός απέκτησε κοίτη που περιόρισε τα νερά του και οι κάτοικοι του κάμπου βρήκαν την υγείαν των από την έλνοοσία. Έν τούτοις είναι φοβερό να περνάη ο ποταμός και να χύνεται στη θάλασσα χωρίς να ποτίζει τον καλλιεργημένο κάμπο. Το παράξενο αυτό θέλησε να διορθώη ο σημερινός πρωθυπουργός και τότε ύπουργός των Δημοσίων Έργων κ. Κ. Καραμανλής. Μία μελέτη αρδεύσεως του κάμπου της Θεσσαλονίκης με τα νερά των ποταμών 'Αξιού και 'Αλιάκμονος έτέθη εις εκτέλεσιν τρώ δύο περίπου έτών, την άνοιξη του 1953. Τα έργα αυτά προβλέπουν την κατασκευή φραγμάτων και στους δύο ποταμούς και την «έκτροπή» των νερών τους προς τον κάμπο όπου ένα τεράστιο δίκτυ καναλιών θα ποτίζη πλούσια τη γή. Τα κανάλια των δύο ποταμών θα συναντούνται από το ένα μέρος δεξιά του 'Αξιού και άριστερά του 'Αλιάκμονος, ενώ από το άλλο μέρος θα φθάνουν σε σημαντικήν απόστασιν από την κοίτη των ποταμών. Το τρίτο στάδιο των έργων στους δύο ποταμούς προβλέπει την κατασκευή προστατευτικών αναχωμάτων στην παραλία, μεταξύ των εκβολών των δύο ποταμών, για να προστατεύουν τη γή και τις καλλιέργειες από τη θάλασσα που στο σημείο εκείνο είναι ψηλότερη ή άκριβώς ίσια με τη γή. Στα έργα

των δύο ποταμών δεν έχουμε —όπως στον 'Αχελώο— αποκάλυψιν νέων έδαφών. "Εχουμε, όμως, πότισμα τεραστίων εκτάσεων και «πλούσιμο» άλλων αλατούχων που σήμερα είναι άγονες γιατί το πολύ αλάτι που έχει το έδαφος δεν έπιτρέπει την ανάπτυξη φυτών, ωφελίμων τουλάχιστον. Με την ολοκλήρωσι των έργων Καραμανλή που θα έχη γίνει το 1963, θα έχη αξιοποιηθί πλήρως ο κάμπος της Θεσσαλονίκης, που ακόμα πρό του 1925—πρίν γίνουν τα έργα της Φαουντέσιον—άποτελοῦσε καταρμένο τόπο, γεμάτο έλνοοσία και άγονο. "Αλλά άς δοῦμε πώς γίνονται και σε ποιό σημείο φθάνουν τα έργα των δύο ποταμών. Σε απόστασι 25 χιλιομέτρων από την Θεσσαλονίκη (δυτικά της πόλεως) και τρία χιλιόμετρα από την γέφυρα Θεσσαλονίκης—Βερροίας, κατασκευάζεται το φράγμα του 'Αξιού, που σήμερα τρέχει στην κοίτη που του διαμόρφωσαν τα έργα του 1925 με τη συγκέντρωσι τεραστίων δγκων χωμάτων. "Ετσι, αφού εξαλιναγωγήθη για πρώτη φορά πρό τριάντα έτών ο ποταμός αυτός, τώρα τιθασειεται έξ ολοκλήρου και τίθεται εις την ύπηρεσίαν του ανθρώπου. Το πλάτος του ποταμού είναι μεγάλο και το έδαφος, άποτελούμενο σε μεγάλο θάθος από χώμα, δεν βοηθά στο στήριγμα του φράγματος. Έχρειάσθη, λοιπόν, να γίνουν μεγάλα έργα. Τεράστιοι πάσσαλοι από μπετόν άρμε που κατασκευάζονται επί τόπου, μήκους 10 μέτρων και πλάτους 50 πόν-

των έκαρφώθηκαν στην κοίτη του ποταμού με την βοήθεια μηχανικών σφυριών που καρφώνουν τα πελώρια αυτά καρφιά με δύναμι σαράντα τόνων. Πάνω στη θάσι που δημιουργήθηκε με τον τρόπο αυτό, θεμελιώθηκε το φράγμα που έχει μήκος 1.150 μέτρα. Το ύψος του φράγματος είναι, αντίθετα από ό,τι συμβαίνει εις τον 'Αχελώο, χαμηλότερο εις το κέντρο και ψηλότερο εις τα δύο άκρα. "Ετσι εις μέν το κέντρο το φράγμα έχει ύψος τρία μέτρα, εις δε τα δύο άκρα, άπ' όπου φεύγει το νερό για να ποτίση τον κάμπο, έπτάμισυ μέτρα. Το πάχος του είναι 15 μέτρα και δεν έχει πόρτα που να περνά το νερό τον χειμώνα. Στην εποχή που ο ποταμός κατεβάξει πολύ νερό και που δε χρειάζεται, φουσκώνοντας, καθυάλει το φράγμα και συνεχίζει την πορεία του προς την θάλασσα, ακολουθώντας την παλιά του κοίτη. "Οκτώ πόρτες, δεξιά και άριστερά, με σιδερένια θυρόφυλλα, άνοιγοκλείνοντας αναλόγως των αναγκών, δίδουν στο νερό του πο-

ταμού κατεύθυνσι προς τον κάμπο δεξιά και άριστερά. Πεντακόσιες χιλιάδες κυβικά μέτρα χώμα μετακινήθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν για το φράγμα αυτό, μαζί με έξηντα χιλιάδες κυβικά μέτρα τσιμέντο και 1.600 τόννους σίδερο. "Όλο το έργο στηρίζεται σε δέκα θάθρα, βασισμένα στους πασσάλους που είπαμε από μπετόν, ώστε ν' άντέχη στην πίεσι του νερού, αλλά και στην διάθρυσί του. Το κόστος του φράγματος έχει ύπολογισθί σε 38 εκατομμύρια νέες δραχμές και ολοκλήρου του έργου (μαζί με τα άρδευτικά κανάλια) σε 318 εκατομμύρια. Τριακόσιες πενήντα χιλιάδες στρέμματα γής θα ποτισθούν και άπ' αυτά οι διακόσιες είκοσι χιλιάδες είναι αλατούχα, σχεδόν άκαλλιέργητα σήμερα. Το εισόδημα της γής αυτής θ' αύξηθί κατά 200 εκατομμύρια δραχμές και τέσσαρες χιλιάδες οικογένειες, χωρίς κλήρο σήμερα, θ' αποκατασταθούν. Το φράγμα του 'Αξιού, λόγω των ειδικών δυσκολιών για την κατασκευή του, θα είναι

λίγους μήνες άργότερα έτοιμο από τα άλλα δύο, του 'Αλιάκμονος και του 'Αχελώου, που θα έχουν τελειώσει το έρχόμενο θέρος.

Οκτώ χρόνια ίσως να φαίνονται πολλά έως ότου γίνη πλήρης τιθάσεισι του 'Αξιού. "Όμως, όταν κανείς σκεφθί επί πόσους αιώνες έπνιγε τους ανθρώπους που κατοικούσαν κοντά του και κατέστρεφε το μόχθο τους στις πλημμύρες του, θα δεχθούν ότι εκείνο που έγινε το 1925 και που θα ολοκληρωθί το 1963 άποτελεί ένα τεράστιο όημα προόδου για το φτωχό μας τόπο. "Αλλωστε, όπως αναφέραμε και παραπάνω, ή χρησιμοποίησι των νερών του Βαρδάρη για πότισμα δεν θ' άρχισή μόνον όταν δλο το έργο θα έχη συμπληρωθί. Πολύ νωρίτερα οι καλλιερηται της γής θα μπορούσαν να χρησιμοποιούν τα νερά του ποταμού για την αύξησι της απόδοσεως του μόχθου των, έν πάση δε περιπτώσει δεν θα έχουν να φοβηθούν πιά από πλημμύρες και έλνοοσίες.

Η ΝΕΑ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΑΞΙΟΥ (Η ΠΑΛΙΑ ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ) ΕΧΕΙ ΜΗΚΟΣ 480 ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΔΩΔΕΚΑ ΒΑΘΡΑ

ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΓΕΦΥΡΑ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΦΡΑΓΜΑ, Ο ΑΛΙΑΚΜΩΝ ΕΧΕΙ ΖΕΥΧΘΗ ΚΑΙ ΣΕ ΑΛΛΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗ ΓΕΦΥΡΑ ΑΥΤΗ, ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΜΗΚΟΣ 150 ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΤΡΙΑ ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ

Φωτ. ΣΠ. ΜΕΛΕΤΖΗΣ

Ο ΑΛΙΑΚΜΩΝ

Ο 'Αλιάκμων, που μαζί με τον 'Αξιό τιθασιεύεται για να ποτίσει τον κάμπο της Θεσσαλονίκης, είναι έξ ολοκλήρου ελληνικός ποταμός όπως και ο 'Αχελώος. Πηγάζει ψηλά από την Πίνδο στα έλληνοαλβανικά σύνορα και κατεβαίνοντας, ύστερα από διαδρομή 175 χιλιομέτρων, χύνεται 30 χιλιόμετρα δυτικά της Θεσσαλονίκης, δηλαδή, είκοσι χιλιόμετρα δυτικότερα από τον 'Αξιό. Τό μεταξύ των δύο ποταμών μέρος του κάμπου της Θεσσαλονίκης θα τό ποτίζουν και οι δύο μαζί, ενώνοντας τά νερά των με τά άρδευτικά κανάλια. Έπτά χιλιόμετρα από την Βέρροια, στην τοποθεσία Βαρβάρες, εκκρίνουν οι τεχνικοί ότι είναι τό κατάλληλο

μέρος για να δαμασθή ό 'Αλιάκμων. Έκεϊ σηκώνεται τό φράγμα που θα σταματά τά νερά του ποταμού και θα τους αλλάξει πορεία, άριστερά προς τον κάμπο. Τό χειμώνα θα κλείνουν τά σιδερένια θυρόφυλλα ύδροληψίας και ό ποταμός θα παίρνει πάλι την παλιά του κατεύθυνση προς τη θάλασσα. Τριακόσια σαράντα μέτρα είναι τό μήκος του φράγματος που σχεδόν έτελειωσε. Τό ύψος του είναι έντεκάμισο μέτρα και τό πάχος του έντεκα. Ο 'Αλιάκμων, αντίθετα προς τους δύο άλλους ποταμούς, τον 'Αξιό και τον 'Αχελώο, έχει μονάχα από τη μία πλευρά, την άριστερή, έκχειλιστήρα, γιατί δεξιά τό έδαφος είναι όρεινό και κάμπος δέν υπάρχει για πότισμα. Διακόσιες πενήντα χιλιάδες κυδικά μέτρα χώματος, σαρανταοκτώ χιλιάδες κυ-

ΑΧΕΛΩΟΣ - ΑΞΙΟΣ - ΑΛΙΑΚΜΩΝ

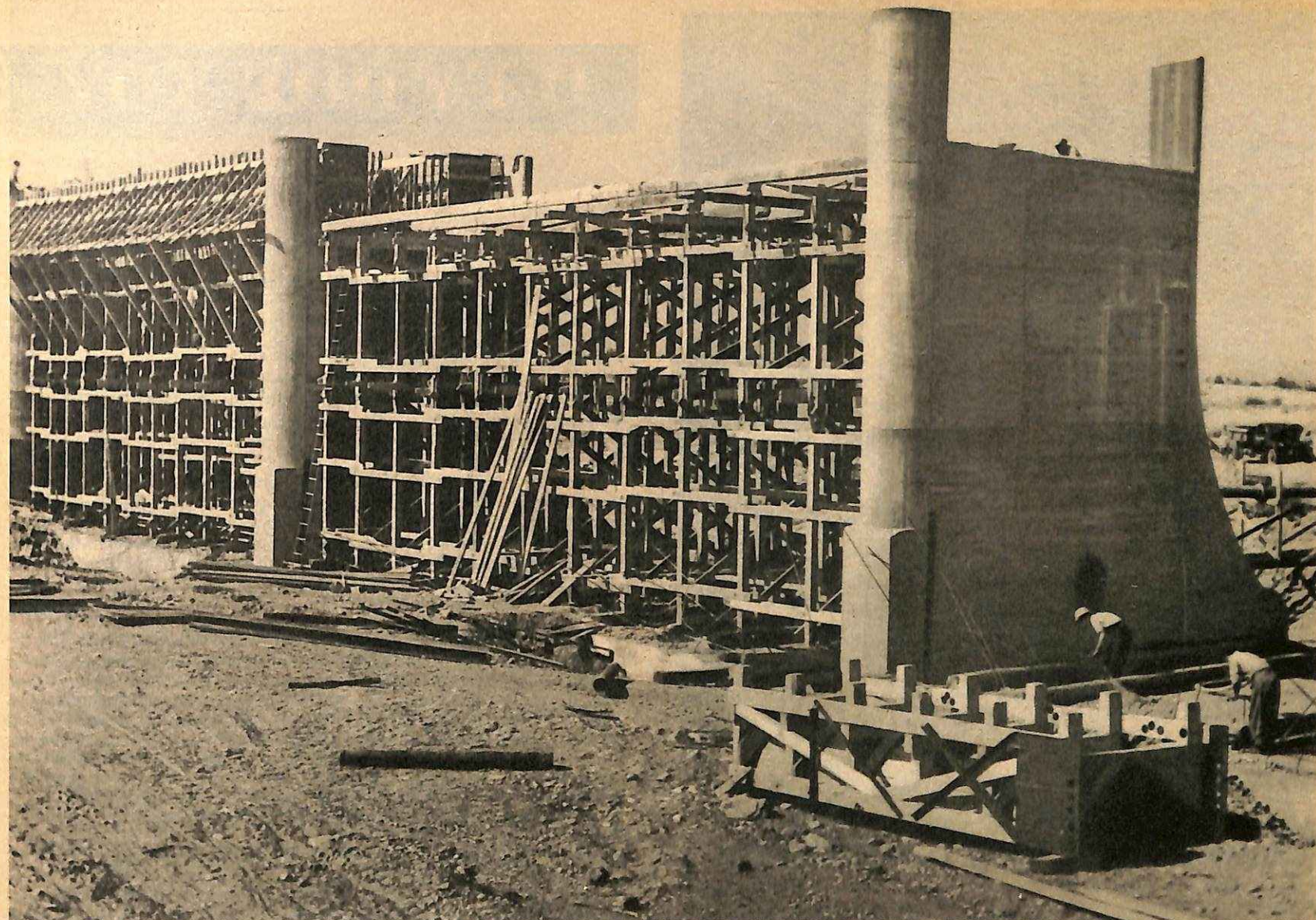
δικά τσιμέντο και όκτακόσιοι πενήντα τόννοι σίδηρο έχρειάσθηκαν για τό φράγμα αυτό. Δεκαεννέα θάθρα στηρίζουν τό φράγμα που από πάνω του, στη «στεφάνη» του, περνά μια γέφυρα όδική ενώνοντας τά Πιέρρια με τη Βέρροια. Με τό φράγμα του 'Αλιάκμονος θα ποτισθούν τετρακόσιες χιλιάδες στρέμματα, από τά όποια οι τριάντα χιλιάδες είναι αλατούχα, δηλαδή, σχεδόν άκαλλιέργητα σήμερα. Τό εισόδημα της γής αυτής θ' αύξηθί κατά 205 έκατομμύρια δραχμές τό χρόνο και 700 οικογένειες θα άποκτήσουν κλήρο.

Ο 'Αλιάκμων, όπως και ό 'Αχελώος, τρέχει ανάμεσα από άνώμαλο έδαφος που προσφέρεται για την δημιουργία φραγμάτων και ύδατοπτώσεων που άποδίδουν ηλεκτρική ένέργεια. Όστόσο, είναι ακόμα πολύ νωρίς να μιλάμε για ύδροηλεκτρικά έργα του 'Αλιάκμονος, άφού τώρα μόλις ή κυβέρνησις προέκλήρυξε τον διεθνή διαγωνισμό για την μελέτη των ένεργειακών έργων του 'Αχελώου που θ' άποδώσουν πολύ περισσότερο ρεύμα. Στό μέλλον, όμως, ένα ακόμη στάδιο έργων στον 'Αλιάκμονα θ' άποτελέσουν τά ύδροηλεκτρικά έργα. Και την έλπίδα ότι τό στάδιο αυτό δέν θα είναι μακριά από τις δικές μας τίς ήμέρες, θερμαίνουν δύο δεδομένα: τό ένα είναι ότι, όταν θα έχουν συμπληρωθί τά αντίπλημυρικά άρδευτικά έργα στον κάμπο της Θεσσαλονίκης, οι άνθρωποι —άρχοντες και άρχόμενοι— θα έκτιμήσουν, από την πείρα τους πιά, την τεράστια σημασία των ένγειοθελωτικών και γενικότερα των έκπολιτιστικών έργων. Και τό άλλο είναι ή μεγάλη, σχεδόν παθολογική, άγάπη του συνεχιστού του έργου του 'Ελευθερίου Βενιζέλου εις τον κάμπο της Θεσσαλονίκης. Και είναι τόσο νέος ό κ. Καραμανλής και κατέκτησε τόσο νωρίς την έμπιστοσύνη και την άγάπη του έλληνικού λαού, ώστε να δικαιολογήται θάσιμα ή προσδοκία ότι κατά την διάρκεια της πολιτικής του θταδιοδρομίας θα όλοκληρωθί ή άξιοποίησις του 'Αλιάκμονος.

Έξ άλλου οι παλιές σχέσεις στενής φιλίας, που ύστερα από σύντομη διακοπή άποκαταστάθηκαν πάλι μεταξύ των δύο γειτονικών λαών, του έλληνικού και του γιουγκοσλαβικού, έπιτρέπουν την αίσιόδοξη πρόσκλησι ότι με κοινή συμφωνία και κοινό μόχθο των δύο λαών, ό 'Αξιός θα τιθασευθί και στην διαδρομή του μέσα στη Γιουγκοσλαβία, ώστε να παύση όριστικά ν' άπειλή τά έδάφη και τη ζωή τόσο των γειτόνων μας, όσο και των δικών μας παροχθίων κατοίκων.

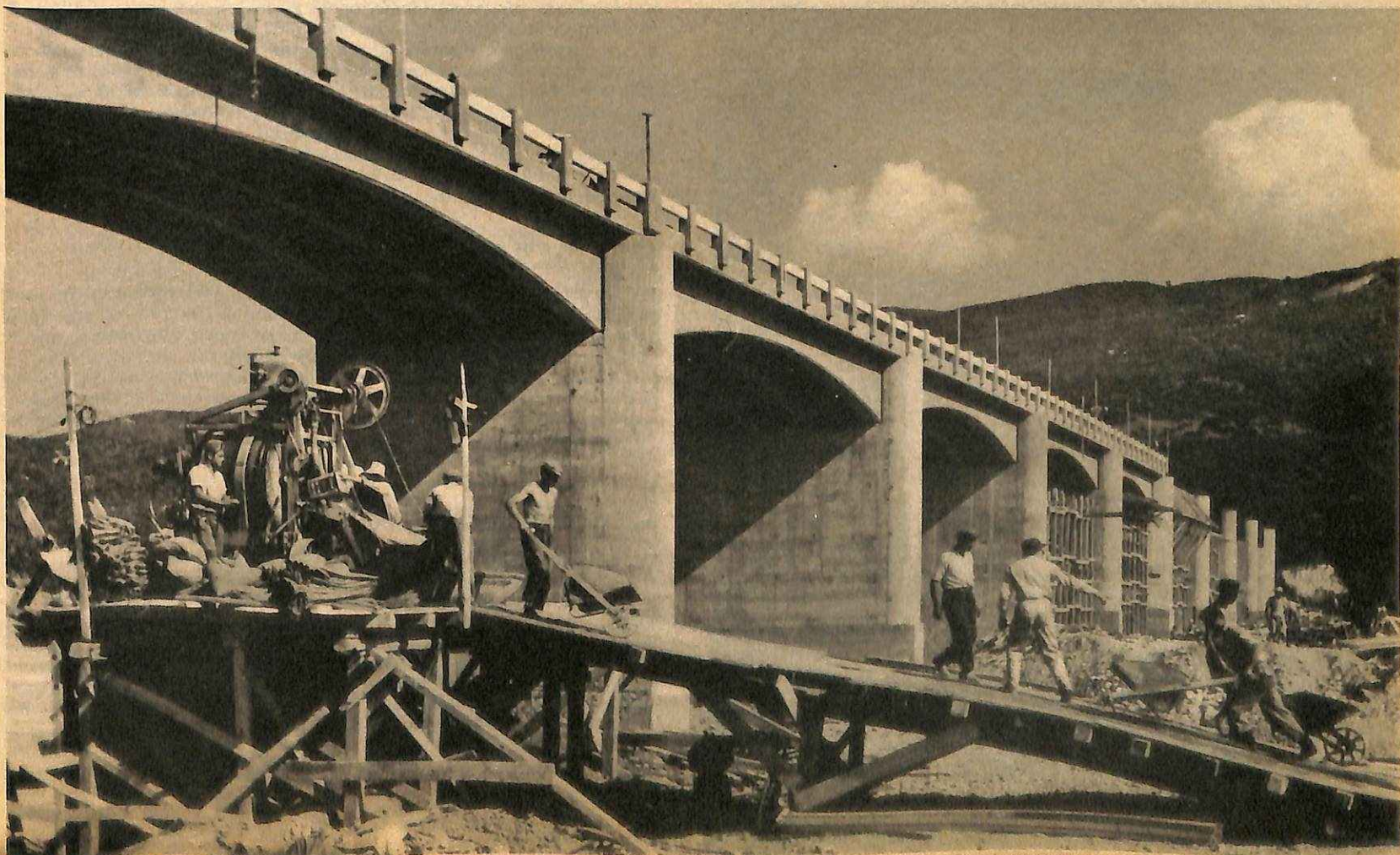
Δέν θα έπρεπε να κλείση τό κομμάτι αυτό χωρίς να δοθούν μερικοί χαρακτηριστικοί άριθμοί: Τό σύνολο της έπιφανείας της ελληνικής γής είναι 132 έκατομμύρια στρέμματα. 'Απ' αυτά —για να καταλάβετε πόσο μάς έχει άδικήσει ή φύσις— μόλις τά 36 έκατομμύρια στρέμματα καλλιεργούνται. Τά άλλα καλύπτονται από θούνα ή είναι έκτάσεις άκατάλληλες για καλλιέργεια και χρησιμοποιούνται, ίσαμε ένα θάμνο, για την κτηνοτροφία. Και από τά 36 έκατομμύρια στρέμματα γής που καλλιεργούνται, μόλις τά 2,5 έκατομμύρια είναι ποτιστικά. Με αυτά, λοιπόν, τά δεδομένα, καθένας αντίλαμβάνεται τί σημασία έχει να άποδοθούν στο μόχθο των Έλλήνων άγροτών 1.450.000 στρέμματα ποτιστικής γής και μάλιστα εύφορης, από τά όποια τά 250.000 είναι έντελως νέα. Δηλαδή θ' αύξηθί ή ποτιστική γή της 'Ελλάδος μας κατά 58%! 'Αληθινά πρόκειται για μεγάλη, τεράστια έργα. Για κατακτήσεις άναπάντεχες, που ή σημασία των πολλαπλασιάζεται από τό γεγονός ότι είναι ειρηνικές, άναιμακτες και με μόνον ήττημένο την φύσι, που δαμάζεται.

Ε. Α.

Η ΠΡΟΕΡΓΑΣΙΑ, ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΛΟΥΠΙΑ ΤΟΥ ΜΠΕΤΟΝ ΠΟΥ ΘΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΟΥΝ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ, ΕΧΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ

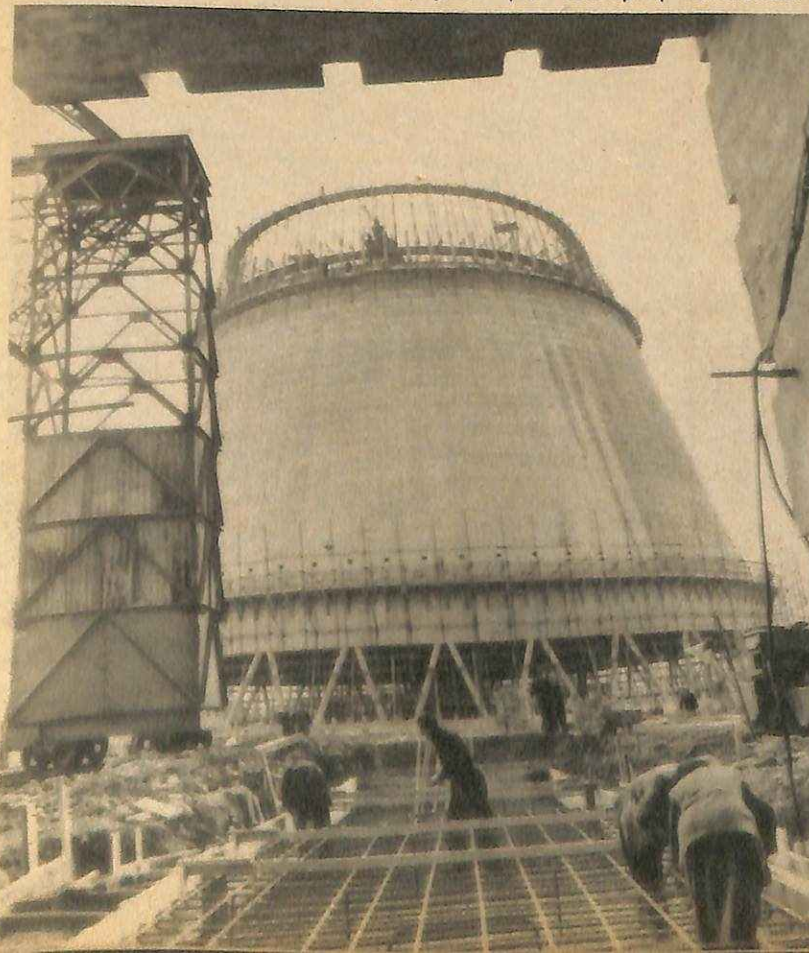
ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΤΟΥ ΑΛΙΑΚΜΟΝΟΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΝ ΤΩ ΠΕΡΑΤΟΥΣΘΑΙ. ΕΛΠΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΘΑ ΛΗΘΟΥΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΡΟΥΣ

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΖΑΝ ΝΤΑΡΚ... ή Ντενίζ Μπουρζουά, του μπαλλέτου του Μαρκησίου ντε Κουέδας, σε μία σκηνή του όμνύμου χοροδράματος, έμπνευσμένου από την μαρτυρική ζωή της εθνικής ηρώιδος των Γάλλων

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ της Μεγάλης Βρεταννίας έτοιμάζεται πυρετωδώς. Θα παράγει ηλεκτρικό ρεύμα 50 εκατομμυρίων βάτ, που προορίζεται για έσωτερική κατανάλωση

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΛΛΑΣ : Αι διακυμάνσεις της λίρας.

Αι έρμηνείαι πού δίδονται εις τας παρατηρηθείσας διακυμάνσεις της λίρας κατά τόν τελευταίον μήνα ποικίλλουν. Αι κυριώτεραι: —Πρόκειται διά παιγνίδιον του χρηματιστηρίου από τους δ-φειλέτας των παγωμένων πιστώσεων πού επιδιώκουν την ανάτιμην διὰ νά κερδίσουν την διαφοράν. —Πρόκειται περί προσωρινής ζητήσεως πού έδημιουργήθη από όμογενείς έκ Κωνσταντινουπόλεως πού ρευστοποιούν εκεί τὰ περιουσιακά των στοιχεία, τὰ όποια μετατρέπουν έδω εις λίρας. —Πρόκειται περί κερδοσκοπίας επί του θάμβακος. Συγκεκριμένως παρατηρούνται εύρειας σχετικώς έκτάσεως αγοραι θάμβακος επί τη προόψει ανατιμήσεώς του λόγω της σοβιετοαιγυπτιακής συμφωνίας ή όποια προβλέπεται ότι θ' απορροφήση όλόκληρον την αιγυπτιακήν παραγωγήν. Οί θαμβάκοπαραγωγοί ζητούν τὸ αντίτιμον εις λίρας. Έάν ληφθῇ ὕπ' ὄψιν ότι ή μεγαλυτέρα ζήτησις χρυσῶν ληρών παρατηρεῖται εις την Θεσσαλονίκην καί αι τρεῖς λύσεις εἶναι πιθαναί.

ΤΟΥΡΚΙΑ : Αύξεις του χρέους.

Τὸ έκ 300.000.000 δολλαρίων παθητικὸν του τουρκικοῦ ἐμπορικὸ ἰσοζύγιον τοῦ παρελθόντος θέρους, προβλέπεται ότι θὰ διπλασιασθῇ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἰουλίου. Ἡ εὐνοϊκὴ ἐποχὴ τῶν ἐξαγωγῶν μέχρι τῆς ἀνοίξεως, δὲν πρόκειται ν' ἀντρέψῃ τὴν πρόβλεψιν. Ἀπλῶς, θὰ ἐπιωραδυνθῇ ὁ ρυθμὸς τῆς αὐξήσεως τοῦ παθητικοῦ διὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ καὶ πάλιν κατὰ τὴν ἀνοιξιν καὶ τὸ θέρος. Ἐν τῷ μετὰξὺ αἱ προβλέψεις καὶ τὰ σχέδια καταρτίζονται μὲ προοπτικὴν τὴν συνέχισιν τῶν ἐπενδύσεων εις μεγαλεπήβολα ἔργα, τὸ κυριώτερον τῶν ὁποίων εἶναι τὸ ἐργοστάσιον λιπασμάτων τῆς Κιουταγείας, μὲ συμμετοχὴν γερμανικῶν κεφαλαίων 20.000.000 δολλαρίων.

ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ : Ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον καὶ ἀποταμίευσις.

Ἡ ὕπεροχὴ τῶν ἐξαγωγῶν ἔναντι τῶν εἰσαγωγῶν εις τὴν Δυτ. Γερμανίαν συνεχίζεται καὶ κατὰ τὸ λήγον ἔτος. Ἡ διαφορά διπλασιώθη. Διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ 21)2 ἔτων τὸ ἰσοζύγιον παρουσιάζει πλεονέκτημα κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Αὐγούστον ἐ. ἔ. Ἐν τῷ συνόλῳ τῶν αἱ γερμανικαὶ ἐξαγωγαὶ ἠυξήθησαν ἔναντι τοῦ 1954 κατὰ 17 τοῖς ἑκατόν, αἱ δὲ εἰσαγωγαὶ κατὰ 31 τοῖς ἑκατόν. Παρά τὴν διαφορὰν αὐτήν, τὸ ἰσοζύγιον θὰ ἐμφανίσῃ καὶ κατὰ τὸ λήγον ἔτος ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον ἄνω τῶν 200 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Αἱ καταθέσεις ἰδιωτῶν παρὰ τραπεζίας προσεγγίζουν τὸ ποσὸν τῶν τεσσάρων δισεκατομμυρίων δολλαρίων. Μόνον τὸ 1954, τὸ ποσὸν τῶν καταθέσεων προσήγγισεν τὰ 7 δισεκατομμύρια δολλάρια. Τὸ σὺνολον τῶν καταθετῶν ὑπερβαίνει τὰ 20.000.000 ἀτόμων πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως. Οἱ ἀριθμοὶ αὗτοι θεωροῦνται ἐκπληκτικοὶ ἔάν ληφθῶν ὕπ' ὄψιν αἱ δύο νομισματικαὶ καταστροφαὶ (πληθωρισμὸς τοῦ 1922) 23 καὶ ὑποτίμησις τοῦ 1948) ὁπότε ἐξηνεμίσθησαν αἱ ἰδιωτικαὶ καταθέσεις.

ΙΤΑΛΙΑ : Ἡ ἐπιρροὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος.

Τὸ Ἰταλικὸν κομμουνιστικὸν κόμμα, τὸ ἰσχυρότερον ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ μελῶν εις τὴν δυτικὴν Εὐρώπην, διέρχεται κρίσιν. Τρεῖς χαρακτηριστικαὶ ἐνδείξεις: Εἰς τὰς προσφάτους ἀρχαιρέσεις τῆς ἐνώσεως σερβιτόρων, τὰ μέλη δὲν ἐπιθάρχησαν εις τὰς ὑποδείξεις τοῦ κόμματος. Ἡ ἐφημερὶς «Οὐνιτά», ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ ΚΚΙ, ἀντιμετωπίζει οἰκονομικὰς δυσχερείας καὶ διεμαρτυρήθησαν ἤδη εις θάρος τῆς τρία γραμμάτια συνολικοῦ ποσοῦ 10.000 δολλαρίων. Ταυτοχρόνως ἡ κυκλοφορία τῆς ἐμειώθη κατὰ 30%. Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ κόμματος, δὲν ἐπιδεικνύουν προθυμίαν ἀνανεώσεως τῶν ταυτοτήτων των. Καὶ οἱ ἐπισημῶς ἀνακοινούμενοι ὑπὸ τοῦ κόμματος ἀριθμοὶ ἐμφανίζουν σταθεράν μείωσιν τῶν μελῶν ἀπὸ 2.112.000 τὸ 1950 εἰς 2.093.000 τὸ 1954.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ : Παζαρεύματα διὰ νέα μέλη τοῦ ΟΗΕ.

Ἡ πρότασις τοῦ Καναδᾶ περί εἰσδοχῆς 18 νέων μελῶν εις τὸν ΟΗΕ ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὴν Μ. Βρεταννίαν. Εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ἡ Μ. Βρεταννία θὰ ἐκφράσῃ ἀντιρρήσεις διὰ τὴν εἰσδοχὴν τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἀλβανίας. Αἱ ἀντιρρήσεις διὰ τὴν τελευταίαν δὲν βασίζονται εις τὸ θέμα τῆς ἐκκρεμότητος τῶν ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων, ἀλλὰ εις τὴν μὴ καταβολὴν ἀποζημιώσεως διὰ τὴν πρόσκρουσιν εις νάρκας τῶν δύο βρεταννικῶν ἀντιτορπιλικῶν τὸ 1946.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ : Ἐκπληξίς εις τὸ Ν.Α.Τ.Ο.

Ἡ ἀποτυχία τῆς διασκέψεως τῆς Γενεύης δὲν δυσηρέστησε τοὺς κύκλους τοῦ ΝΑΤΟ. Ἐφωδιάσθησαν μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐπιχειρήματα διὰ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τοὺς πολιτικούς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὄργανισμοῦ. Ταυτοχρόνως ὁμοῦς ὁ ὀργανισμὸς ὑπέστη καὶ ἓν ἀκόμη πλῆγμα: Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς σοβιετονορβηγικῆς συμφωνίας εις τὴν Μόσχαν, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Νορβηγίας Γκέραντσεν διεβεβαίωσε τὴν σοβιετικὴν κυβέρνησιν ὅτι «ἡ χώρα του δὲν πρόκειται νὰ μετὰσχῃ ἐπιθετικῆς πολιτικῆς καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εις ξένας ἐνόπλους δυνάμεις ὅπως ἐγκαταστήσουν θάσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς, ἐφ' ὅσον ἡ Νορβηγία δὲν ὑποστῇ ἐπιθέσειν ἢ δὲν εὐρεθῇ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν ἐπιθέσεως».

Ἡ ἐρμηνεία: Τὰ σοβιετικὰ γυμνάσια τοῦ Σεπτεμβρίου εις τὸν πολικὸν κύκλον παρὰ τὰ σοβιετονορβηγικὰ σύνορα, συμμετοχὴ δύο κινεζικῶν μεραρχιῶν. Μετὰ τὰ γυμνάσια, παρετηρήθη σημαντικὴ αὐξήσις τῆς ραδιενεργείας εις τὴν Σουηδίαν καὶ Νορβηγίαν, ἐκ τῆς ὁποίας συμπεραίνεται ὅτι ἐγένετο δοκιμὴ τακτικῶν ἀτομικῶν ὀπλῶν.

Ε.Σ.Σ.Δ : Ἐξελίξεις τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Ρωσίας ἀπεκάλυψεν ὅτι ἡ Ρωσία κατασκευάζει ἀερίωθούμενον μεσαῖον βομβαρδιστικὸν ἀκτίνος 3.100 μιλίων. Ὁ ἴδιος τύπος κατασκευάζεται καὶ ὡς ἐπιθετικὸν ἀερίωθούμενον. Μὲ ἓν ἐκ τῶν ἐπιθετικῶν αὐτῶν ἀερίωθούμενων πρόκειται νὰ ταξιδεύσουν εις Λονδῖνον κατὰ τὴν προσεχῇ ἀνοιξιν οἱ κ. κ. Κροδτσσεφ καὶ Μπουλγκάνιν.

Ἐν τῷ μετὰξὺ εις τὴν Ἀγγλίαν ἐγκατελείφθη ὀριστικῶς ἡ κατασκευὴ ἀερίωθούμενων ἐπιθετικῶν καὶ ἡ Μ. Βρεταννία, ἡ ὁποία μὲ τὰ «Κόμετ» ἐφαίνετο ὅτι θὰ διετηρεῖ πρωτοποριακὴν θέσιν εις τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν, περμερίσθῃ ἐντελῶς.

Αἱ ἠνωμέναι Πολιτεῖαι μὲ τὰς κολοσιαίας παραγγελίας τῶν νέων ἀεροπλάνων Ντάγκλας DC — 8 διατηροῦν τὰ ἀναμφισβήτητα πρωτεία. Τὸ 1960 αἱ ἀμερικανικαὶ ἀεροσυγκοινωνίαι θὰ ἐξυπηρετοῦνται ἀποκλειστικῶς μὲ ἀερίωθόμενα.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ : Αἱ δαπάναι τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας.

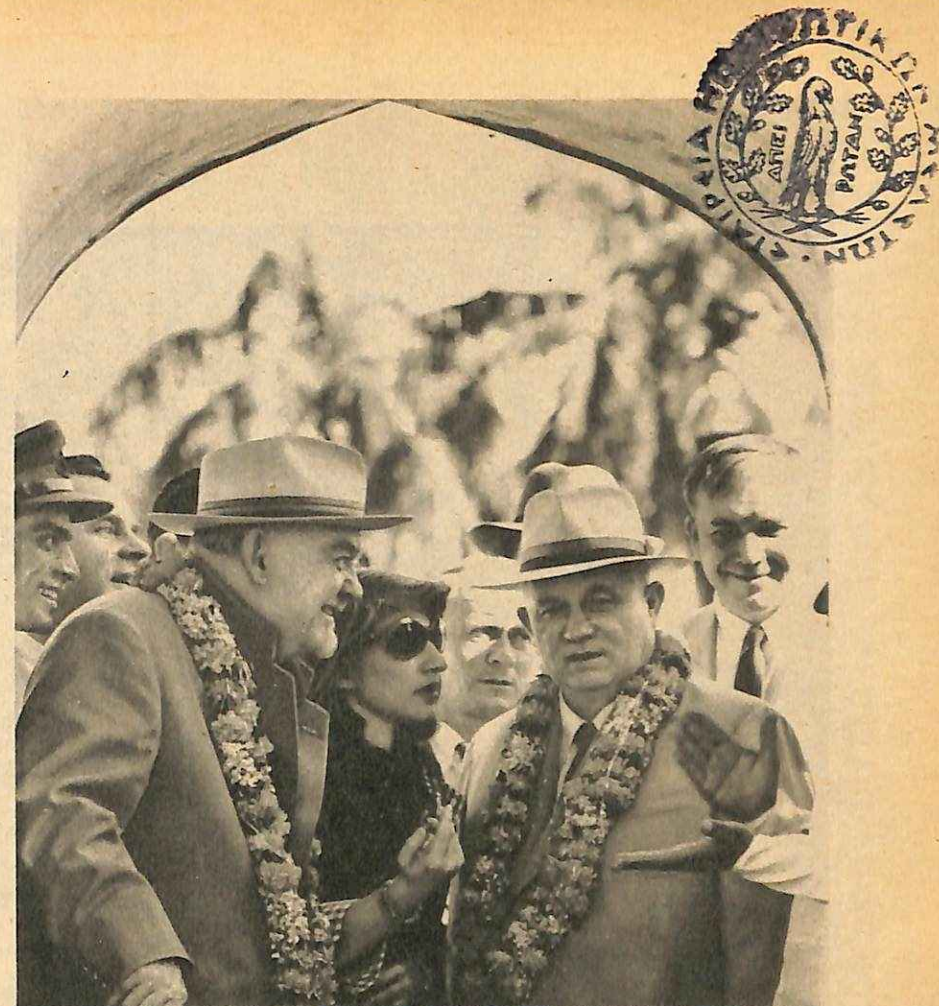
Ἡ ἀμερικανικὴ διπλωματία διστάζει νὰ μετὰσχῃ ἐνεργῶς εις τὸ σύμφωνον τῆς Βαγδάτης μεταξὺ Μ. Βρεταννίας, Τουρκίας, Ἰράν, Ἰράκ καὶ Πακιστάν. Τὸ Πακιστάν ζητεῖ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀμύνης του, 522.000.000 δολλάρια. Τὸ ὑπουργεῖον Ἀμύνης τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν διαθέτει ποσὸν 171.000.000 δολλαρίων. Ἐξοδος τῆς Ἀμερικῆς εις τὸ σύμφωνον, σημαίνει ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς διαφορᾶς. Ὁ διαταγμὸς δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ ὅτι εἰς καταφατικὴν περίπτωσιν, τὸ Πακιστάν θὰ εἰσπράξῃ τὴν βοήθειαν, ἡ Μ. Βρεταννία τὸ γόητρον καὶ αἱ ἠνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ πληρώσουν τὰ χρήματα.

ΝΟΤΙΟΑΦΡΙΚΑΝ. ΕΝΩΣΙΣ : Νέον σύνθημα—ἀποχώρησις.

Ἡ Νοτιοαφρικανικὴ Ἐνωσις ἀπεχώρησεν ἀπὸ τὸ ἠνωμένον Ἐθνη. Ἡδὴ συνεχίζουσα τὴν πολιτικὴν τῆς φυλετικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀδιαλλαξίας, ἀπειλεῖ ἀποχώρησιν καὶ ἀπὸ τὴν Κοινοπολιτείαν. Ὁ λόγος τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τοῦ ΟΗΕ: Ἡ ἀπόφασις περί συνεχίσεως τοῦ ἔργου τῆς ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τὴν μεταχείρισιν τῶν ἰθαγενῶν. Ὁ λόγος διὰ τὴν δευτέραν ἀπειλήν: Αἱ ἐρωτοτροπίαι τῶν Ἰνδιῶν μὲ τοὺς Ρώσους ἡγέτας. Τὸ δεύτερον ζήτημα συνδέεται μὲ τὸ πρῶτον, ἐκ τοῦ ὅτι εις τὴν Νότιον Ἀφρικὴν ὑπάρχει πολυἀριθμὸς παροικία Ἰνδῶν.

ΚΙΝΑ : Μεταφοραὶ καὶ προπαγάνδα.

Ἐπὶ παραβάσει τοῦ κώδικος τιμῆς τῶν λαθρεμπορῶν» κατηγοροῦν οἱ Ἀγγλοὶ ἐφοπλισταὶ τοῦ Χόγκ—Κόγκ τοὺς Κινέζους κομμουνιστὰς τῆς ἀποικίας. Οἱ Ἀγγλοὶ κερδίζουν ταχύτητα μεγάλας περιουσίας ἀναλαμβάνοντες τὴν διάσπασιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ στενοῦ τῆς Φορμόζας, πού ἀσκοῦν αἱ δυνάμεις τοῦ Τσάγκ Κάι Σέκ, διὰ τῆς μεταφορᾶς πολεμικοῦ ὀπλοῦ εις τοὺς κινεζικοὺς λιμένας. Ὁ λόγος τῆς διενέξεως: Ἀπὸ τινος χρόνου, τὰ ἀγγλικά πλοία δέχονται ἐν πλῶ «ἀνοικτὰ» ραδιογραφήματα περί τοῦ δρομολογίου πού ὀφείλουν ν' ἀκολουθήσουν. Συνέπεια: Ἡ ἀεροπορία τοῦ Τσάγκ Κάι Σέκ προκαλεῖ σοβαρὰς ἀπωλείας εις τοὺς Ἀγγλοὺς ναυτικούς. Ταυτοχρόνως τὸ ραδιόφωνον τοῦ Πεκίνου εὕρισκει εὐκαιρίαν νὰ καταγγεῖλῃ εις τὸν κόσμον ὅτι «Ἀγγλοὶ ναῦται πῖπτουν θύματα τῶν ἀμερικανικῶν βλημάτων μὲ τὰ ὁποῖα ἐφοδιάζεται ὁ Τσάγκ Κάι Σέκ».

Ο ΜΠΟΥΛΓΚΑΝΙΝ ΚΑΙ Ο ΝΙΚΗΤΑ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ κατὰ τὴν πρόσφατην ἐπίσκεψίν τους εις τὰς Ἰνδίας ἐφόρεσαν γιρλάντες ἀπὸ λουλούδια — σύμβολο τοῦ «ὡς εὐ παρέστις» καὶ τῶν φιλικῶν διαθέσεων...

ΤΟ 2224 ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΘΑ ΦΛΕΡΤΑΡΟΥΝ μὲ τὶς ὁμορφες γυναῖκες-ρομπότ. Ἔτσι τοῦλάχιστον ἰσχυρίζονται οἱ διευθυνταὶ τοῦ πρασίνου καμπαρὲ «Ἀμιράλ», οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐγκαταστήσει στὸ κέντρο τους τό... χρονοφορεῖο: ἓνα νέο ὄχημα πού ἐκτελεῖ πρὸς τὸ παρὸν τὴ γραμμὴ Μεσαίωνος — 2224 μὲ πεντάλεπτο στάσι, στὴν Ἀναγέννησι. Τὸ χρονοφορεῖο παρακάμπτει τὴν ἀτομικὴ ἐποχὴ ὡς θνησιγενὴ καὶ ἄνευ ἐνδιαιφερόντος. Στὴ φωτογραφία ἱππότης τοῦ μεσαιῶνος κάνει ἐξομολόγησι σέ... ρομπωτίνα

“Εκπληκτος μπροστά στα «νερά του ούρανού» που αντικρύζει για πρώτη φορά στη ζωή του, ο μικρούλης κολλάει τη μυτίτσα του στο τζάμι και προσπαθεί να καταλάβει πώς ο δρόμος όπου έπαιζε ως χθές έγινε ξαφνα σαν τη «σάλασσα»...

Η ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΠΑΡΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ, ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑΤΟΣ

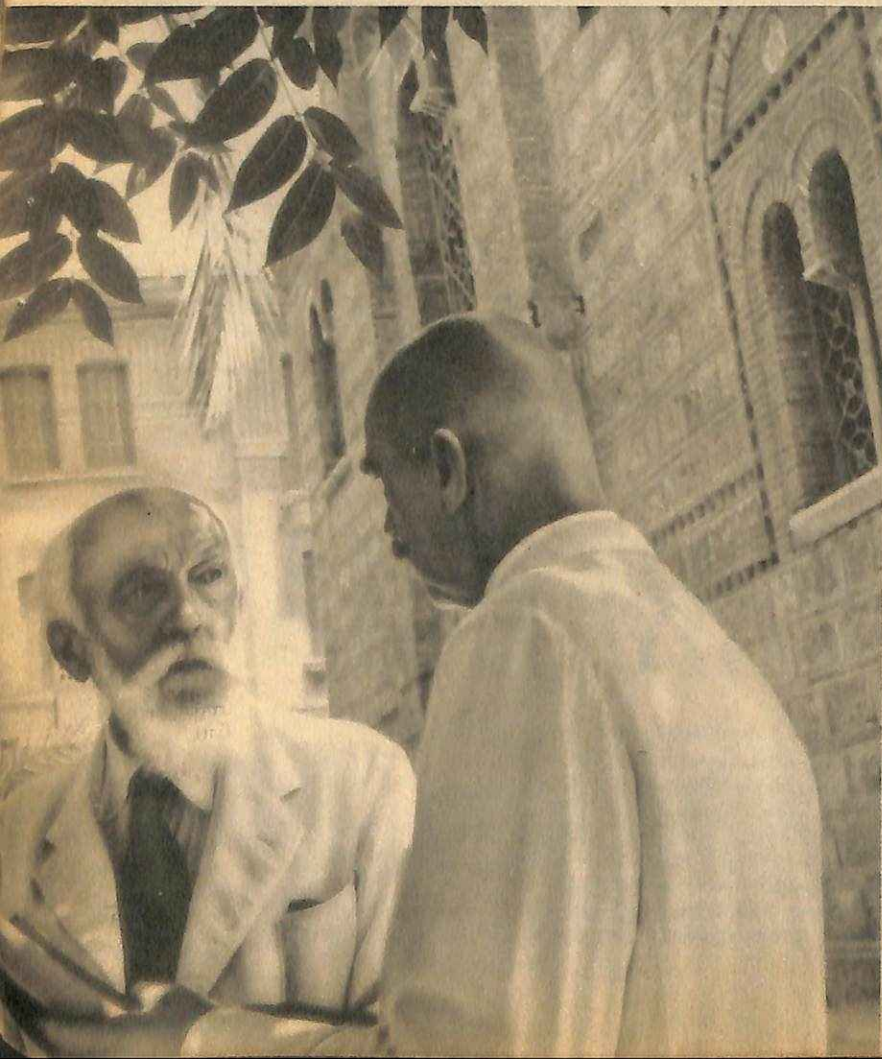
Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Εκατό χρόνια έκλεισαν αυτήν την εβδομάδα από τότε που η ωραία βυζαντινή εκκλησία της οδού Φιλελλήνων —κατεστραμμένη, τότε, από τον χρόνο και τον πόλεμο— αναστηλώθηκε και παραχωρήθηκε στη ρωσική παροικία των Αθηνών. Κτισμένη σ' έναν πανάρχαιο ιστορικό χώρο, που είδε να περνάν εμπρός του όλες οι φάσεις της πολυτάραχης ελληνικής ιστορίας, θύμα και αυτή των στοιχείων και των ανθρώπων, στεγάζει σήμερα έναν κόσμο ξεριζωμένο από την πατρίδα του που έρχεται να βρή εκεί, μαζί με τη θρησκευτική κατάνυξι, και τις αναμνήσεις μιάς χαμένης εποχής...

Ο ΠΑΤΕΡ ΗΛΙΑΣ, ΠΡΩΗΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΔΥΟ ΤΥΠΟΙ ΛΕΥΚΟΡΩΣΩΝ, ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Η ιστορία της ρωσικής εκκλησίας —μιας από τις ωραιότερες
βυζαντινές που σώζονται στην Αθήνα— αρχίζει από την αρχαι-
ότητα. Η παράδοσι λέει ότι κατά τους κλασσικούς χρόνους
στην τοποθεσία αυτή θρυσκόταν ή σχολή του Αριστοτέλους.

Όταν οι Ρωμαίοι είχαν γίνει κύριοι της Ελλάδος, στην ίδια θέση
θρυσκόνταν λουτρά με μεγάλες δεξαμενές, που σώζονται μέχρι σήμε-
ρα κάτω από το πλακόστρωτο της εκκλησίας.

Ως βυζαντινή εκκλησία εκτίσθηκε τον 11ον αιώνα με το όνομα
«Η Σώτειρα του Λυκοδήμου». Γι' αυτό, μαρτυρούν επιτάφιας επιγρα-
φές που θρέθηκαν τώρα τελευταία και που φέρουν το όνομα του πρω-
τοκτήτορος Στεφάνου Λύκου. 'Επί Τουρκοκρατίας ήταν μοναστήρι,
που απλωνόταν σε αρκετή περιοχή. Λέγεται ότι κατεστράφη από σει-
σμό το 1701, αλλά μάλλον πρέπει να πιστεύουμε ότι τις περισσότε-
ρες καταστροφές τις υπέστη τον καιρό της Έπανάστασής, κατά την
πολιορκία της Ακρόπόλεως από τους Τούρκους.

Η καταστροφή ήταν πλήρης σχεδόν. Γιατί μόνον ένα τμήμα της
ανατολικής πλευράς με μία παλιά τοιχογραφία παρέμεινε όρθιο. Πρέ-
πει να σημειώσουμε ότι το ιερό της εκκλησίας αυτής δεν βλέπει την
ανατολή, αλλά μάλλον τον βορρά.

Το 1851 το έρείπιον και η περιοχή του δωρήθηκε από το Έλλη-
νικό Κράτος στη ρωσική τσαρική κυβέρνηση, για να κτισθή όρθο-
δοξος ναός όπου θα εκκλησιαζόταν η ρωσική αποστολή και παροι-
κία. Στη δωρεά αυτή έπρωτοστάτησε ο Ρώσος αρχιμανδρίτης Άν-
τωνίνος.

Η αναστήλωση κράτησε τέσσερα χρόνια υπό την επίδραση Ρώ-
σων και Έλλήνων αρχιτεκτόνων και του Γάλλου αρχιτέκτονος Μπου-
λανζέ. Τότε κτίσθηκε και το κωδωνοστάσιο, έργο του αρχιτέκτονος
Βλασσπούλου. Είναι, ολόκληρο, καινούργιο έργο, γιατί ο μεσαιω-
νικός ναός δεν είχε κωδωνστάσιο. Σήμερα η ρωσική εκκλησία έχει
την μεγαλύτερη καμπάνα της Ελλάδος.

Το έσωτερικό της εκκλησίας έχει ωραιότατη διακόσμηση και το
ιερό της κρύβει πολλά κειμήλια που είναι, τα περισσότερα, δώρα της
αυτοκρατορικής οικογενείας—όπως π.χ. το τεράστιο χρυσοστόλιστο
Ευαγγέλιο, που δωρήθηκε στην εκκλησία από τον αυτοκράτορα Νι-
κόλαο τον Α'.

ΔΥΟ ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ, ΣΠΑΝΙΑΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, ΤΟΥ ΜΕΓΑΛ

Η αναστήλωση της ρωσικής εκκλησίας που ονομάστηκε «Αγία
Τριάς» έτελείωσε το 1855 και στις 5 Δεκεμβρίου εωρτάσθηκαν τα
100 χρόνια από την αναστήλωσή της.

Κάποια Κυριακή, θρέθηκε εκεί στο καθιερωμένο μνημόσυνο για
την τόσο άγρια σφαγιασθείσα οικογένεια του Τσάρου Νικολάου
του Β'.

Είχαν καιρό να πάω και αυτή η επίσκεψι με γύρισε 35 χρόνια
πίσω.

Τίποτε δεν άλλαξε. Η ίδια μεγαλοπρέπεια της λειτουργίας με
τά θαυμάσια άμφια, με την θαυμάσια μικτή χορωδία που θ' άξιζε να
την ακούσωμε κάποια Κυριακή από το ραδιόφωνο. Η ίδια κατάνυξι
και συγκίνησι του κόσμου, που γονατιστός έκανε την δέησί του...
και δίδιος κόσμος, αλλά γηρασμένος κατά 35 χρόνια...

Είναι ακόμα ο καλός κόσμος της παλαιάς Ρωσίας. Ο ευγενι-
κός, ο καθαρός, ο εύπρεπής, ο μορφωμένος και που, παρ' όλα τα χρό-
νια που πέρασαν, έμεινε πιστός στις παραδόσεις του, στη θρησκεία
του και στην αξιόπρεπη κυριακάτικη εμφάνισι με το άσπρο χιονάτο
πουκάμισο.

Σε κάποιο σημείο της λειτουργίας χτυπάει η μεγάλη ρώσικη
καμπάνα, και ο ήχος της θαυός, αλλά μαλακός, για πολλήν ώρα α-
κούγεται στα τριγύρω.

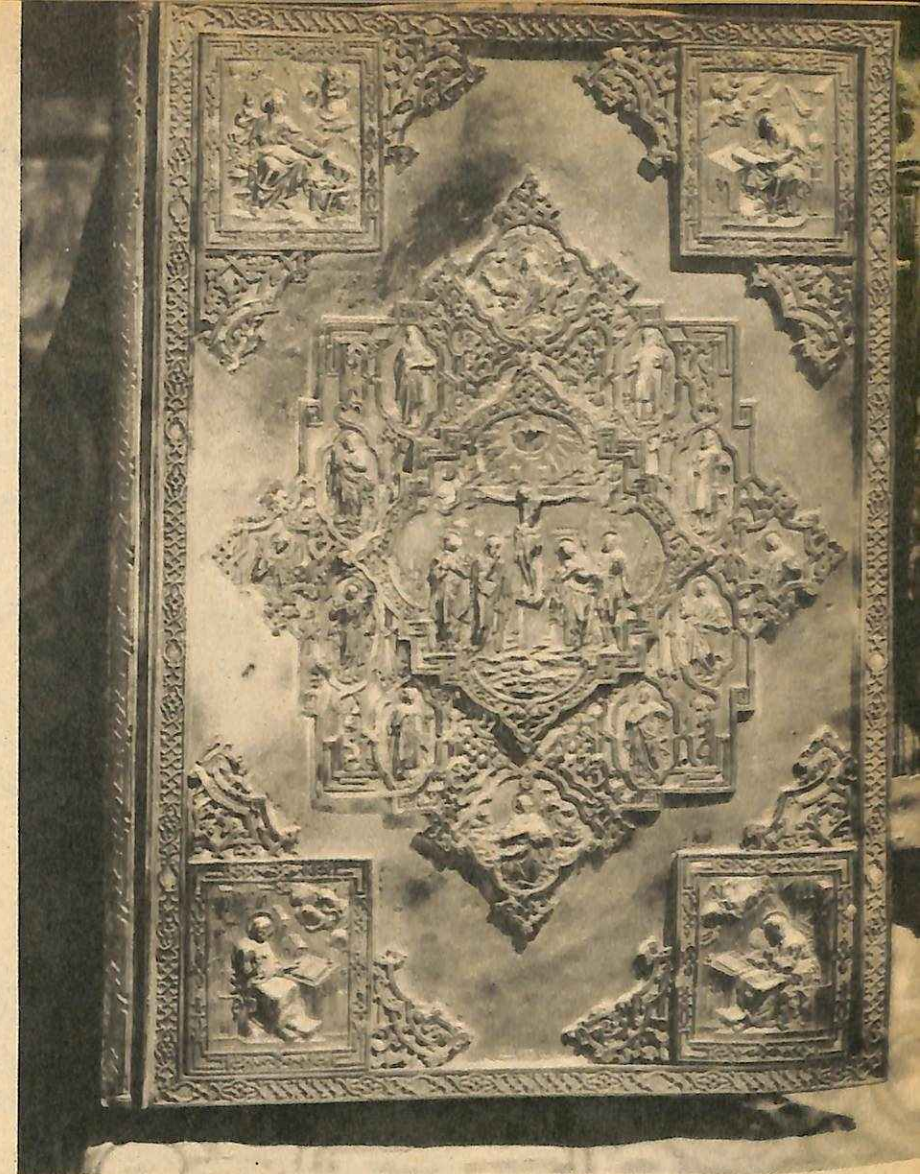
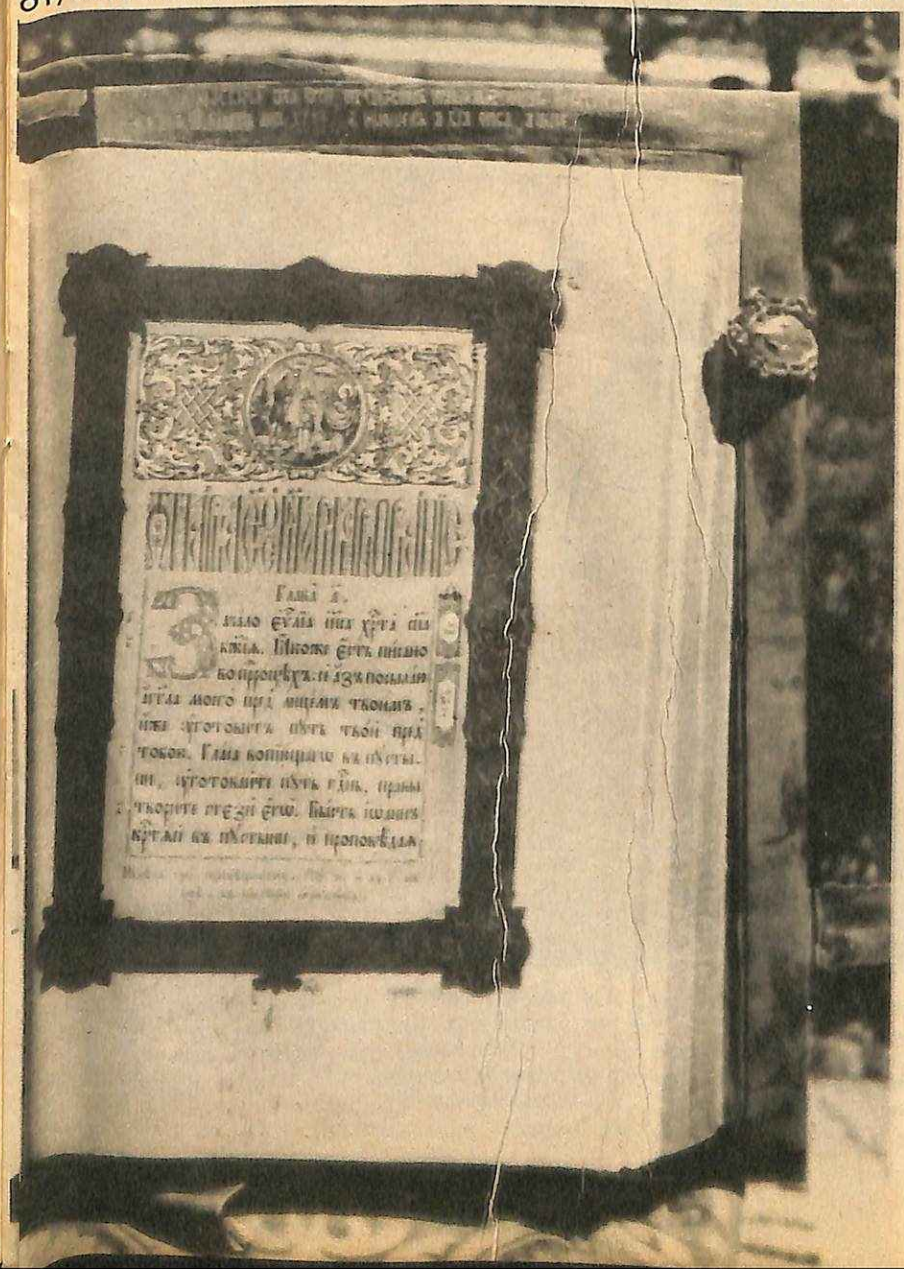
Πρωθιερέυς της ρωσικής εκκλησίας είναι, τώρα, ο αρχιμανδρί-
της Πάτερ 'Ηλίας, πρώην αξιωματικός του ρωσικού τσαρικού στρα-
τού, άνθρωπος πολύ μορφωμένος, πολύ μελετημένος που μιλάει με
πολλήν ευχέρεια τα ελληνικά.

Ο διάκος είναι κι' αυτός πρώην αξιωματικός και άλλοτε μέλος
της περιφήμου χορωδίας των Κοζάκων του Δόν. Έχει μιάν εξάστια
φωνή θαυράνου. Και οι δύο, και ο πάτερ 'Ηλίας και ο διάκος, δια-
κρίνονται για την εξαιρετική τους μουσικότητα και έτσι, μαζί με
την περίφημη χορωδία, ακούτε μία λειτουργία χωρίς καμμία κακο-
φωνία, χωρίς φάλτσο, πράγμα τόσο σπάνιο αλλά και τόσο σπουδαίο
για να δημιουργήση μία γνήσια θρησκευτική διάθεση.

Μόλις μπήτε στην εκκλησία, ανεβήτε τα σκαλάκια που οδηγούν
στον γυναικωνίτη. Εκεί συνήθως δεν υπάρχει κόσμος, και νομίζω
πως θα θρήτε την πιο κατάλληλη γωνιά για να ήρεμήση η ψυχή σας.

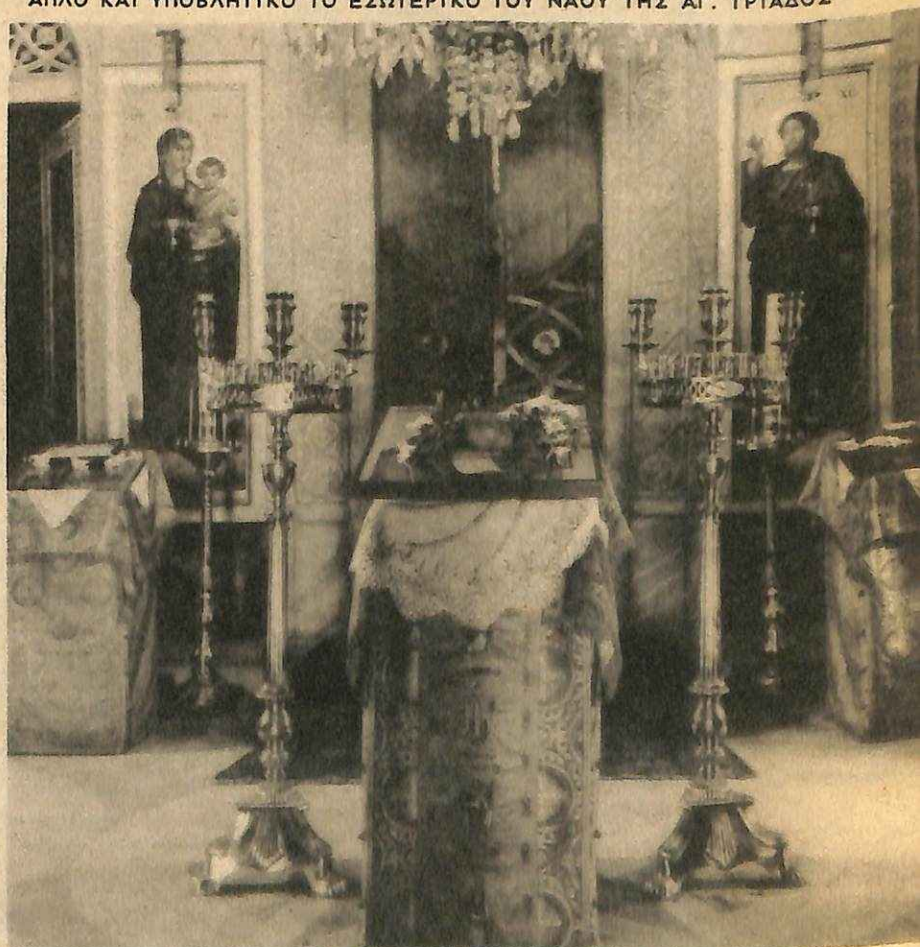
Π. ΜΥΛΩΦ

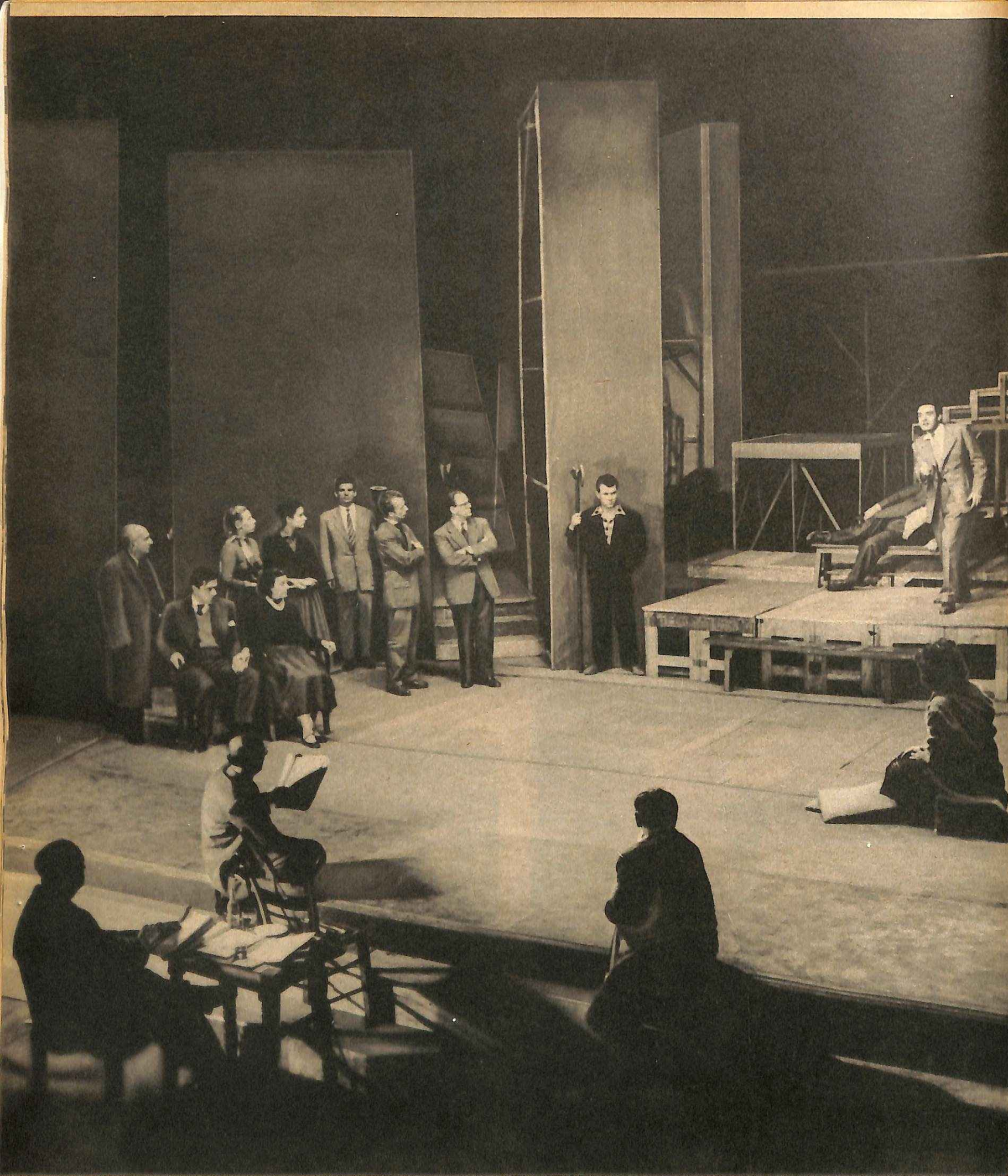
ΟΥ, ΧΡΥΣΟΠΟΙΚΙΛΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΠΟΥ ΕΧΑΡΙΣΕΝ Ο ΤΣΑΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α'

ΤΟ ΚΑΛΥΜΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΜΕΝΟ ΜΕ ΑΤΟΦΙΟ ΧΡΥΣΑΦΙ

ΑΠΛΟ ΚΑΙ ΥΠΟΒΑΝΤΙΚΟ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ

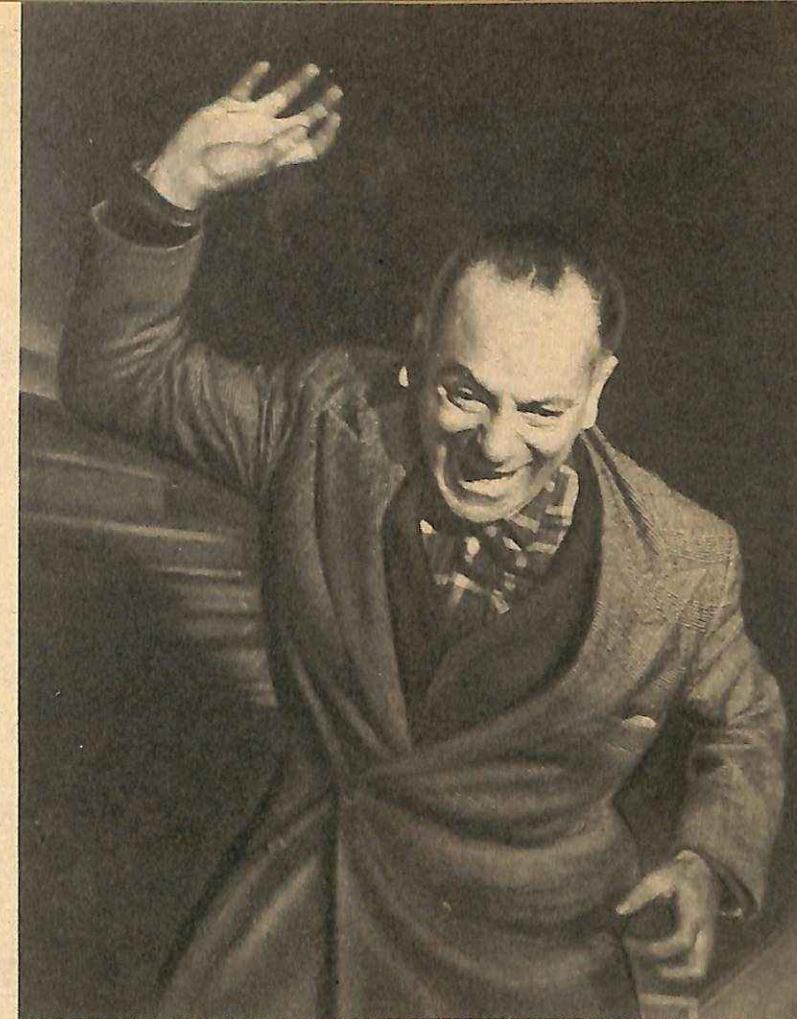

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΩΝ ΣΕ ΩΡΑ ΠΡΟΒΑΣ. ΣΑΚΚΑΚΙΑ, ΣΚΕΛΕΤΩΔΗ ΠΑΤΑΡΙΑ ΚΑΙ ΓΥΜΝΟΙ ΤΟΙΧΟΙ, ΣΤΗ ΘΕΣΙ ΤΩΝ «ΠΑΛΑΤΙΩΝ» ΚΑΙ ΤΩΝ «ΑΛΟΥΡΓΙΩΝ». ΕΠΑΝΩ ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ «ΑΜΛΕΤ»: Ο «ΘΕΑΤΡΙΝΟΣ», ΣΤΟ ΞΥΛΙΝΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ, ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΥ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΥ ΤΟΥ ΑΜΛΕΤ. Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ (ΘΑΝΟΣ ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ) ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ (ΚΑΤΙΝΑ ΠΛΕΙΝΟΥ ΑΡΙΣΤΕΡΑ), ΕΧΟΥΝ ΘΟΡΥΒΗΘΗ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ. ΠΙΣΩ ΤΟΥΣ, ΟΡΘΙΟΣ, Ο ΠΟΛΩΝΙΟΣ (ΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ). Η ΟΦΗΛΙΑ (ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ) ΚΑΘΕΤΑΙ ΧΑΜΩ ΔΕΞΙΑ. ΜΟΝΟΝ Ο ΑΜΛΕΤ (ΑΛ. ΜΙΝΩΤΗΣ) ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ ΘΕΣΙ ΤΟΥ —ΑΚΟΥΜΠΙΣΜΕΝΟΣ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΗΣ— ΓΙΑΤΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ. ΕΜΠΡΟΣ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ Ο ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ ΚΛ. ΚΛΩΝΗΣ, Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΦΕΛΙΤΣΗΣ ΚΑΙ Ο ΑΛ. ΜΙΝΩΤΗΣ

Φωτογρ. Ρεπορτάζ ΧΑΡΙΣΙΑΔΗ

ΘΕΑΤΡΟ

ΗΘΟΠΙΟΣ Ή ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ Ο ΜΙΝΩΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΒΑΣ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΕΚΚΟΛΑΠΤΕΤΑΙ...

Οι θεατρόφιλοι γνωρίζουν μία πλευρά μόνο της «μαγείας του θεάτρου». Βλέπουν το έργο έτοιμο πιά, τους ήθοποιους κοστούμαρισμένους, τα σκηνικά τοποθετημένα.

Υπάρχει όμως και μία άλλη μαγεία στο θέατρο πού, όσοι το αγάπησαν και το έχουν ζήσει από κοντά, δεν θα την άλλαζαν με καμμία παράστασι —όσο άσχηγη κι' αν είναι. Είναι η μα-

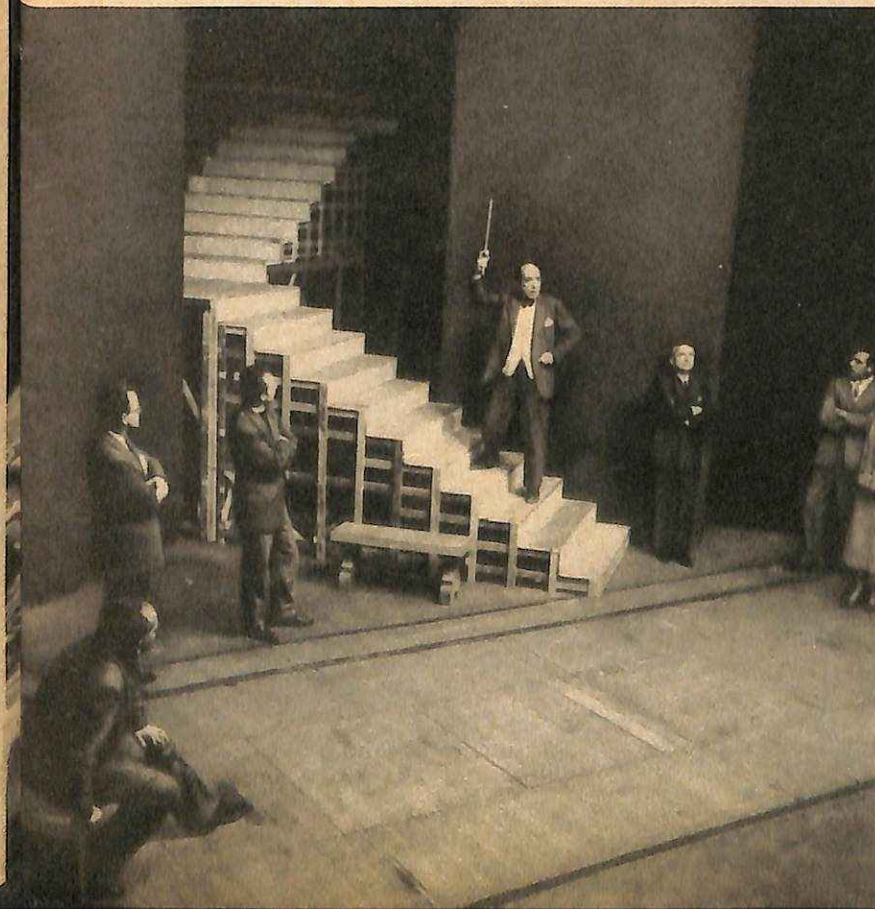
γεία των ωρών που γεννιέται ένα έργο. 'Ο όργασμός, ή κίνησι, οι φωνές του σκηνοθέτη, οι αντιρρήσεις του ήθοποιού, οι μακέττες του σκηνογράφου, οι απόψεις του ένδυματολόγου, χίλια άλλα...

Κι' ωστόσο αυτές οι ώρες, όπου οι έηλικοι παίζουν το παράξενο έτούτο παιχνίδι, δίνουν ζωή, χρώμα, μορφή στην παράστασι, πού θα δή το κοι-

γό ώλοκληρωμένη, έτοιμη, «εντυμένη». Γι' αυτό και οι «Εικόνες» θέλησαν να μεταφέρουν τους άναγνώστες τους στα παρασκήνια ενός θεάτρου και να τους δώσουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν την εκκόλαψι μιάς παραστάσεως. Διάλεξαν για το σκοπό αυτό, τον «Αμλετ» πού άνεβάζει το «Έθνικό Θέατρο» και, πολύ διακριτικά, εισδύσανε στα άδυτα της κρατικής σκηνής...

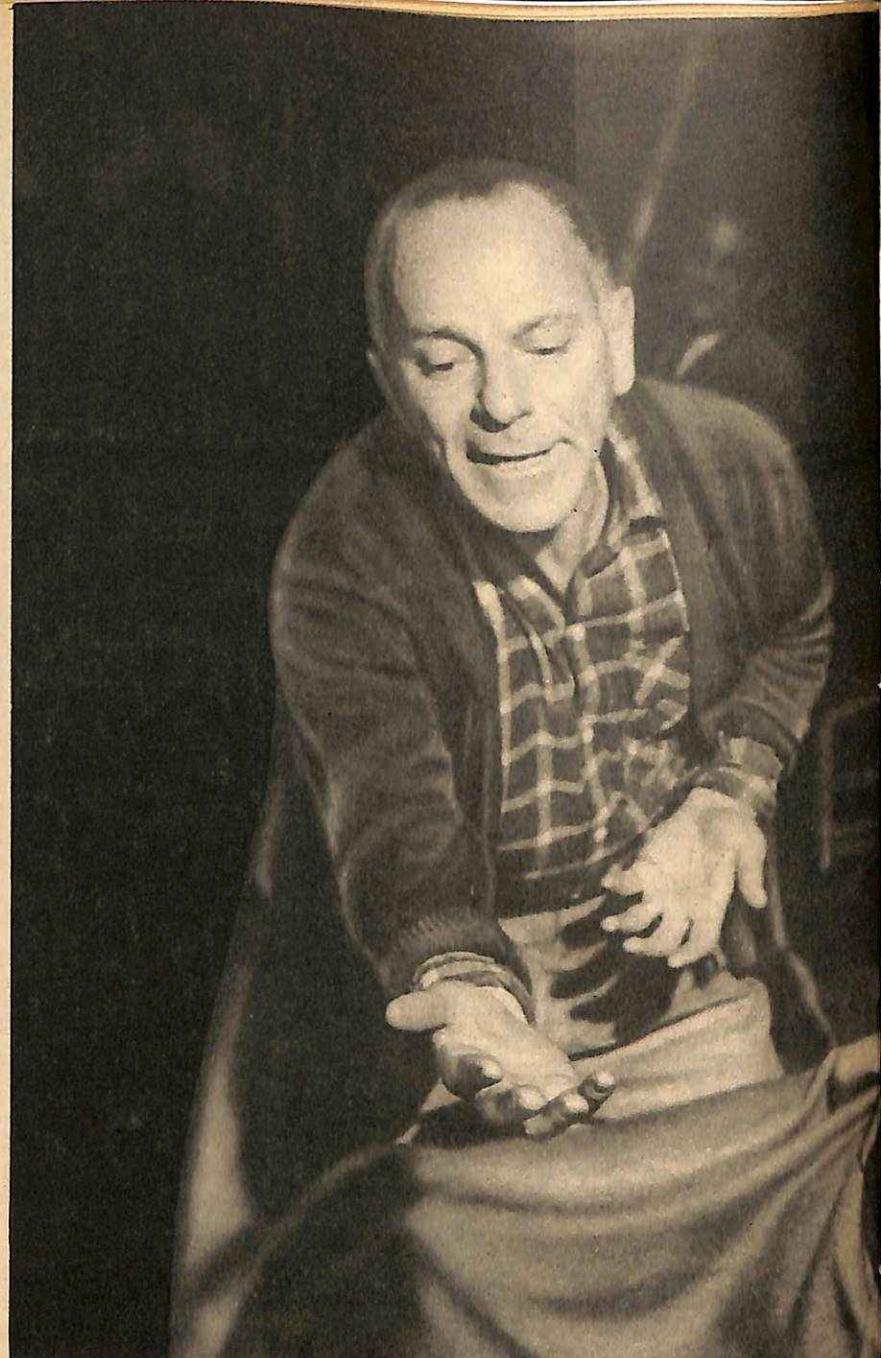
ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΤΩΝ «ΘΕΑΤΡΙΝΩΝ» (ΜΕ ΤΟΝ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ)

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΜΟΝΟΛΟΓΟ, Ο ΑΜΛΕΤ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΗΝ ΟΦΗΛΙΑ

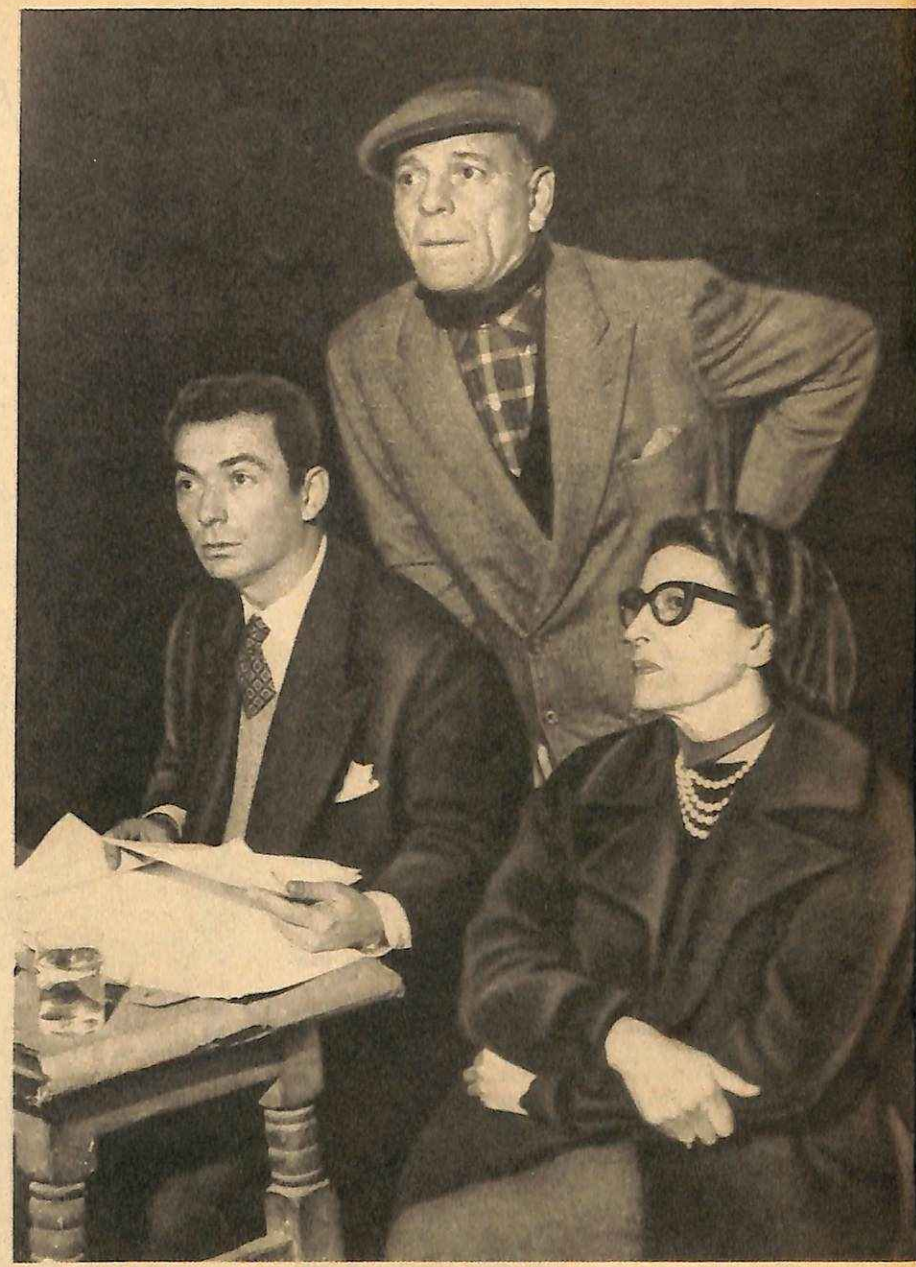
ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ Ο ΑΜΛΕΤ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΤΗ ΦΡΙΚΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΑΠ' ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ (Ι. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ) ΚΑΙ ΟΡΚΙΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΚΔΙΚΗΘΗ

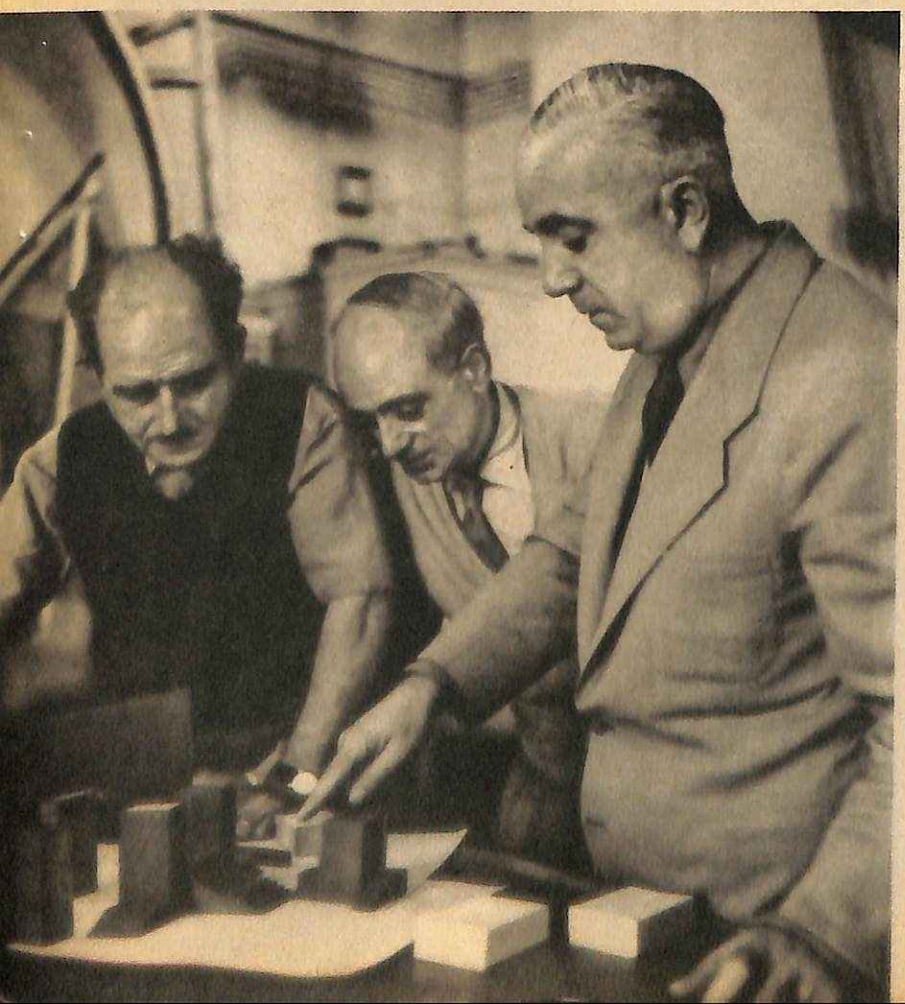
Ο ΑΜΛΕΤ ΕΙΧΕ ΥΠΟΣΧΕΘΗ ΝΑ ΜΗ ΣΚΟΤΩΣΗ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ —«ΜΕΣ' ΜΑΧΑΙΡΙΕΣ ΝΑ ΤΗΣ ΤΙΣ ΔΩΣΗ Η ΓΛΩΣΣΑ, ΚΑΜΜΙΑ ΤΟ ΧΕΡΙ»— ΑΛΛΑ,

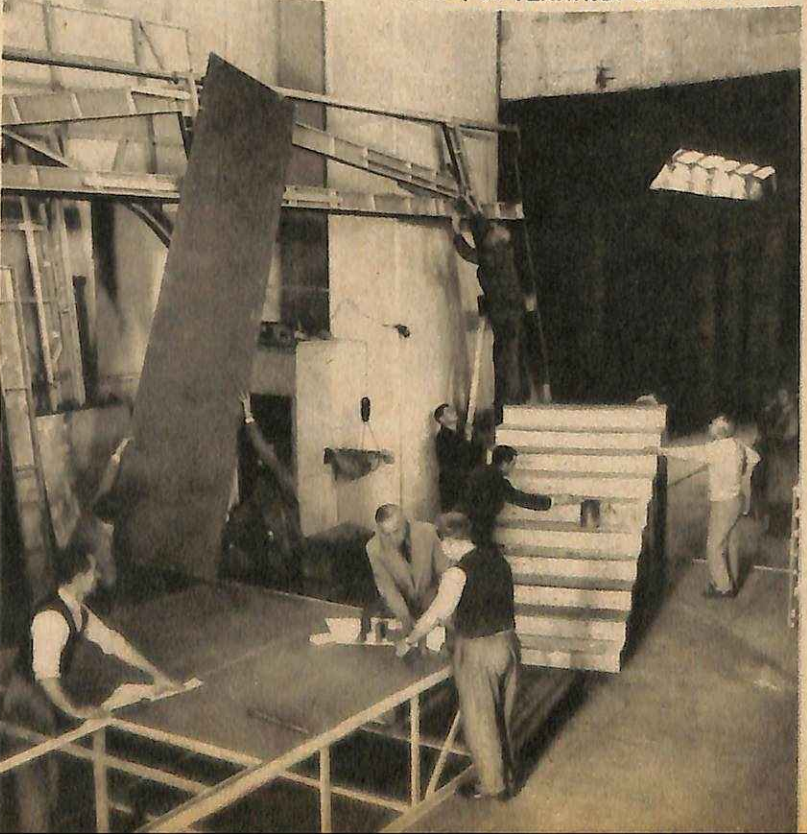
ΣΤΟ ΣΤΕΡΕΟ ΤΟΥΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΗΣ ΝΑ ΜΠΗ ΝΕΡΩΝΑ ΨΥΧΗ ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΤΗΝ, ΧΑΝΕΙ ΤΗΝ ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΡΟΝΕΙ

Ο ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΝΤ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ, Ο ΑΛΕΞΗΣ ΜΙΝΩΤΗΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΒΑ ΤΟΥ «ΑΜΛΕΤ»

Ο ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ ΚΛ. ΚΛΩΝΗΣ (ΑΡΙΣΤΕΡΑ) ΕΞΗΓΕΙ ΤΙΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΟΥ ΑΜΛΕΤ. ΚΑΤΩ, ΟΙ ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Ο ΜΙΝΩΤΗΣ (ΚΑΤΩ) ΚΑΙ Η ΠΑΞΙΝΟΥ (ΔΕΞΙΑ) ΠΡΟΒΑΡΟΥΝ ΤΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΠΟΥ ΕΣΧΕΔΙΑΣΕ Ο Α. ΦΩΚΑΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΙ Η Μ. ΜΕΡΤΖΑΝΗ

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΣ ΝΤΙΜΜΙΝΟ

«Η Ιστορία που θα σάς διηγηθώ άρχισε πριν έξη μήνες, όταν ένα βράδυ, κατά τις δέκα, το τηλέφωνό μου κουδούνισε δαιμονισμένα. Σήκωσα το άκουστικό και μία φωνή με ρώτησε αν ήμουν ο Ουώλτερ Μίλλετ. «Ναί», άποκρίθηκα και τότε ή φωνή με ρώτησε αν ήμουν έτοιμος.

—Έτοιμος; ρώτησα. «Έτοιμος για ποιά πράγμα; Ποιά τηλεφωνεί, παρακαλώ;

—Ο Άρνουμ Φίλιπς, πρόεδρος της Πρώτης Διαπλανητικής Έταιρίας. Έκφράσατε την επιθυμία να ταξιδέψετε στη σελήνη με το πρώτο διαπλανητικό αεροσκάφος.

Θυμήθηκα άόριστα πώς κάτι τέτοιο είχα υπογράψει στη μεγάλη έμποροπανήγυρη πριν δύο χρόνια. Σ' ένα από τα περίπτερα ήταν έκτεθειμένο, σε μικροσκοπικό μέγεθος, το διαστημόπλοιο του μέλλοντος και στο πλάι ήτανε κρεμασμένη μία άγγελία που έλεγε πώς ή πρώτη Διαπλανητική Έταιρία είχε άρχισι κιόλας τις προετοιμασίες για το πρώτο ταξίδι στη σελήνη. Οποιος ήθελε να πάρη μέρος σ' αυτό το ταξίδι, δέν είχε παρά να δάλη μία υπογραφή κάτω από μία δήλωση. «Η γνωριμία μου με τη Σάλλυ ήτανε τότε πολύ πρόσφατη, ήταν ή δεύτερη φορά που έδωαινα έξω μαζί της και ήθελα να της κάνω εντύπωση. Γι' αυτό, έβαλα άμέσως την υπογραφή μου.

Το διαστημόπλοιο είναι έτοιμο να ξεκινήσει, έλεγε ο Φίλιπς. Τί λέτε, θα μπορέσετε να φύγετε άπριό το βράδυ;

Μιά στιγμή, είπα, από τότε που έβαλα την υπογραφή μου πέρασε καιρός. Στό άναμεταξύ έχουν γίνει ένα σωρό πράγματα. Παντρεύτηκα κι' έχω το κόσμου τις υποχρεώσεις. Έχω γυναίκα, έχω το σπίτι μου υποθήκη και τ' άμάξι μου άπλήρωτο. Δέ μπορώ να τρέχω τώρα στη σελήνη για ταξίδι άναφυχής.

Για κάθε μέρα που θα βρισκόσαστε μακριά από τη γή, θα παίρινετε έκασο δολλάρια, είπε ο Φίλιπς. Και άν... χι... κι' άν δέν πάνε όλα καλά, ή έταιρία άναλαμβάνει να έξασφαλήσει τη γυναίκα σας για όλη της τη ζωή. Σκεφθήτε το καλά, κ. Μίλλετ. Τ' όνομά σας θα μείνη στην Ιστορία. Να ξέρατε πόσο σάς ζηλεύω!

Τί θα πη, με ζηλεύετε; ρώτησα. Δέν πρόκειται να πάτε κι' έσείς;

Οχι, όχι. Έγώ είμαι υποχρεωμένος να φροντίζω για τις διάφορες λεπτομέρειες έδω στη γή. Έξ άλλου, έχω υπογράψει συμβόλαιο για να γράψω μία σειρά από άρθρα για το ταξίδι. Θα μάς στέλνεται κάθε τόσο τα νέα σας με τόν άσύρματο κι' έγώ θα γράφω τις εντυπώσεις σας.

Τις δικές μου εντυπώσεις; Και τί καταλαβαίνω έγώ άπ' αυτά τα πράγματα; Θάλεγα πώς θαπρεπε μάλλον να ζητήσετε από κανένα έπιστήμονα να σάς δώση τις εντυπώσεις του.

Αυτό θα ήταν βέβαια προτιμότερο, είπε ο Φίλιπς, αλλά, βλέπετε, δέ θαχουμε έπιστήμονες σ' αυτό το ταξίδι. Το διαστημόπλοιο παίρνει ένα μονάχα έπιβάτη.

Μόνον έ; α; είπα. Κι' αυτός ο ένας θα είμαι έγώ;

Ναί. Το διαστημόπλοιο θα έλέγχεται από τη γή. Θα κατευθύνω άπ' έδω την άφιξη σας στη σελήνη και την έπιστροφή σας, φυσικά. Το μόνο που έαχετε να κάνετε είναι να μηπτε μέσα και να ξεκινήσετε.

Και γιατί διαλέξατε έμένα; Τί έγιναν όλοι οι άλλοι που δήλωσαν συμμετοχή; Άσφαλώς θα είναι πάρα πολλοί.

Σωστό, αλλά είναι όλοι άνθρωποι που έχουν τις δουλειές τους και δέν μπορούν να λείψουν από τη γή. Ένώ έσείς, όπως πληροφορηθήκαμε, είσαστε για την ώρα άνεργος. Σας λέω, πρόκειται για μία ευκαιρία μοναδική.

Είχε δίκιο. Ήμουνα άνεργος. Το έργοστάσιο έλαστικών όπου εργαζόμουνα δέν πήγαινε καλά και θα περνούσαν ασφαλώς μήνες ώπου να ξασπιάσω δουλειά. Άλλά ήτανε αυτός λόγος να ξεκινήσω τώρα, ούτε λίγο ούτε πολύ, για τη

σελήνη; Η ιδέα δέν μου άρεσε καθόλου. Έκείνη τη μέρα, στην έμποροπανήγυρη, ο καιρός ήταν άραιος, ο ήλιος έλαμπε, είχα τη Σάλλυ κοντά μου και είχα πη καμπόσες μπύρες... Ήτανε πολύ φυσικό να υπογράψω τη δήλωση. Τώρα όμως τα πράγματα είχαν αλλάξει. Τώρα είχα ευθύνες.

Σας λέω, πρόκειται για μία ευκαιρία μοναδική ν' άποκτήσετε φήμη και λεπτά, έλεγε ο Φίλιπς. Τέτοιες ευκαιρίες δέν παρουσιάζονται εύκολα. Για σκεφθήτε! Θα είσαστε ο πρώτος άνθρωπος που ταξίδεψε στη σελήνη. Καταλαβαίνετε τί σημαίνει αυτό για σας, για τη γυναίκα σας, για την ανθρωπότητα; Όλοι μας θα δοξαστούμε.

Δέ μ' ενδιαφέρει ή δόξα, είπα. Είναι το διαστημόπλοιο ασφαλές;

Όσο ασφαλές μπορούσε να το κατασκευάσει ο άνθρωπος νους.

Μιλήστε καθαρά! Είναι ασφαλές, ναί ή όχι;

Μά σας είπα. Άκούστε τώρα, κύριε Μίλλετ, δέ σας ζητώ να μου άπαντήσετε άμέσως. Καταλαβαίνω πώς το τηλεφώνημά μου, τέτοιαν ώρα, σάς ήρθε κάπως ξαφνικά. Είναι όμως άναγκη μεγάλη ν' άπογειωθώ το διαστημόπλοιο το ταχύτερο. Ένας άπ' τους πιστωτές μας άπειλεί να μάς έμποδίσω, γιατί, λέει, δέν του πληρώσαμε άκόμη το άλούμνιο. Γι' αυτό πρέπει να ένεργήσωμε γρήγορα. Συζητήστε το πράγμα με τη γυναίκα σας, πείτε της για τα έκασο δολλάρια την ήμέρα και για την έξασφάλισή της σε περίπτωση πού... Τέλος πάντων, μιλήστε πρώτα μαζί της. Και μην ξεχνάτε, κ. Μίλλετ, πώς είναι μία πρώτη τάξεως ευκαιρία για να μείνη τ' όνομά σας για πάντα γραμμένο στην Ιστορία και να κάνετε περιουσία, όχι μόνο έσείς, αλλά κι' όλοι οι άλλοι γύρω σας. Καληνύκτα.

Κάτι πήγα να πώ πώς δέν είχα καμμία ιδιαιτερή επιθυμία να μείνη τ' όνομά μου γραμμένο στην Ιστορία, μα ο Φίλιπς είχε κλείσει το τηλέφωνο. Πήγα να βρώ τη Σάλλυ. Ήταν στην κουζίνα κι' έπλεε τα πιάτα.

Κάτι πήγα να πώ πώς δέν είχα καμμία ιδιαιτερή επιθυμία να μείνη τ' όνομά μου γραμμένο στην Ιστορία, μα ο Φίλιπς είχε κλείσει το τηλέφωνο. Πήγα να βρώ τη Σάλλυ. Ήταν στην κουζίνα κι' έπλεε τα πιάτα.

Ποιάς ήταν στο τηλέφωνο; με ρώτησε.

Κάποιος που μου πρότεινε να πάω στη σελήνη.

Ορεξη που την έχεις για άστεία, μου είπε. Δέν άστειεύομαι, είπα. Σου λέω πώς μου πρότειναν να πετάξω στη σελήνη μ' ένα διαστημόπλοιο.

Η Σάλλυ παράτησε τα πιάτα και με κύτταξε. Και πώς τους φάνηκε να διαλέξουν έσένα; Πού βρήκαν τ' όνομά σου;

Θυμάσαι εκείνη τη μέρα, το 52, που πήγαμε στο πανηγύρι κι' ο Τζό κέρδισε τέσσερες κούκλες στη σκοποβολή κι' έγώ ούτε μία; Και θυμάσαι που έπαιτα, για να κάω εντύπωση, έβαλα την υπογραφή μου σ' εκείνη την άγγελία της Διαπλανητικής Έταιρίας για να δηλώσω πώς ήθελα να ταξιδέψω με το πρώτο διαστημόπλοιο που θα ξεκινούσε για τη σελήνη;

Η Σάλλυ ξύνισε το μουτρακι της.

Άν νομίζης πώς είσαι σωστό να φύγης και να μ' αφήσης μέσ' στα κρύα του λουτρού μ' όλους αυτούς τους άπλήρωτους λογαριασμούς...

Ω, αυτός ο άνθρωπος μου είπε πώς θα μάς διη έκάτο δολλάρια για κάθε μέρα που θα βρίσκομαι εκεί επάνω, άστειεύθηκα. Και μου είπε επίσης πώς, άν τύχη και πάω κάτι, έσύ μία φορά θα είσαι έξασφαλισμένη.

Έκάτο δολλάρια τη μέρα; Δέν είναι άσχημα. Θα μπορούσα ν' αγοράσω μία ηλεκτρική μηχανή για το πλύσιμο τών πιάτων... Θα μπορούσα ν' αγοράσω το κόσμου τ' άγαθά. Και σου είπε πώς θα είμαι έξασφαλισμένη, άν τύχη και γίνω κάτι; Για πόσον καιρό;

Άκούγοντάς την θάλεγε κανείς πώς μιλούσαμε για μία βόλτα ως το φαρμακείο της γεινίας. Ούτε καν με ρώτησε αν το ταξίδι ήταν επικίνδυνο ή όχι. Κι' όταν έμαθε τί είχε πη ο Φίλιπς για τη δόξα και την περιουσία που θ' άποκτούσαμε, δέ δίστασε καθόλου. Μου δήλωσε

άπερίφραστα πώς έπρεπε να δέχτώ. Άφου —είπε— δέν είχα δουλειά κι' άφου οι άπλήρωτοι λογαριασμοί μαζεύονταν κάθε μέρα και είχανε γίνει μία στοίβα δλοκλήρη, έπρεπε όπωσδήποτε να κάνω μία δοκιμή. Ποιάς έφέρει; Διόλου άπίθανο ναδβαινε κάτι άπ' αυτή την Ιστορία. Άν όλα πήγαιναν καλά, τόσο το καλύτερο. Άν όχι... Μά τί ήθελα, τέλος πάντων, να δουλεύω αιωνίως σ' ένα έργοστάσιο έλαστικών; Έξ άλλου, εκείνη τόν άντρα της τόν ήθελε άτρομο παλληκάρι, οι δειλοί δέν της άρεσαν καθόλου.

Έτσι, λοιπόν, όταν ο Φίλιπς μου τηλεφώνησε την άλλη μέρα το πρωί, του είπα πώς δεχόμουνα την πρότασή του. Μούστειλε ένα δικηγόρο για να κανονίσωμε τις λεπτομέρειες για το ποσό που θα έπαιρνε ή Σάλλυ κάθε μέρα κι' έγώ άρχισα να αισθάνωμαι σάν... μακαρίτης.

Η Σάλλυ ήταν ευθυμη εκείνο το πρωί. Μα γείρεψε μία γαλοπούλα κι' έβαλε στο τραπέζι τ' άσημένα μαχαιροπήρουνα που είχαμε πάρει δώρο στο γάμο μας. Ήταν φανερό πώς δέν περίμενε την έπιστροφή μου πολύ σύντομα.

Στις έξη ήμουν έτοιμος. Η Σάλλυ ήταν στην κουζίνα και σκεπτότανε τις μεταρρυθμίσεις που θα έκανε στο σπίτι κατά την άπουσία μου. Της είπα άντίο, μούδωσε ένα διαστικό φιλι στο μάγουλο και συνέχισε τους ύπολογισμούς της. Ένα αυτοκίνητο ήρθε και με πήγε σ' ένα δάσος κοντά σε μία λίμνη. Ο Φίλιπς με περίμενε εκεί, με σύστημα στους δημοσιογράφους κι' έβαλε τους φωτορεπόρτερς να με φωτογραφίσουν.

Οι δημοσιογράφοι ήθελαν να μάθουν όλες τις λεπτομέρειες της ζωής μου και για ποιά λόγο άφαινα τις άνέσεις της γής για να πάω στο άγνωστο. Άπό τα λόγια τους καταλάβαινα πώς με θαύμαζαν για την τόλμη μου κι' αυτό μ' ένωχλούσε τρομερά. Το είπα στόν Φίλιπς και μου άποκρίθηκε πώς αυτό δέν ήταν λόγος να στενοχωριέμαι, έτσι είναι οι δημοσιογράφοι, ή δουλειά τους είναι να δραματοποιούν το κάθε τί.

Η άπογείωση είχε όρισθί για τις έπτα το βράδυ. Ο Φίλιπς με πήγε στο διαστημόπλοιο που είχε ένα περίεργο σχήμα σά βολίδα και ήταν τοποθετημένο πάνω σε μία πλατφόρμα. Μου είπε πώς λειτουργούσε αυτόματα και μου έξηγησε τις λίγες λεπτομέρειες που έπρεπε να μάθω. Θα βρισκότανε διαρκώς σε έπικοινωνία μαζί μου με τόν άσύρματο —μου είπε— και δέν είχα κανένα λόγο ν' άνησυχώ.

Με ντύσανε με μία παράξενη στολή, μου βάλανε μία μάσκα όξυγόνου και μου είπαν να μτώ. Ο Φίλιπς μου έσφίξε το χέρι και μου ψιθύρισε πώς στο γυρισμό θα μου είχε έτοιμα το κόσμου τα συμβόλαιο κι' ένα σωρό δελεαστικές προτάσεις. Η πόρτα έκλεισε, ένιωσα ένα φοβερό τράνταγμα και ξαφνικά, ή λίμνη έξασφανίστηκε μπροστά άπ' τα μάτια μου.

Σέ λίγο, ή φωνή του Φίλιπς άκούστηκε άπ' το ραδιοτηλέφωνο. Με ρωτούσε πώς τα πήγαινα. Του περιέγραφα τα άστρα και του είπα πώς κρύωνα. Ήθελε να μάθη τί χρώματα έβλεπα γύρω κι' ένα σωρό άλλα πράγματα. Η φωνή του, που στρίγγιζε μέσα από τ' άκουστικά που φορούσα στ' αυτιά μου, μ' έμπόδιζε να πάρω ένα ύπνακο και ύστερ' από λίγο κατέληξα όριστικά στο συμπέρασμα πώς ο Φίλιπς μου ήταν τρομερά αντιπαθητικός.

Το φεγγάρι μεγάλωνε, μεγάλωνε όλοένα και τώρα πια δέν έβλεπα τίποτ' άλλο. Στη μία το πρωί προσγειώθηκα. Το σκάφος χοροπήδησε άπτόμα πάνω σ' ένα έδαφος παράξενο και άραξε μέσα σε κάτι που έμοιαζε σάν μια ρηχή λίμνη. Άνοιξα την πόρτα και κατέβηκα. Το μόνο που έβλεπα ήταν μία επιφάνεια σά σφουγγάρι. Ο άέρας ήταν γαλάζιος, ή άτμόσφαιρα γεμάτη πρασινωπούς άτμούς κι' έκανε κρύο.

Ξαναμπήκα στο διαστημόπλοιο μου και είπα του Φίλιπς τί έβλεπα. Μου άποκρίθηκε πώς όλα αυτά ήταν γνωστά, πώς οι άστρονόμοι τα έβλεπαν και με το τηλεσκόπιο και πώς έπρεπε να πάω και λίγο πάρα πέρα για να κάνω παρατηρήσεις. Πήγα λοιπόν μία μικρή βολτούλα, κυττάζοντας με προσοχή δεξιά κι' άριστερά, αλλά κι' ένα χιλόμετρο μακρύτερα όλα ήταν άκριβώς τα ίδια όπως και στο σημείο όπου είχα προσγειωθώ. Το άνέφερα στόν Φίλιπς κι' εκείνος μου είπε να συνεχίσω την έξερεύνησή μου. Ήθελε να τού δώσω ύλικό τούλάχιστον για δέκα άρθρα. Όσο περισσότερο καιρό θα έμενα εκεί επάνω, είπε, τόσο πιό πολλά λεπτά θα κερδίζαμε και τόσο πιό πολύ θα δοξαζόταν ή Διαπλανητική Έταιρία.

ΟΙ ΚΑΘΥ-ΜΗΘΥΝΣ

Μικρό τοξίδι στην παλιά χώρα
του λάσσο και των καλπασμών

ΚΑΙ ΟΙ ΠΙΟ ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΟΙ ΑΚΟΜΑ ΑΝΑΒΑΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ ΣΤΗ ΡΑΧΗ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΑΤΙΘΑΣΩΝ ΖΩΩΝ

ΟΙ «ΚΑΟΥ-ΜΠΟΥ-ΔΕΣ» ΧΟΡΕΥΟΥΝ Σ' ΕΝΑ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΚΑΛΓΚΑΡΥ

ΡΟΝΤΕΟ : ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΒΟΥΚΕΦΑΛΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ...

Αν ρωτήσης οποιοδήποτε άγοράκι στην Έλλάδα ποιά έργα προτιμάει στόν κινηματογράφο, θά σοῦ ἀπαντήσῃ χωρίς δισταγμό: «τά καουμπόυ-κα». Κι' ἀπό τούς μεγάλους, ὅμως, δέν εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι πού τά προτιμοῦν —ἀν καί οἱ περισσότεροι... τὸ κρατᾶν μυστικό.

Ἐδῶ καί εἴκοσι χρόνια, τὴν ἐποχὴ πού ὁ Καραγκιόζης δέν εἶχε παραμερισθῇ ἀκόμα ἀπ' τὸν κινηματογράφο, τὰ παιδιὰ ἔτρεχαν ν' ἀπολαύσουν, μὲ τὴν ἴδια λαχτάρα, τὰ ἥρωικά ἔργα τοῦ ρεπερτορίου του. Ἄν ἔχαναν μιὰ κωμωδία —δέν εἶχε σημασία. Ἄν ἔχαναν ὅμως τὸν «Θάνατο καὶ τὴν Ἀποθέωσι τοῦ Ἀθανασίου Διάκου», τὸν «Κατσαντώνη», ἢ τὸ «Μεγ' Ἀλέξανδρος» — ἦταν σὰ νὰ τούς στερούσες ἓνα πολῦτιμο ἀγαθό.

Σήμερα, οἱ «μάντρες» λιγότεψαν πολὺ, σχεδὸν ἐξαφανίστηκαν. Ἡ ψυχὴ τῶν παιδιῶν, ὡστόσο, (τῶν παιδιῶν τῶν ἐφτά καὶ τῶν παιδιῶν τῶν ἐβδομηντα χρόνων) ἔχει μείνει τὸ ἴδιο διψασμένη γιὰ ἥρωες καὶ γιὰ κατορθώματα. Ἔτσι, ἀλλάξε λίγο ἢ ἐπιφάνεια τῶν πραγμάτων, τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ κοντάρι τὰ ἀντικατέστησαν τὸ λάσσο καὶ τὸ περίστροφο, τὰ θουνὰ τῆς Ρούμελης οἱ χαράδρες τοῦ Τέξας, τὸν κακὸ Βεληγκέκα κάποιος Τζώνου, ἀλλὰ ἔμεινε πάντα μιὰ ἀντρέια, ἀτρόμητη καρδιά πάνω σ' ἓνα ἄλογο ξεφτέρι.

Ποιὸς θά πίστευε, τώρα, ὅτι «κάου-μπόυ» θά πῇ γελαδάρης, ὅτι ὅλες οἱ περιπέτειες, τὰ πιστολιδία καὶ οἱ ἥρωϊσμοί, πού βλέπουμε τόσο συχνά στόν κινηματογράφο, ἀνήκουν ὀριστικά στὸ παρελθόν ἢ εἶναι ἀποκυήματα τῆς φαντασίας;

ΠΑΡΑΒΑΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ἡ ἱστορία τῶν «καουμπόυδων» ἀρχίζει ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας. Ἦταν φιλήσυχοι ἄνθρωποι, τότε —γίδοβοσκοί, τσελιγκάδες. Οἱ ξένοι, ὡστόσο, πού συνέρρεαν καθημερινὰ στὴ Νέα Γῆ, κάθε ἄλλο παρά φιλήσυχοι ἦταν. Χρυσοθήρες, ἀπατεῶνες, τυχοδιώκτες, κάθε καρυδιάς καρύδι. Ἡ λύσσα τους γιὰ τὸ εὐκόλο καὶ τὸ πολὺ χρήμα τοὺς ἔκανε νὰ παραμερίζουν κάθε ἠθικὸ κριτήριο. Φυσικά, τὸ χρυσάφι δέν θρискόταν εὐκόλα —οὔτε καὶ τὸ ψωμί. Ἔτσι, οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἔκαναν ἐπιδρομὲς στὰ γειτονικά κτήματα, ἄρπαζαν ὅσα ζωντανὰ μπορούσαν κι' ὅταν τὸ ἀπόθεμά τους λιγότευε ἢ σωνόταν —ἤξεραν πιά καλὰ τὸ μονοπάτι. Σιγά-σιγά ὁργανώθηκαν, ἀπέκτησαν ἀρχηγούς καὶ πρωτοπαλλήκαροι καὶ λυμαίνονταν τίς γύρω περιοχές. Γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουν αὐτὲς τίς ὁργανωμένες συμμορίες ἀναγκάστηκαν καὶ οἱ «καουμπόυδες» νὰ ὁργανωθοῦν. Ἀπὸ τὴ στιγμή ἐκείνη ἀρχισε ἓνας ἐξοντωτικὸς ἀγῶνας πού κράτησε δύο αἰῶνες περίπου, στοίχισε πολὺ αἷμα καὶ ἢ ἐκβασί του δέχεται ἓνα σωρὸ ἐρμηνείες. Γιατί, κατὰ τὴ διάρ-

ΠΕΡΙΕΡΓΗ «ΑΡΜΑΤΟΔΡΟΜΙΑ»! ΕΝΩ ΤΑ ἈΛΟΓΑ ΣΕΡΝΟΥΝ ΠΡΩΤΟΓΟΝΕΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΑΜΑΞΕΣ, ΟΙ ΘΕΑΤΑΙ ΤΑ ΠΑΡΟΤΡΥΝΟΥΝ ΜΕ ΑΝΑΡΘΡΕΣ ΚΡΑΥΓΕΣ ΝΑ ΤΡΕΞΟΥΝ ΓΡΗΓΟΡΩΤΕΡΑ

κεια τοῦ ἀγῶνος, παρεξετράπησαν καὶ οἱ δύο παρατάξεις. Οἱ «καουμπόυδες» σὲ πολλὲς περιοχές εἶχαν ἐπιβάλει τὸ κράτος τοῦ τρόμου καὶ οἱ πρῶνι λησταὶ κέρδισαν τὴ συμπάθεια τῶν κατοίκων καὶ ἐμφανίζονταν ὡς λυτρωταί. Ὅταν τὸ παλαιὸ καθεστὼς ἔπεφτε ἐπὶ τέλους, οἱ νέοι ἀφέντες γίνονταν μὲ τὴ σειρά τους δυνάστες. Ἐνας ἀμειλικτος ἀγῶνας ἐπικρατήσεως, πού ὅταν ἔληξε ἀφήσε τὰ ἀπέραντα ὑποστατικά στὰ χέρια τῶν τελευταίων κυρίων τους. Πολλοί, πάντως, λένε ὅτι δέν ἔληξε πραγματικά, ἀλλὰ μεταφέρθηκε στὶς μεγαλόπολεις ὑπὸ μορφή γκαγκστερικῶν ἐπιδρομῶν...

ΟΙ ΚΑΟΥΜΠΟΥ-ΔΕΣ ΣΗΜΕΡΑ

Στὰ ἡμέρα τοπία τοῦ Τέξας καὶ τοῦ Οὐέστ θρίσκει κανεὶς καὶ σήμερα ἓνα σωρὸ τσομπάνους

καὶ ἀγελαδοτρόφους πού, ὡστόσο, δέν ἔχουν καμμιὰ σχέση με τοὺς αἰμοχαρεῖς «καουμπόυδες» τῶν παλιῶν καιρῶν. Ἐχουν γυρίσει στὰ εἰρηνικά ἔργα τους καὶ φυλᾶνε τὰ κοπάδια παίζοντας κάπου-κάπου κιθάρα καὶ τραγουδώντας. Ἀπὸ κελὴν τὴν ἐποχὴ δέν ἔμεινε σχεδὸν τίποτε. Μόνο πού σὲ μερικές πόλεις δι-οργανώνονται μιὰ φορὰ τὸ χρόνο φιέστες καὶ πανηγύρια —ἐν μέρει γιὰ νὰ γιορτάσουν μιὰν ἐπέτειο, ἐν μέρει γιὰ λόγους τουριστικούς. Τὸ σπουδαιότερο, ἴσως, πανηγύρι γίνεταί στὴ μικρὴ πόλι τοῦ Κάλγκκαρυ καὶ διαρκεὶ μιὰν ἐβδομάδα —τὴν «ἐβδομάδα τῶν καλπασμῶν», ὅπως τὴν ἔχουν ὀνομάσει. Ἐφέτος, ἀνάμεσα στοὺς διακεκριμένους ξένους πού ἐπισκέφθησαν τὸ Κάλγκκαρυ, ἦταν καὶ ὁ διάσημος φωτογράφος Κάρς, τῆς Ὀττάβας —στόν ὁποῖον καὶ ὀφείλονται οἱ φωτογραφίες αὐτῶν τῶν σελίδων.

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΒΟΥΒΑΛΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΑΟΥ-ΜΠΟΥ —ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΤΩΝ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡ. ΑΙΩΝΟΣ

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΚΑΛΓΚΑΡΥ

Σ' όλη τη Βόρειο Αμερική επικρατεί ή αντίληψη ότι το Κάλγκαρυ είναι ή μόνη πό-
λι του κόσμου όπου όλος ο πληθυσμός απο-
τελείται από χλωμούς, ξερακιανούς «κασυ-
μπόδες» και 'Ινδούς ντυμένους... 'Ινδιάνους
— με τις πατροπαράδοτες στολές τους. «Ο-
σοι, μάλιστα, επισκέπτονται την πόλι κατά
την «έβδομάδα των καλπασμών», μένουν με
την βεβαιότητα ότι ή αντίληψη αυτή είναι σω-
στή. Βλέπουν όλους τους κατοίκους της, ά-
πό την πεντάχρονη κόρη του Δημάρχου ως
τον πλουσιώτερο βιομήχανο, να φορούν φαρ-
δυμάνικα γυαλιστερά πουκάμισα κι' εκεί-
να τὰ χαρακτηριστικά πλατύγυρα καπέλλα.
Όσο για τους 'Ινδιάνους — αυτοί πιά θρί-
σκονται σέ πλήρη όργασμό, έτοιμοι νά πά-
ρουν τό μονοπάτι θγάζοντας άναρθρες πο-
λεμικές κραυγές.

Πάντως ή πραγματικότητα είναι τελεί-
ως διαφορετική. Το Κάλγκαρυ έχει πληθυ-
σμό έκато περίπου χιλιάδων κατοίκων, που
άσχολούνται με την κτηνοτροφία και τὰ
πετρέλαια. Καί μόνο την «έβδομάδα των
καλπασμών» εγκαταλείπουν όλοι τις δου-
λειές τους, μασκαρεύονται και παρουσιά-
ζουν αυτό τό περίεργο θέαμα — κάτι ανάμε-
σα πανηγυριού και πολεμικού συναγερμού.

Μ. Κρ.

Αποκλειστικότητα
CAMERA PRESS - ΕΙΚΟΝΩΝ

Η ΚΥΡΙΑ ΧΕΡΟΝ ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ, ΠΡΟΒΑΡΕΙ ΚΑΙ ΡΑΒΕΙ ΜΟΝΗ ΤΙΣ ΦΑΝΤΑΧΤΕΡΕΣ ΣΤΟΛΕΣ ΤΗΣ

ΣΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΒΑΛΙΚΕΥΟΥΝ ΧΡΟΝΙΑΡΙΚΑ ΠΟΥΛΑΡΙΑ

...ΕΝΩ ΟΙ ΓΕΡΟΙ ΚΑΜΑΡΩΝΟΥΝ ΦΟΡΩΝΤΑΣ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟΛΗ

Το Δημοψήφισμα τών αναγνωστών μας

Το εξώφυλλο

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Το πολιτικό ρεπορτάζ

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Τὰ έπιστημονικά άρθρα

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

Γενικά οι μεταφράσεις

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Τὰ «πορτραίτα»

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

Το επίκαιρο φωτογραφικό ρεπορ-
τάζ

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Ό «Γύρος του κόσμου σέ 7 ήμέρες»

(ΚΑΛΟΣ - ΜΕΤΡΙΟΣ - ΚΑΚΟΣ)

Το ιστορικό μυθιστόρημα

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Το άστυνομικό μυθιστόρημα

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Οι φωτογραφίες τών θεατρικών
παραστάσεων

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Ό στήλη του κινηματογράφου

(ΚΑΛΗ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΗ)

ΟΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΦΙΛΟΔΟΞΟΥΝ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ
ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΤΥΠΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ο ΥΠ' ΑΡ. «ΕΝΑ» ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΩΝ
ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ό κρίσις του είναι
ο πολυτιμότερος βοηθός μας

Για νά μάς βοηθήσετε συμπληρώσατε τό
άκόλουθο έρωτηματολόγιο — αυτό είναι
ή πιό άποτελεσματική συνεργασία

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΣΤΕ ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΣΑΣ

Όνοματεπώνυμον αναγνώστου

Διεύθυνσις κατοικίας

Έπάγγελμα

Αποστείλατε τίς άπαντήσεις είς την διεύθυνσιν «ΕΙΚΟΝΕΣ»
Σωκράτους 57 — Αθήναι

Ό σελίδα της μόδας

(ΚΑΛΗ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΗ)

Ό άθλητική σελίδα

(ΚΑΛΗ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΗ)

Τὰ «Έδω κι' Έκεί»

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

Οι γελοιογραφίες και τὰ ανέκδοτα

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Οι σελίδες τών διαφημίσεων

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Οι πνευματικές άσκήσεις, τὰ παι-
χνίδια παρατηρήσεων, οι γρί-
φοι κλπ.

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Πώς σας φαίνεται ή κατανομή της
ύλης ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:

Σας άρέσουν οι φωτογραφίες ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:

Τί ύποδεικνύετε για τή βελτίωσι
του περιοδικού ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:

Από τις εξαιρετικές ταινίες που θα δούμε τον χειμώνα.....

Τό Παλτο (IL CARROTTO)

του ΝΙΚΟΛΑΪ ΓΚΟΓΚΟΛ

★ ΥΒΟΝ ΣΑΝΣΟΝ ★ ΡΕΝΑΤΟ ΡΑΣΕΛ ★ ΑΝΤΟΝΕΛΛΑ ΛΟΥΑΛΗΤΙ ★

Α! ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΎΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΟΝ ★ Σκηνοθεσία: Α. ΛΑΤΟΥΑΝΤΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΑΣΙΣ

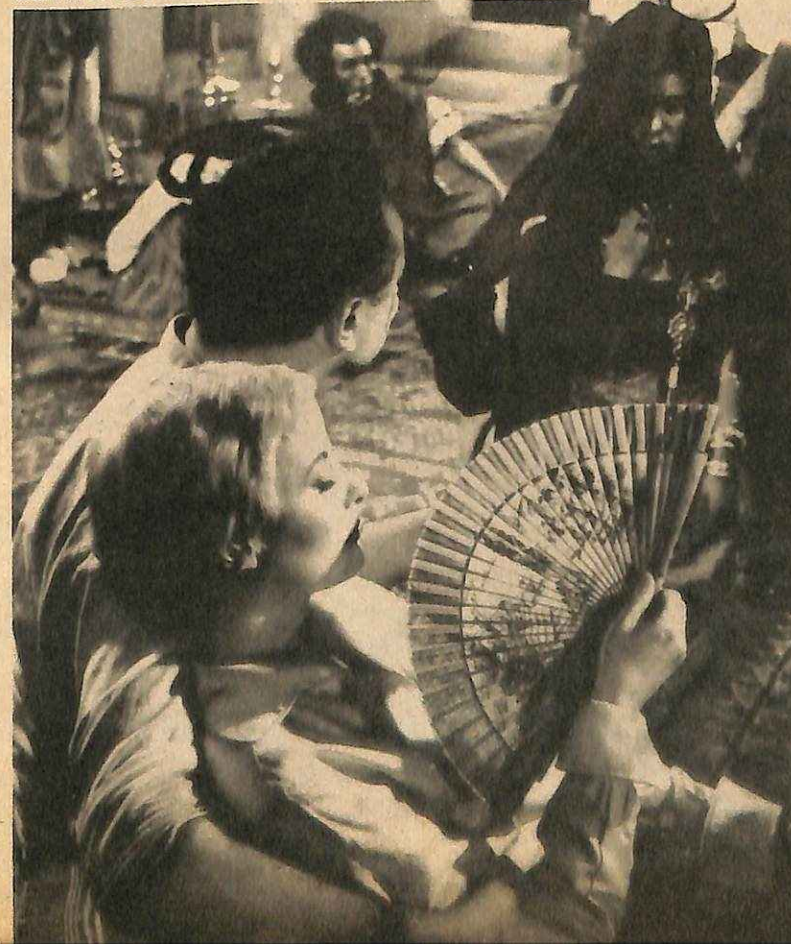
Περιπέτεια, άπληστία και έρωτας στο φλεγόμενο Μαρόκο

Ένα σενάριο του Ζοζέφ Κεσσέλ —ένα σενάριο μοντέρνο, δραματικό και περιπετειώδες— έδωσε την ευκαιρία στον Γάλλο σκηνοθέτη "Υβ Άλλεγκρέ να γυρίσει ένα «ντοκυμανταίρ» για το Μαρόκο. Ίσως φανή περίεργο αυτό (φανταστικό σενάριο κα! «ντοκυμανταίρ» μαζί), αλλά δεν είναι. Γιατί, για τον "Υβ Άλλεγκρέ, ακόμη και η ταινία του «Μανέζ» ήταν κι' αυτή πληροφοριακής φύσεως, «ντοκυμανταίρ» δηλαδή, αν και γυρισμένη ολόκληρη σε στούντιο με ψεύτικα ντεκόρ. Κάθε ταινία μπορεί να είναι πληροφοριακής φύσεως, εξήγησε ο ίδιος στους δημοσιογράφους σε μία συνέντευξη που

έδωσε με την ευκαιρία της τελευταίας του ταινίας «Οάσις». Φτάνει να μας πληροφορή για κάτι, να το μελετά και να το αναλύει, όπως ένας γιατρός κάνει την ανατομία ενός πτώματος. Το «Μανέζ» μας πληροφορούσε για την ανθρώπινη ψυχή —για ώρισμένες τουλάχιστον ψυχές— όπως το «Οάσις» μας πληροφορεί για το Μαρόκο, μέσα από τις περιπέτειες των ήρώων του. Για πρώτη φορά δέ η εργασία παρουσιάζεται ολοκληρωμένη, γιατί η ταινία γυρίστηκε σε σινεμακόπ με μαγνητικό ήχο τεσσάρων εγγράφων και χρώματα.

Η «Οάσις» είναι η πρώτη γαλλική ταινία σε σινεμασκόπ, αλλά, όπως έδήλωσε ο σκηνοθέτης, αυτό δεν έφερε σημαντικές αλλαγές στη μέθοδό του. Μόνον τα πλάνα διερκοῦσαν περισσότερο και έπρεπε να προσέχη πολύ για να συγκεντρώνεται η προσοχή του θεατή, που διατρέχει μεγαλύτερο κίνδυνο να σκορπίσει στην μεγάλη οθόνη, παρά στην κανονική. "Αλλωστε, κατά τη γνώμη πάντα του Άλλεγκρέ, η μικρή οθόνη θα έπρεπε να χρησιμοποιείται πλέον μόνον για μαυράσπρες ταινίες, ενώ το χρώμα κερδίζει με το σινεμασκόπ.

Ο ΑΝΤΟΥΑΝ ΒΑΛΛΕΝ (ΠΙΕΡ ΜΠΡΑΣΙΕΡ) ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ ΣΥΧΝΑ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΕΡΑΣΤΗ ΚΑΙ ΚΥΝΙΚΗ ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ...

...ΑΛΛΑ ΤΟΝ ΠΑΡΑΣΥΡΕΙ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΗ ΤΗΣ ΚΑΡΙΝ (ΚΟΡΝΕΛ ΜΠΟΡΤΖΕΡΣ), ΠΟΥ Ο ΧΑΜΟΣ ΤΗΣ ΘΑ ΤΟΝ ΚΑΝΗ ΡΑΚΟΣ

Η ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ (ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ) ΑΠΟΚΑΡΔΙΩΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΡΩΤΑ ΒΡΙΣΚΕΙ ΣΤΟ ΑΝΗΣΥΧΟ ΜΑΡΟΚΟ, ΣΤΗ ΔΡΑΣΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΙΟΤΟ, ΤΗ ΛΗΘΗ

Ο ΑΝΤΟΥΑΝ ΒΑΛΛΕΝ, Η ΚΑΡΙΝ ΚΑΙ Η ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΕΝΑ ΚΑΖΙΝΟ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ ΞΕΚΙΝΗΣΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΑΣΙ

ΟΑΣΙΣ

Με το χρώμα άλλωστε κερδίζει ακόμη περισσότερο η πρωταγωνίστρια της ταινίας, η Μισέλ Μοργκάν με τα ξανθά μαλλιά και τα πράσινα μάτια, που είχε συνεργασθῆ με τὸν 'Αλλεγκρέ πρὸ καιροῦ σὲ μιὰ ἄλλη ὡραιότητα ταινία, στοὺς «Υπερήφανους». Ἐδῶ ἡ Μοργκάν ἐμφανίζεται μετὸν γνωστό

μας Πιέρ Μπρασσέρ καὶ με μιὰ καινούργια ἀποκάλυψη, τὴν Κόρνελ Μπόρτζερς. Τὸ θέμα γεννιέται ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ περιβάλλον τοῦ ταραγμένου σημερινοῦ Μαρόκου καὶ ἡ ἀφορμὴ τῆς δράσεως εἶναι, —τί ἄλλο;— τὸ χρυσάφι, οἱ ὠραῖες γυναῖκες καὶ ὁ ἔρωτας.

ΛΙΓΗ ΠΡΑΣΙΝΗ ΓΗ —Η ΟΑΣΙ— ΚΑΙ, ΟΛΟΓΥΡΑ, Η ΜΟΝΟΤΟΝΗ ΑΠΕΡΑΝΤΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ. Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΡΑΎΝΕΙ ΤΙΣ ΑΤΕΛΕΙΩΤΕΣ ΩΡΕΣ...

ΤΗΣ ΧΟΛΛΥ ΡΟΟ

7

—Πού μένετε;
—Εδώ, στην 'Αμερική;
—Το πού μένετε στην 'Αγγλία μου είναι αδιάφορο, είπε ο Κέλλυ ξερά.
—Μένω στο ξενοδοχείο.
—Σε ποιό;
—Το είπα.
—Και πόσον καιρό μένετε εκεί;
—Από σήμερα το πρωί.
—'Ακούστε, κ. Τέρραντ, είπε ο Κέλλυ θυμωμένος. Είμαι ένας άνθρωπος πολυσύχολος. Δεν έχω καιρό γι' αστεία. Καταλαβαίνετε ή δεν καταλαβαίνετε έγγλέζικα; Θέλω να μου πείτε ποιος είσαστε, από πού έρχεστε, τι δουλειά κάνετε, πού μένετε.
—'Ανοιξα το στόμα μου ν' απαντήσω, αλλά το ξανάκλεισα άμέσως. Τό πράγμα δεν ήταν τόσο απλό. Ποιά ήταν αλήθεια ή δουλειά μου; 'Από πού έπρεπε ν' αρχίσω την ιστορία μου; 'Από το Βερολίνο το 1948; 'Από τη χθεσινή μέρα; Τί θα γινόταν αν τους έλεγα πώς το προηγούμενο βράδυ ήμουν στη Γιούτικα και πώς δεν είχα μείνει ούτε μισή ώρα στο ξενοδοχείο εκεί; 'Η άστυνομία της Γιούτικα θα είχε να προσθέσει κι' αυτή το λογάκι της. Και τί μ' αυτό; 'Ας έλεγε δ,τι ήθελε ή άστυνομία της Γιούτικα. 'Εγώ μία φορά δεν κιδύνενα να θεωρηθώ ύποπτος γιά την άπόπειρα εναντίον της Νατάσσας. Πρώτα - πρώτα, θα είχα με το μέρος μου την μαρτυρία της Γ-δίας της Νατάσσας —που θα έλεγε πώς δεν την είχα πυροβολήσει εγώ— και έπειτα, θα μπορούσα εύκολα ν' αποδείξω πώς δε βρισκόμουν στη Γιούτικα την ώρα που είχε γίνει ή άπόπειρα... 'Όσο γιά τόν φόνο της Στεφανίας Στέτσον... Δε β ήταν δύσκολο να αποδείξω το άλλοθί μου, αλλά...

—'Λοιπόν; Περιμένω, ξεφώνισε τώρα ο Κέλλυ κτυπώντας δυνατά τη γροθιά του πάνω στο τραπέζι.
Σκεπτόμουν. 'Η λογική μου έλεγε πώς έπρεπε να εξηγήσω στον Κέλλυ ότι είχα φθάσει στην 'Αμερική μόλις την Τρίτη, να του δώσω την διευθυσή μου στην 'Αγγλία και τ' όνομα της εφημερίδας μου γιά να ζητήση πληροφορίες, αλλά... Κάτι στο ύφος του μου θύμιζε τόν Τζέλλιφσον. Τόσο δα να έλεγα του Κέλλυ και θα άρθωνόταν πάλι στο δρόμο μου ο Τζέλλιφσον. Δε έμπαινε στη μέση ή βρετανική Πρεσβεία, θα με δάξανε χωρίς πολλά λόγια σ' ένα άεροπλάνο και... θα έχανα κάθε έλπίδα να ξαναδρώ την 'Ελλεν.
'Όταν μίλησα, ή φωνή μου άκούστηκε παράξενα σκληρή.

ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

—'Λέγομαι Τζών Τέρραντ, είπα. Είμαι... συγγραφέας, γράφω μυθιστορήματα. Είναι καιρός τώρα που βρίσκομαι στον τόπο σας. Ταξιδεύω χωρίς πρόγραμμα. Ψάχνω να βρώ... ύλικό γιά ένα διήγημα μου.

—'Α, έτσι; είπε ο Κέλλυ με εірωνεία. Τώρα μάς τ' είπατε όλα, έ;
Δεν άποκρίθηκα.
—'Αδειάστε τις τσέπες σας!

—Πώς είπατε;
—Είπα —τόνισε μία - μία τις λέξεις, σ'α να μιλούσε σ' ένα πεισματάρικο παιδί— αδειάστε τις τσέπες σας κι' άκουμπήστε πάνω στο τραπέζι δ,τι έχετε μέσα.

—'Ω, άμέσως, είπα, αλλά πολύ φοβούμαι πώς αυτό δε θα σ'ας βοηθήσει σε τίποτε. Δεν έχω επάνω μου παρά μόνο —ώνομαζα το κάθε αντικείμενο καθώς τ' άκουμπούσα στο γραφείο— δυο μαντήλια, το πορτοφόλι μου, μερικά κέρματα, κάτι άχρηστα κλειδιά που τα κουβαλώ κατά λάθος...

—'Ο Κέλλυ πήρε άπ' το χέρι μου το πορτοφόλι κι' εξέτασε το περιεχόμενό του.

—Πού είναι ή ταυτότητά σας; ρώτησε θυμωμένος.

—'Ανασήκωσα τούς ώμους. 'Αζαφνα ο Κέλλυ άλλαξε θέμα.

—Θέλω να μάθω τί ξέρετε γιά τη Στεφανία Στέτσον, είπα σαρκαστικά. Είμαι περιεργος να δω πώς θα εξηγήσετε την παρουσία σας στο διαμέρισμά της.

—Την γνώρισα κάποτε σ' ένα ταξίδι, είπα. Με είχε καλέσει... 'Αγαπά κι' εγώ τη μουσική... και μία και βρέθηκα στη Νέα 'Υόρκη...

—Σκεφθήκατε να την έπισκεφθήτε. Και δεν την βρήκατε στο σπίτι της.

—'Ακριβώς.

—Και μπήκατε άπ' το παράθυρο. Δε μου λέτε, τόχετε συνήθεια να μπαίνετε άπ' τα παράθυρα κάθε φορά που οι φίλοι σας λείπουν άπ' τ'α σπίτια τους;

—'Όχι. Είχα... είχα ξ.α κακό προαίσθημα.

—Κύριε Τέρραντ, είπε παγερά ο Κέλλυ, προσβάλλετε τη νοημοσύνη μου.

—Μπορώ να σ'ας αποδείξω ότι λέω την αλήθεια. 'Εχω μάρτυρες το γκαρσόνι του ξενοδοχείου, το θυρωρό που φρόντισε να μου βρή ταξί...

—Αυτά έγιναν σήμερα το πρωί, μ' έκοψε ο Κέλλυ, κι' ή Στεφανία Στέτσον δολοφονήθηκε εδώ και τρεις μέρες.

—'Όχι, δεν είναι δυνατόν, τραύλισα. Δε θυμούνται που ακριβώς ήμουν πριν τρεις μέρες. 'Ισως στη Νέα 'Υόρκη... 'Ισως στο 'Αλμπαν...

—'Ομολογώ πώς σ'ας νόμιξα πιο έξυπνο. Δεν προσέξατε το χρώμα που είχε το πρόσωπο της καίμενης της γυναίκας; Και τη σκόνη πάνω στα έπιπλα, δεν την είδατε; Και τ'α νερά μέσα στην κουζίνα; Τί νομίζετε πώς ήταν; Πισίνα γιά κολύμπι; Ποιός αφήνει τ'α νερά της βροχής να μπουν άπό το παράθυρο χωρίς να τ'α μαζέψει; Πάνε δυο μέρες τώρα που έβρεξε. Τί έχετε να πείτε;

—Δεν είμαι θλιμμένο συνηθισμένος σε έγγκληματα, είπα με ελιγκρίνια. Δε σκέπτομαι με το δικό σας τρόπο.

—Είπατε πιο μπροστά πώς είχατε ένα κακό προαίσθημα όταν κτυπήσατε το κουδούνι και δεν σ'ας άνοιξε κανείς. Τί προαίσθημα ήταν αυτό;

—Φοβήθηκα πώς ή μίς Στέτσον ήταν άρρωστη. Στην ηλικία της, μία καρδιακή κρίση...

—'Ω, άστε έτσι; Καρδιακή κρίση. Στην ηλικία της! Δε μου λέτε, σ'ας παρακαλώ, πόσον

χρονών είσατε;... Τριαντατεσσάρων. 'Ε, λοιπόν, εδώ στην 'Αμερική ένας άντρας τριαντατεσσάρων χρονών δε θεωρεί γέρο έναν άνθρωπο πενήντατεσσάρων. Δεν ξέρω, ίσως έσείς οι 'Εγγλέζοι να γερνάτε πιο εύκολα. Πάντως, ή Στεφανία Στέτσον, όπως μάς βεβαίωσε ο γιατρός της, ήταν μία γερή γυναίκα πενήντατεσσάρων χρονών.

Με κύτταξε μέν' στα μάτια μ' ένδιαφέρον και δόλωσε αποθρεγματικά:

—'Η Στεφανία Στέτσον σ'ας ήταν έντελώς άγιστη.

Δεν άποκρίθηκα.

—Αυτό όμως δε σ'ας έμπόδισε να μπήτε στο σπίτι της άπ' το παράθυρο. Κύριε Τέρραντ, αν μου είχατε πη πώς ήσατε κανένας άνεσιός της ή ο γιός κάποιας φίλης της ή ένας μαθητής της, πώς της τηλεφωνούσατε δυο μέρες συνέχεια χωρίς να παίρνετε απάντηση και πώς αυτό σ'ας φάνηκε παράξενο και τρέξατε σπίτι της να δ'ατε τί συμβαίνει, θα σ'ας πίστευα. Γιατί το γεγονός δ,τι, αντί να πάρετε το τηλέφωνο, βγήκατε ο Γ-διος έξω γιά να ζητήσετε έναν άστυφύλακα, δείχνει άαμφισβήτητα πώς τ'α χάσατε κυριολεκτικά μπροστά σε κάτι που δεν τ'α περιμένατε. Σηκώθηκε άπ' τη θέση του και στάθηκε άντικρυ μου.

—'Εχω την έντύπωση, κύριε Τέρραντ, πώς οι σχέσεις σας με την άστυνομία δεν είναι πολύ... αγαδές. Βάζω στοίχημα τόνμισθό μου δλόκληρο πώς ή άστυνομία σ'ας κυνηγάει γιά καμμία πλαστογραφία ή κάτι τέτοιο. Και, κατά κάποιο τρόπο, το έγκλημα που έγινε έχει σχέση με την ύποπτη αυτή ύπόθεση.

Στράφηκε πρós τόν ένα άπ' τούς άντρες που στέκονταν πίσω μου.

—Κόλσκι, είπα, πάρε τ'α δακτυλικά του άποτυπώματα.

Και στον άλλο:

—Κι' έσύ να π'ας στο ξενοδοχείο του. 'Αν μένη πραγματικά εκεί, ν' άνεβ'ς στο δωμάτιό του και να κ'ανης μία μικρή έρευνα. 'Ισως ανακαλύψης κανένα χρήσιμο στοιχείο. 'Επειτα...

—Μιά στιγμή, παρακαλώ, τόν δέικονα.

—Τί είναι πάλι; ρώτησε ένκευρισμένος.

—Μου δίνετε την άδεια να σκεφθώ ένα λεπτό, πριν κάνετε καμμία ένέργεια; Μονάχα ένα λεπτό.

Νόμιζα πώς θα φουρκιζόταν. 'Αλλά, πρós μεγάλη μου άπορία, μου άποκρίθηκε ήρεμα.

—Βεβαίως.

Ξανακάθισε, σταύρωσε τ'α χέρια στο στήθος και περίμενε.

Προσπάθησα να συγκεντρώσω τις σκέψεις μου. 'Η έρευνα του δωματίου μου θα άδηγούσε την άστυνομία στα γραφεία της εφημερίδας μου στη Νέα 'Υόρκη. Κι' άπ' εκεί και πέρα έδλεπα καθαρά ποίό δρόμο θα έπαιρναν τ'α πράγματα.

'Η ύπόθεση θα έφτανε ως τ' αυτιά του Τζέλλιφσον, στη Σκώτλαντ Γουάιντ. Κι' ο Τζέλλιφσον θα ματαιώνε κάθε προσπάθειά μου να ξαναδρώ την 'Ελλεν.

'Ετσι κι' άλλίως θα είχα φασαρίες. 'Ηταν προτιμότερο να τις είχα στην 'Αμερική, κοντά στη Νατάσα.

Είπα με σταθερή φωνή:

—Γιά να μη χάνετε άδικα τόν καιρό σας, νομίζω πώς θ'άταν προτιμότερο να είδοποιήσετε την άστυνομία της Γιούτικα ότι πιάσατε τόν 'Εγγλέζο που είχε παρουσιάσει χτές το βράδυ στις 9 στο ξενοδοχείο 'Γιούτικα'.

Τ'α λόγια μου φάνηκαν να διασκέδασαν πολύ τόν Κέλλυ.

—'Ω, άστε σ'ας κυνηγάει ή άστυνομία της Γιούτικα;

—Τό βρίσκετε αυτό διασκεδαστικό;

—Μά ή Γιούτικα είναι πολύ μικρή πόλη γιά να δράσει εκεί ένας άνθρωπος σαν έσας. Και γιά ποίό λόγο σ'ας γυρεύει ή άστυνομία;

—Είπα δ,τι είχα να σ'ας πώ, άποκρίθηκα. Δεν έχω τίποτ' άλλο να προσθέσω.

—'Όπως θέλετε, είπα ο Κέλλυ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 18ον

Σ τις τέσσαρες τ' άπόγευμα κάποιος μου έφερε ένα σάντουιτς κι' ένα μπουκάλι γάλα. Τ'α δέχθηκα μ' εύγνωμοσύνη. ('Αργότερα μου έδωσαν να καταλάβω πώς έπρεπε να πληρώσω γι' αυτά). Μονάχα ή έμφάνιση του άστυνομικού που ήρθε να πάρη τ'α δακτυλικά μου άποτυπώματα —μία έπατάληψη της ταλαιπωρίας που είχα ύποστη όταν έβγαζα τ'ο διαβατήριό μου— δέκοψε γιά λίγο την άβάστακτη μονοτονία της άναμονής. 'Η άφόρητη ζέστη άπ' τη μία μεριά και ή άησυχία μου γιά τ'ο τί θα γινόταν άπό την άλλη, μου άφαιρούσαν τη δύναμη να ξεδιάλυνω τις σκέψεις μου.

Τέλος, κατά τις έννιά ή πόρτα άνοιξε και ο Κέλλυ μαζί με δυο νέους μπήκαν στο δωμάτιο. Τό πρόσωπο του Κέλλυ είχε μία παράξενη έκφραση. Θάλεγες πώς τόν άπασχολούσε μία σκέψη που τόν έβαζε σε μεγάλη άπορία.

—'Λοιπόν, αγαπητέ κύριε Τέρραντ, είπα, δε θα έχωμε την ευχαρίστηση να σ'ας κρατήσωμε περισσότερο κοντά μας. Οι κύριοι άπ' εδώ είναι της 'Εφ Μπη 'Αϊ και θέλουν να σ'ας πάρουν άπό μ'ας. Θα σ'ας ξαναδοϋμε βέβαια στην άνέκριση, σε μία έβδομάδα. 'Αν σ'ας χρειαστούμε νωρίτερα, θα σ'ας είδοποιήσωμε. Οι κύριοι είναι πρόθυμοι να έγγυθηούν γιά σ'ας.

Εικονογράφης Χ. Βέλλου

Κοντοστάθηκε και πρόσθεσε χαμογελώντας:

—Δεν είχα ως τόσο άδικο. Πρέπει να είσατε άθροπος με δράση, γιά να ένδιαφέρεται ο δόκληρος ή 'Εφ Μπη 'Αϊ γιά σ'ας.

Τό χιούμορ του Κέλλυ μ' άφησε αδιάφορο. Κύτταξα τούς δυο άντρες που τόν συνόδευαν.

'Ο ένας άπ' αυτούς, ένα δμορφο παλληκάρι περίπου στην ηλικία μου, έκανε τις συστάσεις.

—'Λέγομαι Ούίλλιαμ Σπρίνγκερ, είπα. 'Απ' εδώ είναι ο κ. Κένεντυ.

—Χαίρω πολύ, είπα. Μου φαίνεται πώς ή άστυνομία της Γιούτικα...

—Θ'α τ'α πούμε αυτά άργότερα. 'Ελάτε μαζί μας.

Βγήκαμε άπ' το δωμάτιο. 'Ο Σπρίνγκερ κάλεσε ένα ταξί κι' έδωσε τού σωφέρ τη διεύθυνση του ξενοδοχείου μου.

—'Η ώρα είναι περασμένη, μου είπα, και άσφαλώς σ'ας χρειάζεται μία μικρή άνάπαυση. Λίγος ύπνος θα σ'ας κάνει καλό.

«Πολύ παράξενο, σκέφτηκα. 'Εδώ χαλάει ο κόσμος, έγινε ένας φόνος, άποπειράθηκαν να σκο-

τώσουν τη Νατάσα, δηλ ή ύπόθεση, όπως μ' έφηση να καταλάβω ο Τζέλλιφσον, ένδιαφέρει όχι μία, αλλά πολλές χώρες και οι κύριοι της 'Εφ Μπη 'Αϊ άνησυχούν γιά την άνάπαυσή μου και τόν ύπνο μου. Περίεργο!»

Ξαφνικά, πανικός με κυρίευσε. Ποιοι ήταν τούτοι οι δυο; Μ'είχαν έλευθερώσει άπό την άστυνομία. 'Αρα ή άστυνομία τούς ήξερε, γιά να δεχτή να με παραδώσει στα χέρια τους. Σωστό αυτό, αλλά ο Κέλλυ δε φαινόταν να τούς γνωρίζει προσωπικά. Μήπως κρυδóταν καμμία ένεδρα πίσω άπ' όλα αυτά;

Μπροστά στο ξενοδοχείο ο Σπρίνγκερ κατέβηκε πρώτος άπ' τ'ο ταξί και μου έκανε νόημα να τόν ακολουθήσω. Χωρίς να κουνηθώ άπ' τη θέση μου, είπα με θάρρος:

—'Όλα αυτά πολύ ώραία και καλά, αλλά δεν έχω καμμία άπόδειξη ότι είσαστε της 'Εφ Μπη 'Αϊ.

—'Εχετε δικίο, είπα εκείνος κάπως ξαφνιασμένος. Ν'α ή ταυτότητά μου.

'Εβγαλε άπ' την τσέπη του μία δερμάτινη θήκη. 'Εσκυφα στο άδύνατο φώς που έριχνε τ'ο ταξίμετρο γιά να διαβάσω. 'Η ταυτότης ήταν έν τάξει, δεν είχα να πώ τίποτε. Μπήκαμε και οι τρεις στο ξενοδοχείο και άνεδήξαμε με τ'ο άσασερ χωρίς να πούμε λέξη.

'Όταν φτάσαμε μπροστά στο δωμάτιό μου, ο Σπρίνγκερ άνοιξε την πόρτα και με άφησε να περάσω πρώτος. Σωριάστηκα σε μία πολυθρόνα και τόν κύτταξα έρωτηματικά.

Γιά πρώτη φορά μίλησε τώρα ο κ. Κένεντυ.

—Δεν ύπάρχει λόγος να σ'ας έννοηλώσωμε άπόψε, είπα. Θα περάσω με να σ'ας πάρωμε αύριο το πρωί. 'Ο προϊστάμενός μας λείπει και πρέπει να συνηνωθούμε πρώτα μαζί του.

—Σύμφωνοι, αλλά δεν καταλαβαίνω ένα πράγμα, είπα. Γιατί δε μ' άφήσατε στην άστυνομία;

—'Η άστυνομία, μου εξήγησε ο κ. Κένεντυ, πιστεύει ότι δεν σκοτώσατε έσείς τη Στεφανία Στέτσον.

'Επομένως δεν είχε κανένα λόγο να σ'ας κρατήσει άδικα. Σ'ας χρειάζονταν μονάχα γιά τις άνακρίσεις. Βρήκε τ'α δακτυλικά σας άποτυπώματα σ' ένα σημειωματάριο, σε μερικές φωτογραφίες, στο χερουλί της πόρτας, όχι όμως και στο μπάνιο. Και δε νομίζει ότι είναι δυνατό να φορούσατε γιά λίγο διάστημα γάντια κι' έπειτα να τ'α βγάλατε. 'Εμείς όμως ένδιαφερόμαστε γιά την ασφάλεια σας και ζητήσαμε την άπελευ-

θέρωσή σας. Είμαστε δέβαιοι πώς δεν είσαστε στη Νέα 'Υόρκη την ώρα που δολοφονήθηκε ή Στεφανία Στέτσον. Αύριο θα μάς τ'α π'ατε όλα.

—Και γιάτί δε μ' άφήσατε στην άστυνομία ως την ήμερα που θα με χρειαστή γιά μάρτυρα στην άνέκριση;

—Προτιμήσαμε να μη σ'ας δώσωμε την ευκαιρία να μιλήσετε στην άστυνομία. 'Αν σ'ας έκλειναν μέσα, δεν ξέριε κανείς, μπορεί ν' άλλαζατε γνώμη και να λέγατε πράγματα που είναι πιο φρόνιμο να μη τ'α π'ατε.

—Κι' αν τ'ο σκάσω;

—'Ο κ. Κένεντυ χαμογέλασε ευγενικά.

—Κρατήσαμε γι' άπόψε το πλαινό σας δωμάτιο. 'Ο Σπρίνγκερ κι' εγώ θα μείνωμε τη νύχτα εδώ. Σ'ας συμβουλεύωμε να μη κάνετε καμμία τέτοια άπόπειρα.

Παραμέρισε γιά να περάση ο Σπρίνγκερ και πήρε τ'ο κλειδί που είχε μείνει πάνω στην πόρτα της κάμαρας. Γιά μία στιγμή νόμισα πώς θα με κλείδωνε μέσα. 'Αλλά είχα κάνει λάθος. Ξανάβαλε τ'ο κλειδί άπ' τ'ο μέσα μέρος της κλειδαριάς, είπα «καληνύχτα» κι' έκλεισε άπαλά την πόρτα πίσω του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 20όν

Εμεινα άρκετην ώρα άκίνητος κυττάζοντας άφηρημένα την κλειστή πόρτα. 'Επειτα σηκώθηκα και την κλείδωσα. Ν'α έπιχειρήσω να φύγω θ'άταν μάταιη προσπάθεια. 'Ο Σπρίνγκερ και ο Κένεντυ θα είχαν πάρει άσφαλώς τ'α μέτρα τους γιά να έμποδίσουν την άπόδρασή μου.

Είχα έλπίσει πώς τα δήματά μου θα μ' έφεραν στην 'Ελλεν. Και τί είχα δ'ρη; Μία Νατάσα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Ρip Kίρμπυ

● ΣΤΗΝ ΤΖΙΝΑ ΛΟΛΛΟΜΠΡΙΤΖΙΝ-ΤΑ που ζητούσε συγγνώμη γιατί άνακατέυε στην κουβέντα της τ' αγγλικά, τὰ ἰταλικά καὶ τὰ γαλλικά, ὁ στρατηγὸς Κορνιλιόν-Μολινιέ, Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Ἑργασίας, ἔδωσε τὴν ἐξῆς συμβουλή:

—Στὸν ἔρωτα νὰ μιλάτε ἰταλικά, στὶς τέχνες καὶ στὴν λογοτεχνία γαλλικά, στὸν Θεὸ ὅμως νὰ προσεύχεστε ἱσπανικά.

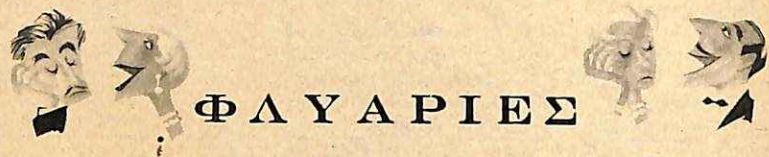
—Καὶ ἀγγλικά; ρώτησε ἡ Τζίνα.

—Ἀγγλικά, παντοῦ καὶ πάντοτε, δὲν πρὶκεται γιὰ «μπίζνες».

●—ΕΧΩ ΣΚΟΠΟ Ν' ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΩ, λέει ἕνας ἥρωας τοῦ Σερσίλ Σαίν-Λωρὰν στὴ «Φρού-Φρού». Ἐκεῖνο πού μέ σταματὰ εἶναι ἡ χυδαίότης τῶν λέξεων. Πῶς νὰ τὸ πῇ κανεῖς; «Σκοτώθηκε», εἶναι κτηνώδες. «Αὐτοκτονῆσε» θυμίζει μοδιτροῦλα. «Ἔθεσε τέρμα εἰς τὸν δῖον του», εἶναι ὕψος Ἀνατόλ Φράνς. «Τὰ τῖναξες», εἶναι λαϊκὸ. «Ἐκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς του», εἶναι... Ἐπὶ τέλους, τὸ γεγονός εἶναι πῶς δὲν βρίσκω τίς κατάλληλες λέξεις.

13

Ἡ Χορευτικὴς βραδυὲς. Μπήκαμε στὴν ἐποχὴ τῆς κοσμικῆς κινήσεως. Χοροὶ ἐπίσημοι, ἀνεπίσημοι συγκεντρώνουν ὅλο τὸν ὄρακο τῆς πρωτευούσης. Οἱ ἀθλητικὲς λέσξεις ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποτελοῦν τὰ κομψότερα κέντρα, ἱππικὸς, ἱππόδρομος, Τένις. Μὲ τὴν ὀρχήστρα Λέβ, ἡ ὁποία πλέον... βασι - Λέβ, χορεύετε σπανίως «ταγκό», συχνότερα «φὸξ», περισσότερο «σουῖγκ» καὶ ἀκόμη περισσότερο «σάμπα», «μάμπο» καὶ τὸ νεώτερο τὸ «τσάτσας»... Ἡ Τί-ἔ-ξ-ἔ-λ-ι-ξ-ι-ς! Οἱ νεαροὶ Ρῶσοι ἤρχισαν νὰ δάφουν τὰ νύχια τους μὲ κόκκινο βερνίκι καὶ αὐτὸ σὲ κακὸ μιμητισμὸ τοῦ δυτικοῦ κόσμου. Τὸ ραδιόφωνον τῆς Μόσχας ἔδωσε αὐστηρὲς ἐντολὲς εἰς τοὺς γονεῖς νὰ τοὺς ἀπαγορεύσουν νὰ ἀκολουθοῦν τὴν «ἀνόητη αὐτὴν δυτικὴ μόδα»... Ἡ Ἑλληνογαλλικὰ ραδιοφωνικὰ. Ἐνας νέος Ἑλλήν συγγραφεὺς, ὁ Θάνος Ζαφειράτος ἐμφανίζει ἀπὸ τὸ παρισινὸ ραδιόφωνο ἕνα «σοβαρὸν» δραματικὸ σκίτσο μὲ τὸ παράξενο ὄνομα ὁ «Ἀντί-Οιδίπποδας». Εἶναι, καθὼς λέει ἡ ἀναγγελία, μία... ἀπάντησις εἰς τὸν Σοφοκλῆ!... Ἡ «Σωλήνες τοῦ βράχου» ὁ καταπληκτικὸς μεζές, πού προσφέρεται... πού ἀλλοῦ; στὴν ταβέρνα τοῦ δαιμονίου Θανάση Βασίλειου στὸν Πειραιά. Σὰν μεγάλῃ μελῖδῃ, ὁ «Σωλήνες τοῦ βράχου», ξεπερνᾶνε ὅλες τὶς ἀχιβάδες σὲ νοστιμιὰ... Ἡ Γυρίζοντας ἀπὸ τὴν Μόσχα ὁ Ζερὰρ Φιλίπ ἀπάντησε σὲ χιλιάδες ἐρωτήσεις καὶ εἶπε. «Πάντως κατὶ πού μοῦ θυμίζει τὸ Παρίσι ἦταν τὰ ταξί. Καὶ ἐκεῖ τὰ ὁδηγοῦν ὅλο Ρῶσοι»... Ἡ Ἀμπερὶ δουλεια! Εἰς τὸ Ντάλλας τοῦ Τέξας ὁ στρατάρχης Μοντγκόμερι ἐπούλησε σὲ ἕναν καπελλὰ ἄλλο ἕνα μπερὲ ἀπὸ τὴν συλλογὴ τοῦ διὰ 100 δολλάρια... Ἡ Τελεταίος τῆς «Μαρί-Σαντάλ», τῆς Γαλλίδος μαντᾶμ Σουσοῦ. «Τί φρίκη, διηγείτο. Ἐμαθα ὅτι εἰς τὴν Βενετιάνῳ οἱ γάμοι καὶ οἱ κηδεῖες γίνονται ὅλο μὲ γόνδολες καὶ ἔτσι οἱ παχοὶ συγγενεῖς ἀναγκάζονται νὰ ἀκολουθοῦν... κολυμπώντας»... Ἡ Ζήτω ἡ ἐλευθερίᾳ... Μία μικρὴ μαίμου, στὸ Λονδίνο, κατάρθωσε νὰ θυγᾷ ἀπὸ τὸ κλουβὶ τῆς μέσα στὸ κατόστημα πωλήσεως μικρῶν ζώων ὅπου ἦτο ἐκτεθειμένη καὶ μὲ θαυμαστὸ αἶσθημα ἀλληλεγγυῆς, πρὶν ἐξαφανισθῇ στοὺς δρόμους, ἀνοίξε δσα κλουβιά μπόρεσε καὶ ἐλευθέρωσε 7 παπαγάλους, 2 καναρίνια, 8 καρδερίνες καὶ 28 ἄσπρα πουτίνια... Ἡ Πολιτικὴς σκέψεις. Ἡ τεχνικὴ τῆς πολιτικῆς, εἶπε κάποιος σοφὸς καὶ πονηρὸς ἄνθρωπος, εἶναι νὰ καταρβῶνῃς νὰ παίρνης λεπτὰ ἀπὸ τοὺς πλουσίους καὶ ψήφους ἀπὸ τοὺς φτωχοὺς μὲ τὴν δικαιοσύνην ὅτι θὰ προστατεύσῃς τοὺς μὲν ἀπὸ τοὺς δε... 444

14

ΕΧΕΤΕ ΔΕΙ ποτὲ μεγαλύτερο μπουκάλι; Κι' ὅμως δὲν εἶναι καμμένο ἀπὸ γυαλί! Τὸ ἐξέθεσαν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἐκθεσὶ συνθετικῶν ὕλων τοῦ Ντύσελντορφ τῆς Γερμανίας καὶ ἡ ἔταιρία πού τὸ κατασκεύασε τὸ διαφημίζει ὡς... σχεδὸν ἄθραυστον. Φυσικὰ δὲν ἀναφέρεται σὲ τί θὰ χρησιμεύσῃ. (F. A. A.)

● Ἡ ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΚΑΡΙΝΑ, πρῶην καλόγρια καὶ νῦν ἕνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα μαννεκέν τοῦ Παρισιῦ, θὰ κἀν τὴν πρώτη τῆς ἐμφάνισιν στὸν κινηματογράφο σ' ἕνα ρόλο γυναικὸς ἐλαφρῶν ἡθῶν.

● ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ: Ἡ κορούλα ἐνὸς ἐκφωνητοῦ γονατίζει νὰ κἀν τὴν ποσειδεῖ τῆς. —Ἐδὼ Ἄδηναι, λέει κάνοντας τὸ σταυρὸ τῆς. Θεούλη μου, θ' ἀκούσης τώρα τὴν Μαίρ-ροῦλα!

Ρip Kίρμπυ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΤΟΥ ΜΠΙΚ - ΚΡΟΣΜΠΥ

Ο γαλάζιος οὐρανός

Εἶναι γνωστὸ πῶς ὁ Μπίγκ Κρόσμπυ εἶναι σήμερὰ ἀπὸ τοὺς πλεονέστερους ἀνθρώπους τῆς Ἀμερικῆς, πῶς ἔχει σταυλὸς μὲ ἄλογα κούρσας, σταθμοὺς τηλεοράσεως πού τοῦ ἀποδίδουν τεράστια κέρδη καὶ συμβόλαια γιὰ δίσκους πού φθάνουν, ὁ καθένας τους, σχεδὸν τὸ ἕνα ἑκατομμύριο ἀντίτυπα. Τὸ ἐπιχειρηματικὸ του ὅμως πνεῦμα δὲν μένει ποτὲ ἱκανοποιημένο κι' ὅλο ζητᾷ καινούργια διέξοδο. Ὁ δαιμόνιος αὐτὸς ἄνθρωπος λοιπόν, τὸν ὁποῖον ὀνομάζουν «Μπίγκ» στὴ Βόρειο καὶ «Ἐλ Μπίγκ» στὴ Νότιο Ἀμερικῇ, παρατήρησε πόσοι συμπατριῶτες του ἀγοράζαν τελευταίως τροχόπιτα, τὰ ἔβεναν πίσω ἀπὸ τ' αὐτοκίνητά τους καὶ ἐκινούσαν γιὰ ἐκδρομολογίες. Σκέφθηκε λοιπόν πόσο εὐχάριστο θὰ ἦταν γι' αὐτοὺς τοὺς ἐκδρομῆς νὰ πηγαίνουν ὅλοι μαζί καὶ νὰ μένουν στὸ ἴδιο μέρος, ἕνα μέρος σὲ ὠραία τοποθεσία, μὲ πάρκα καὶ πισίνες, μὲ δρόμους καλούς, ὅπου, ὅπως σὲ ἄλλα μέρη χτίζουν σπιτίτια, αὐτοὶ θὰ «παρκάρουν» τὸ αὐτοκίνητό μὲ τὸ τροχόσπιτό τους, σὲ εἰδικὰ διασκευασμένα κηπάκια.

Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἰδέα γεννήθηκε ἕνα καινούργιο χωριό, τὸ «Μπλου Σκάυ», («Γαλάζιος Οὐρανός»), τίτλος ἐνὸς περὶφημου τραγουδιοῦ τοῦ Μπίγκ, τὸ ὁποῖο, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, ἀντιπροσωπεύει μιὰ ἐπιχείρησιν ἐνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων, μὲ κυρίως μετὰ χροῦς τὰ διασημότερα ὀνόματα τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου, θεάτρου, ραδιοφώνου καὶ τηλεοράσεως, ὅπως εἶναι ὁ Τζακ Μπέννι, ἡ «Ἀλῆς Φαίβ», ὁ Χάμφρεϊ Μπόργκαρτ, ἡ Ἄρλεν Μπακάλλ, ἡ Μπάρμπαρα Στάνγουικ, ἡ Κλωντὲτ Κολμπέρ, ὁ Ντάνυ Καϊὺ, κ. ἄ.

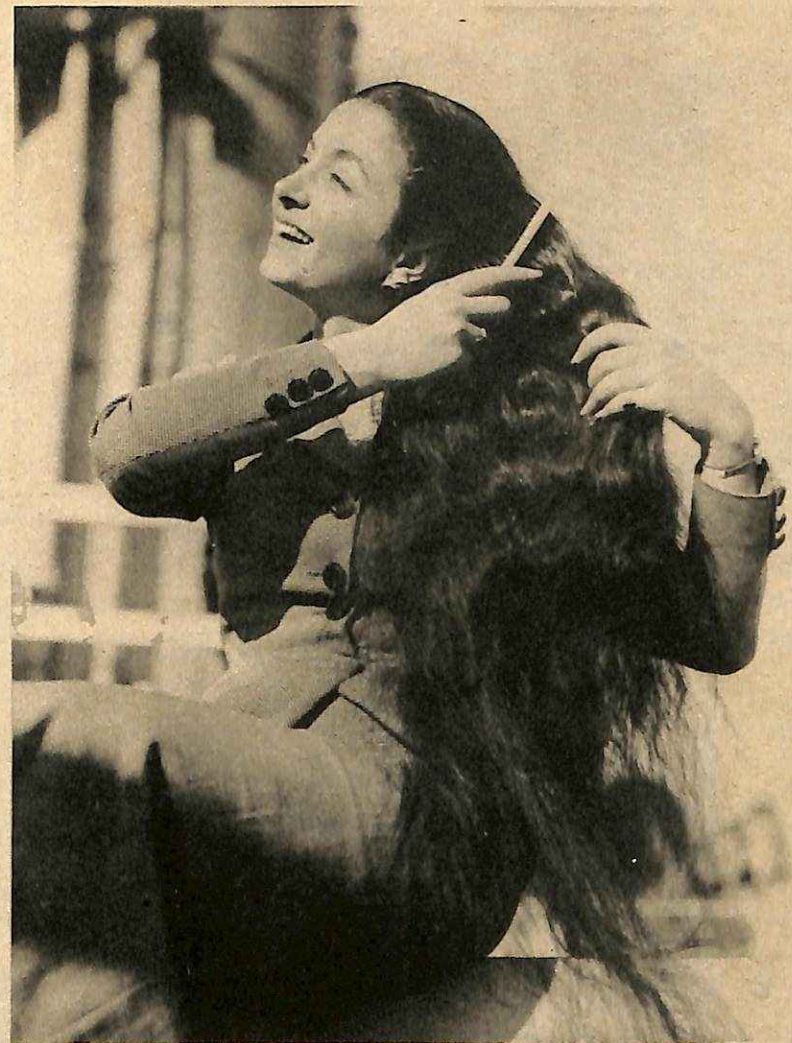
Ὁ Ντὸν Χάρτμαν, ἕνας ἀπὸ τοὺς διευθυντὰς τῆς Παραμουντ, εἶναι κι' αὐτὸς κάτοικος τοῦ «Γαλάζιου Οὐρανοῦ». Μία μέρα, κυττάζοντας τὴν Ρόλλς - Ρόυς πού σέρνει τὸ τροχόσπιτό του, εἶπε σκεπτικὰ:

—Ζοῦμε πολὺ ἀπλὴ ζωὴ! Τὰ καταφέρνουμε μόνον μὲ τρεῖς ὑπηρετὲς στὸ τροχόσπιτό!

Ἡ χιουμοριστικὴ αὐτὴ κουβέντα δὲν εἶναι φαίνεται καὶ τόσο υπερβολικὴ. Ἄλλοτε, ἡ λέξις «τροχόσπιτο» θυμίζει τοιγάνους, φτώχεια καὶ νομαδικὴ ζωὴ. Σήμερὰ σημαίνει Ἀμερικανούς, πλοῦτον καὶ... πάλι νομαδικὴ ζωὴ. Ἐκινῶν ἀπὸ τὸν πυρετὸ τῶν μεγάλων τους πόλεων γιὰ τὴν ἡσυχία ἐνὸς μικροῦ χωριοῦ, στὸ ὁποῖο, ὅμως, ἔχουν τὴν ἀπαίτησιν νὰ βρίσκουν τὶς πλεονέστερες ἀνάσεις. Καὶ ὁ «Γαλάζιος Οὐρανός» καταφέρει νὰ ἱκανοποιῇ καὶ τοὺς πλεονέστερους.

Οἱ δρόμοι τοῦ χωριοῦ ἔχουν τὰ ὀνόματα τῶν μετόχων. Γιὰ τὴν πρώτη δεξιάνισιν δὲ στὸ μόνο ἐπίσημο κτίριο, τὸ «Κλάμπ», εἶχαν προκηρύξει καὶ ἄλλοι ἀστέρες, ὅπως τὸ ζεύγος Ἀλὰν καὶ Σούζαν Λάντ, ὁ Φρόντ Σινάτρα καὶ ἡ πρῶην σύζυγός του, κ. ἄ. Ἀπὸ τοὺς νεωτέρους δὲ ἐντύπωσιν ἔκανε τὸ ζεύγος Λίντσαϊ (Κρόσμπυ) (ὁ μικρότερος ἀπὸ τοὺς ἱεσσαρὶς γιουὺς τοῦ Μπίγκ) καὶ Νάνσυ Σινάτρα (ἡ μεγαλύτερη κόρη τοῦ Φρόντ).

Τὸ «ἐπάρικ» στὸ χωριό, τὸ νὰ πᾶτε δηλαδὴ νὰ στησετὲ τὸ τροχόσπιτό σας σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ ὠραία του οἰκοπέδα, κοστίζει - ἀνάλογα μὲ τὸ μέγεθος τοῦ τροχόσπιτου—ἀπὸ 65 μέχρι 100 δολάρια τὸ μῆνα, δηλαδὴ ἀπὸ δύο μέχρι τρεῖς χιλιάδες δραχμῆς.

ΤΑ ΜΕΛΕΤΕΜΙΑ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ κάνουν τὰ μαλλιά ἄνω - κάτω. Προπάντων ὅταν εἶναι τόσο μακριὰ, ὅπως τῆς χαριτωμένης αὐτῆς κοπέλλας. Λέγεται Ἀννα Κούταγιερ, εἶναι ἑλληνικῆς καταγωγῆς καὶ ταξιδεύει ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν στὸν Καναδὰ. Ἐπειτα θὰ πᾶ ὡς τὸ Χόλλυγουντ. Γιὰ πόσες μέρες; Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς διαθέσεις τῶν παραγωγῶν... (United Press)

● ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ ἔκανε τὴν τέταρτη σὲ μιὰ παρτίδα μπριτζ χωρὶς νὰ ἔξερ καλὰ τὸ παιγνίδι. Οἱ ἄλλες τρεῖς ἦταν παλιὲς παίκτριες καὶ πολὺ φαρμακόγλωσσες. Στὸ τέλος τοῦ παιγνιδίου, ἡ πᾶρτνερ τῆς τὴν ρωτᾷ:

—Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ θὰ μπορούσατε νὰ μοῦ πῆτε πότε μάθατε μπριτζ;

Ἡ ἄλλη ντροπισμένη καὶ δίστασε, ἐνῶ ἡ κυρία συνέχισε μελιστάλακτα:

—Ἔρω πῶς μάθατε σήμερὰ, ἀλλὰ θὰ μ' ἐνδιέφερε νὰ ξέρω τί ὥρα ἀκριδῶς...

● ΕΝΑΣ ΓΑΛΛΟΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΗΣ στὰ περίχωρα τῆς Λιμὸς ὄρεξε στ' ἀμπέλια του ἕνα μπαλόνι ἀπὸ τὸ ὁποῖο κρεμόταν μιὰ καρτούλα μὲ τὰ ἐξῆς λόγια: «Δὲν εἶμαι οὔτε ψηλὴ οὔτε ὁμορφὴ, εἶμαι 26 χρονῶν καὶ θ' ἀγαπήσω ἕνα ἄπλο καὶ γενναῖο νέο. Μήπως εἰσαστὲ σεις;» Ἀπὸ κάτω, ἡ ἀγνωστὴ κοπέλλα εἶχε σημειώσει τὸ ὄνομα καὶ τὴν διευθυνσί της. Ὁ καλλιεργητὴς, παρανεμεμένος, ἔσπευσε ἀλλὰ βρῆκε πῶς ἡ κοπέλλα, πού εἶχε στείλει πολλὰ τέτοια μπαλόνια, εἶχε ἦδη παντρευτῇ!

● ΕΝΑΣ ΣΟΦΟΣ ἐξερευνητὴς βρῆκε, στὴν νοτιοαμερικανικὴ ζούγκλα, ἕνα σπάνιο πουλί. Τὸ κράτησε μὲ τὴν ὀμάδα του ἀρκετὲς ἑβδομάδες κι' ὕστερὰ τὸ ἔστειλε μὲ τὸ πλοῖο σ' ἕνα φίλο του στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ὅταν γύρισε, ἔτρεξε στὸ σπίτι τοῦ φίλου καὶ ρώτησε τί ἔγινε τὸ πουλί. —Τὸ ἔψησα καὶ τὸ ἔφαγα! ἀπάντησε ὁ φίλος του ἀπλᾶ. —Τρελλάθηκες; φώναξε ὁ σοφός. Ἦταν ἕνα σπάνιο εἶδος παπαγάλου. Μιλοῦσε ὁκτὼ γλώσσες! —Καὶ γιὰτὶ δὲν μοῦ τῶλεγε;

● ΕΝΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ εἶπε: Εἶναι πλεονέστερο ἕνας πατέρας νὰ ἔχῃ παιδιὰ, παρὰ ἕνα παιδί νὰ ἔχῃ πατέρα.

● Ἡ «ΕΚΣΤΑΣΙΣ», τὸ τολμηρὸ φιλμ πού χάρισε τὸν τίτλο τῆς «εστᾶς» στὴν Χέντυ Λαμάρ καὶ τόσους πονοκεφάλους στοὺς λογοκρίτες ὅλου τοῦ κόσμου, πρὶκεται νὰ ξαναγυριστῇ στὴν Σουηδία ἀπὸ τὸν Γκοσταβ Μαχάτου, ἀπὸ ἐκεῖνον δηλαδὴ πού τὸ ἔκανε γιὰ πρώτη φορὰ, τὸ 1933, στὴν Τσεχοσλοβακία. Μέχρι σήμερὰ, τὸ πρῶτο «Ἐκστασις» ἔχει καθαρά κέρδη πέντε ἑκατομμύρια δολάρια. Γιὰ τὸ δεύτερο, οἱ παραγωγοὶ ζητοῦν μιὰ ὠραία νεαρὴ ἀγνωστὴ πού θὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ κερδίσουν ἀκόμη περισσότερα.

● Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ πρεσβευτὴς Κένναν, στὸ Μιλάνο ὅπου πῆγε νὰ συμμετάσχει στὸ Διεθνὲς Κογκρέσσον τῆς Ἐλευθερίας, διηγήθηκε τὸ ἐξῆς:

«Ἐρετε γιὰτὶ ἐμεῖς οἱ Ἀγγλοὶ ἐπιθυμοῦμαι τόσο πολὺ τὴν διατήρησιν τῆς ἐρήνης;» εἶπε ἕνας Ἀγγλὸς διπλωμάτης, ἕναν ἱσπανὸ πού τὸν ρωτοῦσε. «Γιὰτὶ τώρα πού ὁ Τσώρσιλ τελείωσε τ' ἀπομνημονεύματά του τρέμουμε μὴ τύχη καὶ χρειαστῇ νὰ τὰ συνεχίσῃ...»

● Ο ΝΤΑΡΙΟΥΣ ΜΙΛΩ, καθὼς διήγουνε ἕνα ἀπὸ τὰ ἔργα του, πρόσθεσε πῶς ὁ Μαρσέλ Ἀσάρ, πού ἦταν στὴν πλατεῖα μ' ἕνα φίλο του, κουβένταζε συνεχῶς καὶ γελοῦσε. Στὸ τέλος τῆς συναντήσεως, ὁ συνθετὴς πῆγε νὰ τὸν βρῇ καὶ τοῦ φώναξε θυμωμένος. —Διερωτῶμαι γιὰτὶ γελάτε ὅταν διευθύνω! Ἐγὼ πηγαίνω συχνὰ σὲ δικές σας κωμωδίες στὸ θέατρο. Μὲ εἰδάτε ποτὲ νὰ γελᾶσω;

● ΜΙΑ ΝΕΑΡΗ ΚΥΡΙΑ εἶχε ἐκνευρίσει τὸν Ἐδισον, ὡς ὁ ἐφευρέτης τῆς πρώτης μηχανῆς πού μίλησε! τοῦ εἶπε γιὰ δέκατη φορὰ.

—Θὰ μείνετε ἀθάνατος στὴν ἱστορία, κ. Ἐδισον, ὡς ὁ ἐφευρέτης τῆς πρώτης μηχανῆς πού μίλησε! τοῦ εἶπε γιὰ δέκατη φορὰ.

—Ὅχι, κυρία μου, ἀπάντησε ὁ Ἐδισον. Ἡ πρώτη μηχανὴ πού μίλησε, ἦταν ἐφευρέσει τοῦ Παντοδυνάμου. Ἐγὼ βρῆκα μόνον μιὰ πού σπαταλεῖ ὅποτε θέλουμε.

● ΑΥΠΝΩΝΤΕ τὸν ὀφθαλμὸ! Πατέρα ἔξῃ παιδιῶν! παρακαλοῦσε ἕνας τυφλὸς ζητιάνος ἔξω ἀπὸ μιὰ ἐκκλησίαν. Μιὰ κυρία σταματᾷ: —Φτωχὲ ἄνθρωπε! Δὲν σοῦ φθάνει ἡ δυστυχία σου, ἔκανες καὶ ἔξῃ παιδιὰ! Χαρὰ στὸ κουράγιο σου! —Ἐ, τί νὰ γίνῃ, καλὴ μου κυρία! Σάμπως βλέπω τί κάνω!

ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ ΤΡΩΓΩ ΠΑΝΤΟΦΛΑ ΚΑΙ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΠΟΛΥ...

ΑΦΗΣΕ ΚΑΙ ΕΜΕΝΑ ΝΑ ΔΑΚΓΩΣΩ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΚΟΜΜΑΤΑΚΙ ΓΙΑ ΔΟΚΙΜΗ...

Δύο χαριτωμένοι μικροί κυνηγοί αφήνουν το παιχνίδι
καί ποζάρουν για το πρώτο πορτραίτο της ζωής των

ΤΙ ΕΝΟΧΛΗΤΙΚΟΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΦΩ

ΤΟΓΡΑΦΟΙ, ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΠΩΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΟΙ ΚΑΙ ΑΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΤΟΙ; ΣΤΟ Π! ΜΗ ΠΑΤΑΤΕ ΤΟ ΚΟΥΜΠΙ, ΤΟ ΑΥΤΙ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΤΡΑΒΟ...

Ένω είχαν ειδοποιηθῇ ὅτι θά ἔλθῃ ὁ φωτογράφος, τὰ δύο ἀδελφία δὲν ἐννοοῦσαν νὰ ἀφήσουν τὸ παιχνίδι.

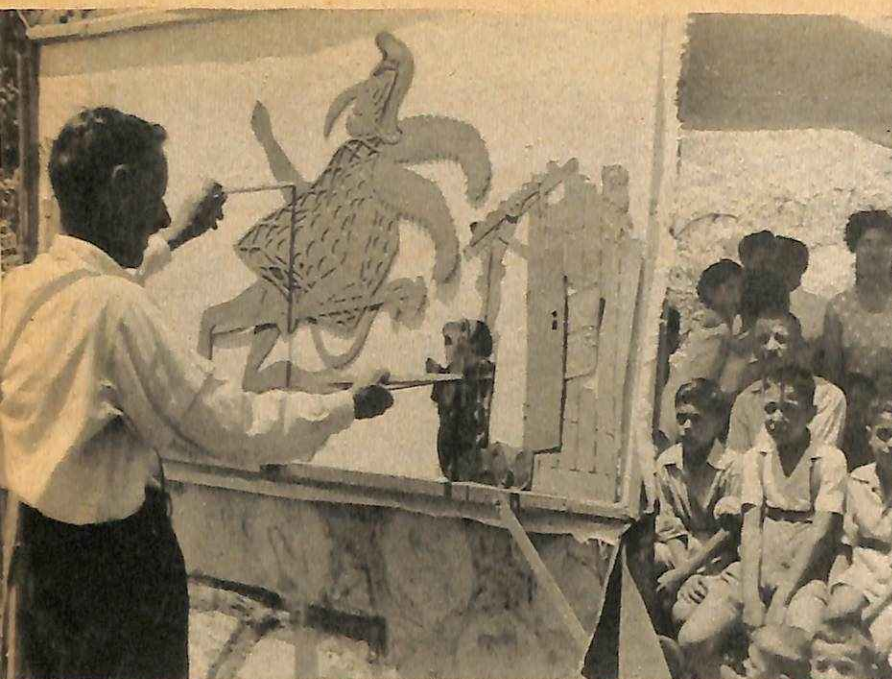
Δὲν εἶχαν κλείσει ἀκόμη τὸν ἕνα μῆνα... ἀλλὰ ὁ καυγᾶς ἦταν μέσα στὸ αἷμα τους καὶ ἡ κυριαρχία τῆς παντούφλας τοὺς εἶχε ξυπνήσει τὶς θρεφικὲς φιλοδοξίες τους.

Καὶ τὰ δύο εἶναι ράτσας γερμανικῆς «μπασσέ» ἢ «τάκελ» καὶ πρόκειται νὰ ἐξελιχθοῦν σὲ δύο μακρόστενους καφετεῖς, γυαλιστεροὺς, χαμηλοὺς σκυλάκους πού γνωρί-

ζουν αὐτὴ τὴ στιγμή μιὰ παγκόσμια δημοτικότητα. Ἀνήκουν ἀλλωστε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πλέον παλῆς ἀνεγνωρισμένες ράτσες, εἶναι κυνηγετικὰ σκυλιὰ καὶ ἂν ψάξετε στὴν Ἑγκυκλοπαίδεια θά βρῆτε ὅτι τὰ ὀνομάζουν «φωλεοδύτας ραιθσοκελεῖς». Πραγματικὰ εἶναι καὶ ραιθσοκελεῖς καὶ φωλεοδύτες ἀφοῦ ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς τους εἶναι νὰ κυνηγοῦν ἀλεπούδες, νὰ χώνωνται μέσα στὶς φωλῆς τους καὶ νὰ κάμουν τόσο τρομερὴ φασαρία ὥστε νὰ τὶς «θγάζουν» γιὰ τὸν κυνηγό. Ἐ-

κτὸς ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀχρηστὴ δουλειά—γιατί οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι δὲν κυνηγοῦν πλέον ἀλεπούδες—ἔχουν καὶ μιὰν ἄλλη ἐξαιρετικὰ χρήσιμη. Θεωροῦνται ὡς οἱ καλύτεροὶ φύλακες ὅχι γιατί μποροῦν νὰ ἀρπάξουν καὶ νὰ κατατροπώσουν ἕναν κλέφτη, ἀλλὰ γιατί κάνουν κάτι τὸ πολὺ ἐνοχλητικώτερο γιὰ ὅποιον δὴποτε κακοποιὸ πού πλησιάζει ἕνα σπίτι. Γαυγίζουν κατὰ τρόπον ἐκκωφαντικὸ καὶ τρυπώνουν κάτω ἀπὸ ἐπιπλά ὅπου δὲν τὰ φθάνει κανεὶς γιὰ νὰ τὰ κάμῃ νὰ σιωπήσουν...

Φωτ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗ

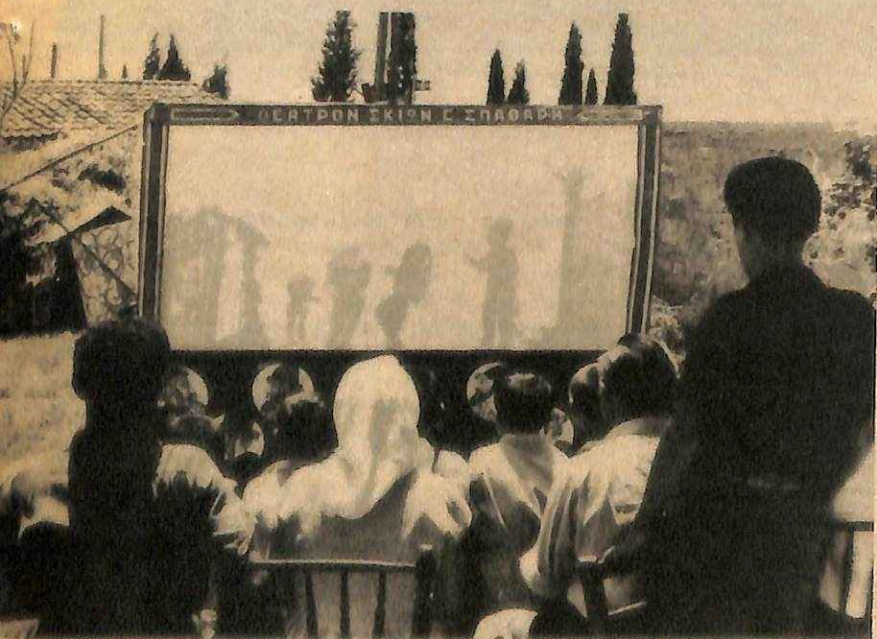

Ο ΣΩΤ. ΣΠΑΘΑΡΗΣ «ΘΕΑΤΡΙΖΕΙ» ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ

...ΚΑΙ Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΚΙΝΕΙ ΜΕ ΜΑΣΤΟΡΙΑ ΤΑ «ΕΡΓΑΛΕΙΑ»

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΣΥΝΗΘΩΣ ΜΕ ΤΟ ΣΟΥΡΟΥΠΟ

Υπάρχει μιά άλληλοδιείσδυσι ανάμεσα στον Καραγκιόζη και τις λαϊκές μάζες. Καραγκιόζης θα πη μάντρα. Θα πη φτωχογειτονιά, παιδομάνι, καυγάς, λαϊκή ψυχή, φασολάδα, πασσατέμπο, συνεχές τετράωρο θέαμα. Οι «άπογευματινές» και οι «δραδυνές» είναι ευρωπαϊκές εφευρέσεις —υποπίτες...

Κανένας δεν ξέρει θετικά πότε πρωτοφάνηκε το θέατρο των σκιών στον κόσμο. Υπάρχουν μόνον εικασίες και προφορικές παραδόσεις. Ιστορικά, είναι εξακριβωμένο ότι τον 6ον μ.Χ. αιώνα υπήρχε θέατρο σκιών στις Ινδίες και τον 11ο αιώνα στην Ιάβα και στην Κίνα. Από εκεί, τον 12ο περίπου αιώνα, διαδόθηκε στους Ισλαμικούς λαούς — κυρίως στην Περσία και στην Τουρκία. Το περιεχόμενο των έργων του ήταν θρησκευτικό. Έμοιαζε με τα Έλευσinia Μυστήρια. Οι παραστάσεις μάλιστα γίνονταν κατά την διάρκεια μεγάλων θρησκευτικών εορτών και είχαν ήθροπλαστικό χαρακτήρα. Το πνεύμα του Καλού έφερνε στον ίσιο δρόμο τους πονηρούς και τους άθεους. Άρσανε στο λαό αυτά τα παιχνίδια των σκιών και τ' αποζητούσε κάπως συχνότερα. Αποτέλεσμα ήταν να δημιουργηθή ένα λαϊκό θέατρο, με μοναδικό σκηνικό ένα «χαμάμι» όπου λούζονταν γυναίκες. Τα έργα του νέου θεάτρου δεν είχαν καμμία ήθική αποστολή· σατίριζαν μόνο τους γειτονικούς λαούς και αίσχρολογούσαν. Φυσικά, το άκροατήριο το αποτελούσαν μόνον άντρες.

Στην Ελλάδα ο Καραγκιόζης παιζόταν πριν απ' την Επανάσταση. Ο Κολοκοτρώνης συναντούσε τους όπλαρχηγούς του στη μάντρα του. Τότε όμως ήταν μιά πιστή αντιγραφή του τουρκικού. Πολύ αργότερα, άρχισε να παίρνει ελληνικό χαρακτήρα. Το 1860 ήρθε απ' την Πόλη ο Μπαρπαγιάννης ο Μπράχλης και έστησε το μπερντέ του ένα διάστημα στην Πάτρα και έπειτα στον Πειραιά. Ήταν γερός τεχνίτης, αλλά έμενε προσκολλημένος στην παράδοση. Ο δημιουργός όσο το δυνατό του ελληνικού Καραγκιόζη ήταν ο Δημήτριος Μίμαρος. Ψάλτης, πατριώτης και χριστιανός, μετέδωσε αυτό τον παλμό στις χαρτόνινες φιγούρες του. Δεν έπαιζε μόνο κωμωδίες. Έφερε στη σκηνή του τον Ύψηλντη, τον Άνδρουίσο, τον Άθανάσιο Διάκο και αργότερα τον Ήρακλη, το Μεγαλέξαντρο, το Ρώκριτο — όλα τα θρυλικά πρόσωπα της ελληνικής παράδοσης. Ίσως μπερδεύονταν λίγο τα κατορθώματά τους: έβλεπες λ.χ. το Μεγαλέξαντρο να σκοτώνει τη Λερναία Ύδρα και τον Καπετάν Γκρή να πολεμά για την ώραία Έλένη. Μά στο βάθος έμενε πάντα η λατρεία της Δύναμης και του Δίκαιου — οι μεγάλοι πόθοι κάθε λαού.

Για τους σημερινούς καραγκιοζοπαίχτες, τί να πη κανείς; Για την τέχνη τους θυσιάσαν τα πάντα: ύγεια, δουλειά, σταδιοδρομία. Γι' αυτό και οι παραστάσεις που οργανώνει στο θέατρο Άθηνων — στις 9, 12 και 14 του μηνός — ο Σπαθάρης, έας από τους πιο άξιους συνεχιστές της παράδοσης, είναι μιά υπόμνησι του μόχθου τους. Άς μη δούμε το φίλο μας μέσα στη μάντρα του. Φτάνει που θα τον δούμε, επί τέλους.

Μ. Κ.

Ο Καραγκιόζης δεν απέθανε!

Μιά δυνασεία καραγκιοζοπαίχτες συνεχίζει την παμπάλαιη τέχνη των σκιών

«Ο ΟΡΚΟΣ ΤΟΥ ΗΡΩΟΣ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝ» ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΜΕ «ΑΠΟΘΕΩΣΙ» — ΣΗΚΩΝΕΤΑΙ Ο ΜΠΕΡΝΤΕΣ ΚΑΙ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ, ΜΕΤΕΜΦΙΕΣΜΕΝΟΙ, ΟΙ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΟΠΑΙΚΤΕΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Η Έμμα σκεπτόταν τώρα αυτό το σημείο. Η αλήθεια ήταν πως ζούσε πολύ ήσυχα και πως, μερικές φορές, έπληττε λιγάκι. Είχε νομίσει πως ο Γκρεβίλ θα την έπαιρνε μαζί του στον κόσμο. Αυτό όμως ο Γκρεβίλ δεν το είχε κάνει ποτέ. Για δύο λόγους, έλεγε. Ένας τζέντλεμαν δεν παίρνει ποτέ μαζί του την έρωμένη του και, εκτός απ' αυτό, τα περιωρισμένα οικονομικά του μέσα τον ανάγκαζαν να ζη άποτραβηγμένους απ' την κοσμική κίνηση... Ναι, η ζωή κοντά στον Γκρεβίλ ήταν πολύ ήσυχη και κάπου - κάπου βαρετή. Οι μόνοι ξένοι που συναντούσε η Έμμα ήταν οι κύριοι που σύχναζαν στο εργαστήριο του Ρόμνεϋ, άνθρωποι πλούσιοι κι' αργόσχολοι οι περισσότεροι. Μερικοί της είχαν προσφέρει την προστασία τους κι' ένας, νεόπλουτος, ηλικιωμένος κι' όχι έντελως τζέντλεμαν, της είχε προτείνει γάμο. Όλες αυτές τις προτάσεις η Έμμα τις είχε αποποιήσει εύγενικά. Προτιμούσε τον Γκρεβίλ, μ' όλες τις παραξενιές του. Φαίνεται πως τον αγαπώ πολύ, σκέφθηκε.

— Έμμα, αγαπήτη μου...

Η φωνή του Ρόμνεϋ την ξάφνιασε.

— Μήπως κουνήθηκε; Με συγχωρή;

Ο Ρόμνεϋ άφησε την παλέττα του.

— Φτάνει για σήμερα, Έμμα. Θάθελα νάξερα που ταξίδευε ή σκέψη σου. Η έκφρασή σου ήταν τόσο παράξενη! Έντελώς άσχετη με την έκφραση που ταίριαζε σε μια Βαρκίδα.

— Σκεπτόμουν...

Η Έμμα δίστασε.

— Ω, Ρόμνεϋ, αν πέθαινα τώρα, τούτη τη στιγμή, θάκλεινα τα μάτια ευτυχισμένη.

— Ένα απ' τα δράματα της ζωής, είπε ο Ρόμνεϋ μελαγχολικά, είναι ότι δεν μπορεί κανείς να πεθάνει σε τέτοιες στιγμές. Αύριο, άξφανα, δεν αποκλείεται να γίνω κάτι που θα σε κάνει δυστυχισμένη.

— Ω, Ρόμνεϋ, μη μιλάς έτσι.

— Κι' όμως αυτή είναι η αλήθεια. Δεν αποκλείεται να είσαι τόσο δυστυχισμένη, που θα θέλεις να πεθάνεις και δε θα μπορείς.

— Εγώ δε θα είμαι ποτέ τόσο δυστυχισμένη.

— Πόσο σε ζηλεύω. Τί ωραίο πράγμα νάχει κανείς τόσο ξέγνοιαστο χαρακτήρα!

Το ύφος του ζωγράφου άνησυχισε την Έμμα.

— Επρεξε κοντά του.

— Καλέ μου Ρόμνεϋ, τί έχεις;

— Τίποτε άπολύτως. Είναι η διάθεση της στιγμής. Σκεπτόμουν πως όταν η «Βαρκίδα» μου τελειώσει, θα πρέπει ν' αρχίσω κάτι άλλο. Η σκέψη μου φέρνει μελαγχολία. Δε μ' άρέσει να τελιώνω έναν πίνακα και ν' αρχίζω καινούργιο. Ωστόσο, πρέπει. Αυτή είναι η ζωή μου. Χίλιες φορές προτιμότερη η δική σου ζωή, Έμμα. Πως σε μακαρίζω που δε σκέπτεσαι ποτέ για το τί θα γίνω αύριο! Είσαι ξέγνοιαστη σαν ένα άγριο-λούλουδο.

Το ύφος του ήταν τόσο θλιμένο που η Έμμα τον καταλυπήθηκε. Δάκρυα ανάβλυσαν στα μάτια της. Ο Ρόμνεϋ τα είδε και της ζήτησε συγγνώμη, η μελαγχολική του όμως διάθεση κράτησε όλο τ' απόγευμα και παρ' όλες τις προσπάθειές της, η Έμμα δεν κατόρθωσε να του άποσπάσει ούτ' ένα χαμόγελο.

Σαν γύρισε στο σπίτι, η Έμμα θρήκε τη μητέρα της πολύ άνησυχη.

— Μόλις έφτασε πριν από λίγο και σε ζήτησε, της είπε η κ. Κάντογκαν.

— Που είναι; Στο γραφείο του;

Η κ. Κάντογκαν κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

— Θάχουμε φασαρίες, προφήτεψε. Είναι έξω φρενών.

Μόλις πριν από λίγα λεπτά, ο Γκρεβίλ, κουρασμένος και στραπατσαρισμένος απ' το ταξίδι, είχε γυρίσει απ' το Πέμπροκσάϊρ, όπου είχε πάει να επιθεωρήσει τα κτήματα του θείου του, του σέρ Ουίλλισμ Χάμιλτον.

Η Έμμα τον θρήκε καθισμένο μπροστά στο γραφείο του. Το πρόσωπό του φαινότανε πολύ θυμωμένο. Τα γράμματα που είχανε μαζευτή στο διάστημα της άπουσίας του, έμεναν άνέγγιχτα πάνω στο τραπέζι. Χαίρετσε την Έμμα με ύφος θλοσυρό.

«Τί έχει πάλι και κάνει σά να ήρθε το τέλος του κόσμου;» άναρωτήθηκε η Έμμα.

— Έμμα, θρυχήθηκε ο Γκρεβίλ, θέλω να μου πής την αλήθεια για κείνο το παιδί στο Χόουαρντεν.

Άπροετοίμαστη για την έρώτηση, η Έμμα τάχασε.

— Ποιό παιδί, Γκρεβίλ; τραύλισε.

— Το παιδί που μένει στο σπίτι της γιαγιάς σου. Το παιδί που όλοι στο χωριό το λένε η «μικρή Έμμα».

— Δε σε καταλαβαίνω.

— Θέλω την αλήθεια, Έμμα. Είπα το παιδί.

— Πή... πήγες στο Χόουαρντεν;

— Μάλιστα. Συνάντησα κάποιο φίλο μου στη Νότιο Ουάλλια και αποφάσισα να τον συνοδεύσω στο ταξίδι του. Πέρασαμε κοντά απ' το Χόουαρντεν — ήμασταν στο Τσέστερ, αν θυμώμαι καλά — και μιά που δρισκώμουν σ' εκείνα τα μέρη, είπα να πάω να δω τη γιαγιά σου. Τώρα, Έμμα, πες την αλήθεια, σε παρακαλώ.

— Τί σου είπε η γιαγιά; ρώτησε η Έμμα προσπαθώντας να κερδίσει καιρό.

— Πολλά. Πρώτα απ' όλα πως τ' όνομά σου δεν είναι Χάρτ. Δεν παντρεύτηκες ποτέ σου κι' επομένως ούτε χήρεψες. Όχι πως όλα αυτά έχουν σημασία, δείχνουν όμως ένα πράγμα: πως είσαι μιά μεγάλη ψεύτρα. Στο τέλος η γιαγιά σου μου είπε πως νοιάζεσαι πολύ και πως της στέλνεις τακτικά λεπτά.

«Τώρα κατάλαβα, σκέφτηκε η Έμμα. Όλος ο καυγάς είναι για τα λεπτά».

— Λοιπόν; συνέχισε ο Γκρεβίλ. Το παιδί σου δε γεννήθηκε νεκρό. Μου είπες ψέματα, ξ;

Η Έμμα έγνεψε ναι με το κεφάλι, άποφάσισε τί τακτική θ' ακολουθούσε και του χαμογέλασε πονηρά.

— Μά Γκρεβίλ, είναι αυτός λόγος να παίρνης το επίσημο και σοβαρό αυτό ύφος σά να με δικάζεις; Δεν έχεις ιδέα τί κουτός που φαίνεσαι.

— Κουτός;

— Μάλιστα, κουτός, κουτός, κουτός!

Ο Γκρεβίλ ξερόδηξε.

— Η γιαγιά σου μου είπε πως μου έκρυψες τη γέννηση αυτού του παιδιού από φόβο μην τύχη και χάσω το ενδιαφέρον μου για σένα. Είναι αυτό αλήθεια;

— Ω, ναι, Γκρεβίλ. Άν τάξερες δεν θα με ήθελες, έτσι δεν είναι;

— Άνόητη που είσαι, μικρή μου Έμμα, είπε ο Γκρεβίλ σχεδόν με οίκτο. Ένδιαφέρθηκα για σένα όταν ήσουν... πώς να πώ;... όταν δρισκώσυνα σε μιά ώριμήν κατάσταση και σε βοήθησα. Νομίζω... ναι, νομίζω πως δε θα σε άφηνα χωρίς καμιά βοήθεια, ακόμη κι' αν ήξερα την αλήθεια.

— Δε θα μ' άφηνες όμως να φέρω το παιδί στο Λονδίνο, θα μ' άφηνες;

— Όχι, όχι. Άσφαλώς όχι.

— Βλέπεις, λοιπόν; Έκανα ακριβώς αυτό που έπρεπε να κάνω.

Ο θυμός του Γκρεβίλ έπεφτε.

— Το παραδέχομαι. Η μάλλον παραδέχομαι πως έκανες ό,τι θα σου ζητούσα να κάνης, αν μου είχες πη την αλήθεια.

— Ναι, αλλά, Γκρεβίλ, δεν το καταλαβαίνεις πως εγώ δε μπορούσα να το ξέρω; Φοβήθηκα πως δε θάθελες να με ξαναδής.

— Όπως κι' αν έχω το πράγμα, Έμμα — η φωνή του Γκρεβίλ ύψώθηκε πάλι όλο άγανάκτηση — πρέπει να μου εξηγήσης πως...

Ξεύροντας πως ο Γκρεβίλ θα της μιλούσε για

τα λεπτά που έστελνε μόνη της, χωρίς να του πη τίποτε, στο Χόουαρντεν, η Έμμα τον δέκοψε διασπικά:

— Πώς είναι η μικρή Έμμα; Καλά; Πως σου φάνηκε;

— Ήταν πολύ καλά στην υγεία της. Είναι ένα όμορφο παιδί. Και πολύ άναπτυγμένη για την ηλικία της, μου φαίνεται. Άλλά, Έμμα...

— Ω, Γκρεβίλ, είσαι λοιπόν τόσο σκληρός; και δε με λυπάσαι καθόλου;

— Να σε λυπηθώ;

— Φυσικά! Για σκέψου το μαρτύριό μου! Νά έχω ένα παιδί και να μη μπορώ να δρισκώμαι ποτέ κοντά του! Νά είμαι ύποχρεωμένη να το κρατάω μυστικό! Σε βεβαιώ πως ήρθαν στιγμές που πήγα να τρελλαθώ απ' τη λύπη μου.

Ο Γκρεβίλ γέλασε κοφτά.

— Η φωνή σου δεν έχει ίχνος πειστικότητας,

μους και του είπε την αλήθεια. Ο Γκρεβίλ ύψωσε τα χέρια σά να είχε δεχτή ένα χτύπημα θανάσιμο.

— Αυτό δείχνει άπλούστατα πόσο καλά ξέρω να διαχειρίζομαι τα λεπτά που μου δίνεις γι'α τα έξοδα του σπιτιού, Γκρεβίλ.

— Μάλλον πόσο καλά ξέρεις να λες ψέματα! Η Έμμα τον κύτταξε μέσ' στα μάτια.

— Εσύ τί θα έκανες; ρώτησε. Ο άφηνες το παιδί σου να πεθάνη απ' την πείνα;

— Έμμα! διαμαρτυρήθηκε ο Γκρεβίλ με πνιγμένη φωνή.

— Τί θα έκανες λοιπόν; Πές μου;

Ο Γκρεβίλ σκέφτηκε πριν απάντησει.

— Υποθέτω πως θα σουδινά ένα ιδιαίτερο ποσό για τα έξοδα του παιδιού, είπε. Ναι, άσφαλώς θα το έκανα, τόσο μεγάλη ήταν τότε η έπιθυμία μου να σε πάρω κοντά μου.

Η Έμμα γέλασε χαρούμενα.

— Βλέπεις, λοιπόν; Τα κανόνισα εγώ μόνη μου μιά χαρά και σου οικονομώσα λεπτά. Πλήρως για τα έξοδα του παιδιού χωρίς να το ξέρης. ρωνες για τα έξοδα του παιδιού χωρίς να το ξέρης.

— Αυτό που λες είναι έντελως παράλογο. Τέτοιοι συλλογισμοί δείχνουν μιά διεστραμμένη νοοτροπία. Άκούς εκεί! Νά μου παρουσιάσης ψεύτικους λογαριασμούς και να μου λες έπειτα άπαθέςστατα πως μ' αυτόν τον τρόπο έκανες οικονομία στα λεπτά μου! Πολύ φοβούμαι, Έμμα, πως στο βάθος είσαι μιά γυναίκα χωρίς άρχες.

— Όλες οι γυναίκες έτσι δεν είναι στο βάθος;

Ο Γκρεβίλ την άγνόησε κι' άρχισε ν' άνοιξη τα γράμματά του. «Είμαι περίεργη να δω τί θα γίνη τώρα», άναρωτήθηκε η Έμμα.

Ο Γκρεβίλ είχε γυάλει κατά κάποιο τρόπο την άπόφασή του, την είχε χαρακτηρίσει γυναίκα χωρίς άρχες. Θα της έλεγε σε λίγο και την καταδίκη της;

— Τί θα γίνη τώρα, Γκρεβίλ; ρώτησε.

Ο Γκρεβίλ ήταν άπορροφημένος από ένα γράμμα.

— Τί είπες; ρώτησε άδιάφορα.

— Θα όρίσεις έσύ ένα ποσόν για τα έξοδα του παιδιού, ή προτιμάς να έξακολουθήση η ίδια κατάσταση και να σου κάνω οικονομίες;

— Μιά στιγμή!

Τα μάτια του στίβιζαν τώρα καθώς διάβαζε το γράμμα.

— Θέλω να ξέρω που δρισκώμαι, Γκρεβίλ...

— Έμμα!

Ο Γκρεβίλ σηκώθηκε άπότομα απ' την καρέκλα του κουνώντας το γράμμα που κρατούσε.

— Αυτό είναι απ' τον Χάμιλτον!

Η μεταμόρφωσή του ήταν τόσο εύχάριστη όσο και το θέαμα μιάς χρυσής άκτίνας ήλιου που ξεκύνεται μέσα σ' ένα δωμάτιο όταν άνοιγης τις κουρτίνες.

— Ο Χάμιλτον έρχεται για λίγο καιρό στο Λονδίνο! Ω, τί όμορφο που θα περάσωμε οι τρεις μας!

— Οί τρεις μας;

Ο Χάμιλτον μου γράφει πως άνυπομονεί ιδιαίτέρως να γνωρίση την ωραία προστατευομένη μου. Θα γλεντήσωμε περίφημα οι τρεις μας σου λέω!

— Μά είσαι σε θέση να κάνης τόσα έξοδα; ρώτησε η Έμμα άθωα.

— Ένα πονηρό χαμόγελο διαγράφηκε στα χείλη του Γκρεβίλ.

— Ο Χάμιλτον έχει μπόλικά λεπτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI

Όλα ήταν έτοιμα για την άφιξη του σέρ Ουίλλιαμ Χάμιλτον. Η Έμμα, ρίχνοντας ένα τελευταίο βλέμμα στο δωμάτιο που του είχε έτοιμάσει, με τη βοήθεια της μητέρας της, συμφώνησε μαζί της πως όλα ήταν «στην τήρα».

Ο θορύβος ενός άμαξιά που ζύγωνε την έκανε να τρέξη στο παράθυρο. Ένα λεπτό άργότερα, είδε

Έμμα. Έκανες το καθήκον σου και φρόντισες για το παιδί, αυτό το παραδέχομαι, αλλά...

— Γκρεβίλ, πρέπει...

— Ω, σάπα πιά! την έκοψε ο Γκρεβίλ θυμωμένα. Δεν σου επιτρέπω ν' αλλάξεις την κουβέντα. Έστειλες στη γιαγιά σου λεπτά. Άπό που τα πήρες;

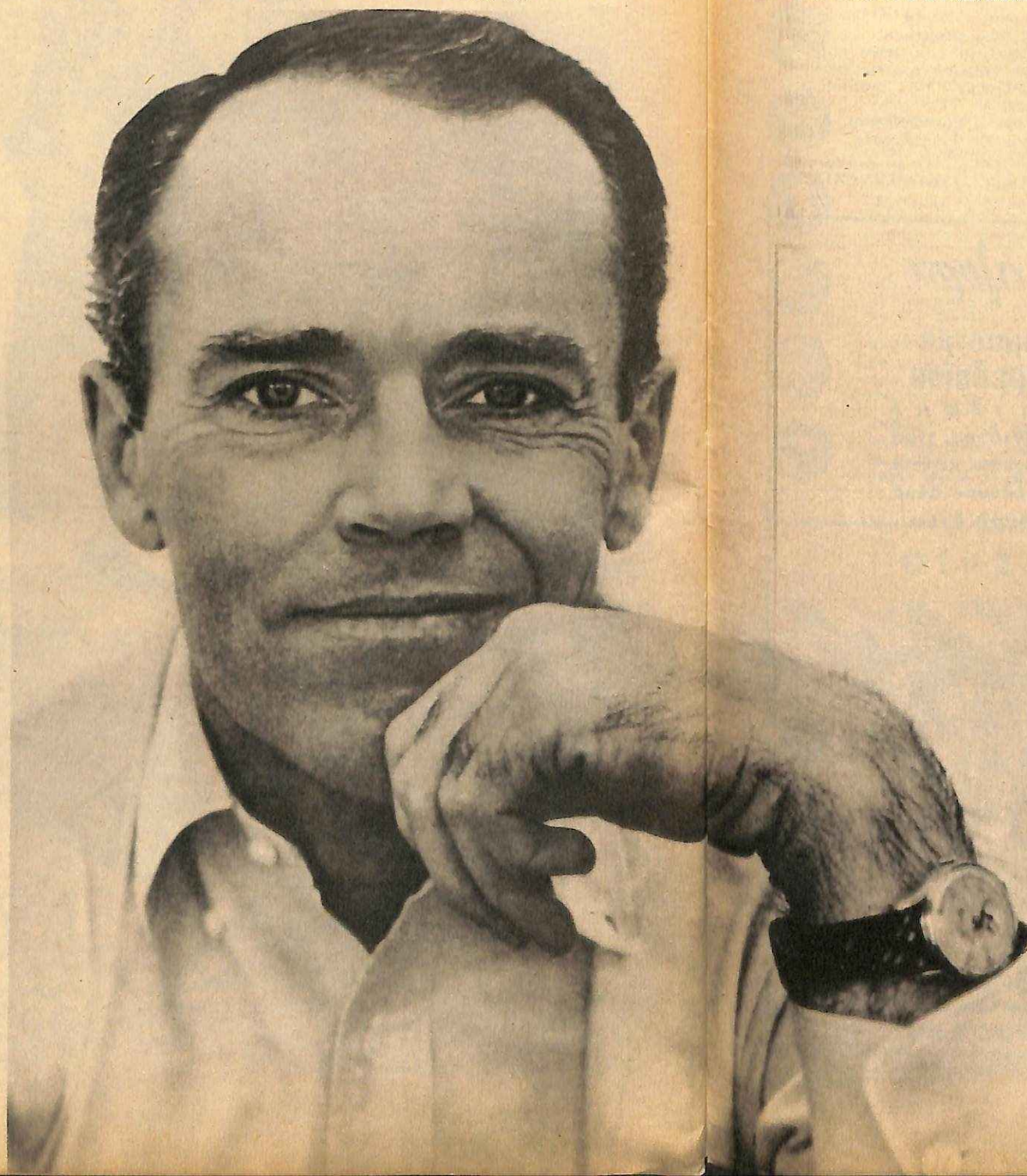
Η Έμμα άνασέκωσε τούς δ-

Η ΖΩΗ ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΤΑ ΠΕΝΗΝΤΑ;

Οι αγέραστοι γόητες

σήμερα, γεννήθηκε στην Όμαχα της πολιτείας Νεμπράσκα με το όνομα Φρέντ Άουστερλιτς. Το τέλειο γούστο του και η άψογη κομψότης του χορού του τον έχουν συγκρατήσει στην κορυφή της επιτυχίας από το 1925, όταν για πρώτη φορά χόρεψε, μαζί με την αδελφή του Άδελ, στο φιλμ «Κυρία, κάθισε καλά». Θαυμάσιος οικογενειάρχης, πατέρας ενός γιου, που του μοιάζει καταπληκτικά, και ιδιοκτήτης σχολών χορού σε κάθε μεγάλη πόλη της Αμερικής, ο Φρέντ μάς τρόμαξε λίγο, πριν από μερικά χρόνια. Κυκλοφόρησε η φήμη πως υπέφερε από την καρδιά του και δεν θά ξαναχόρευε πιά. Από τότε όμως τον έχουμε δει σε πάμπολλες ταινίες και φαίνεται πως τέτοιος φόβος δεν υπάρχει. Η τελευταία του, «Σ' αγάπησα στά θνεί-

ΟΙ ΕΛΑΦΡΑ ΓΚΡΙΖΟΙ ΚΡΟΤΑΦΟΙ ΤΟΥ ΧΕΝΡΥ ΦΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΛΙΤΟ ΠΑΙΞΙΜΟ ΤΟΥ: ΕΝΑΣ ΑΡΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

Ο ΠΑΝΤΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟΣ ΦΡΕΝΤ ΑΣΤΑΙΡ ΕΧΕΙ ΤΑ ΧΡΟΝΑΚΙΑ ΤΟΥ...

Οί πενηντάρηδες του Χόλλυγουντ...Και ποιοι δεν είναι πενηντάρηδες στο Χόλλυγουντ; θά πητε. Δηλαδή, από τους καλούς, από εκείνους που αποτελούν τους Θεούς της μυθολογίας του. Μήπως δεν είναι ο Γκάρυ Κούπερ έξιηνα μάλιστα ή μήπως δεν είναι ο Τζόν Γουαίην, ο Μπίγκ Κρόσμπυ, ό... Όλοι όσοι κρατούν, ακόμη και σήμερα, τα σκήπτρα της δημοτικότητας, από τον Σπένσερ Τρέισι έως τον Κλάρκ (Κίγκ) Γκαϊήμπλ, όλοι έχουν πατήσει τον μισόν αιώνα, όλοι είναι συμπαθέστατοι, αγαπητοί σαν παλιοί φίλοι του σπιτιού, που κάποτε τους έρωτεύθηκε πλατωνικά ή μητέρα μας, ή μεγαλύτερη αδελφή μας, αλλά, εύτυχως, της πέρασε κι' έμεινε μόνον ή φίλια.

Τό περίεργο είναι πως άλλοι άστέρες προφθαίνουν ν' άντατείλουν και νά σθήσουν, ενώ αυτοί —οι επιζήσαντες— παραμένουν πάντα εκεί, μαγνήτες του ταμείου, όπως λένε στην Αμερική, γιατί οι εισπράξεις που πραγματοποιούν οι ταινίες τους δεν έχουν πείσει ούτε σε ώρισμένες εποχές κακές για τον κινηματογράφο γενικά.

Σήμερα διαλέξαμε τέσσερις απ' αυτούς τους πενηντάρηδες. Είναι, πρώτα, ο Φρέντ Άσταϊρ. Πενηντάεξη χρονών ακριβώς

της όδότης

ρά μου», που παίχθηκε πριν από μερικές εβδομάδες στην Αθήνα, μάς τον έδειξε γερασμένον λίγο στο πρόσωπο, αλλά πάντα ένα αληθινό θαύμα χορευτικής δεινότητος, και μία από τις πιο συμπαθητικές προσωπικότητες του κινηματογράφου.

Ο Χένρυ Φόντα γεννήθηκε κι' αυτός στη Νεμπράσκα, «μόλις» το 1905. Το παίξιμό του δεν δείχνει καμιά προσπάθεια. Είναι τέλειος, άκοπα και άπλά. Σπάνια βρίσκει στον κινηματογράφο ρόλους αντάξιους του ταλέντου του, αλλά στο θέατρο γνωρίζει αλλεπάλληλες επιτυχίες. Η τελευταία του είναι ο «Μίστερ Ρόμπερτς»,

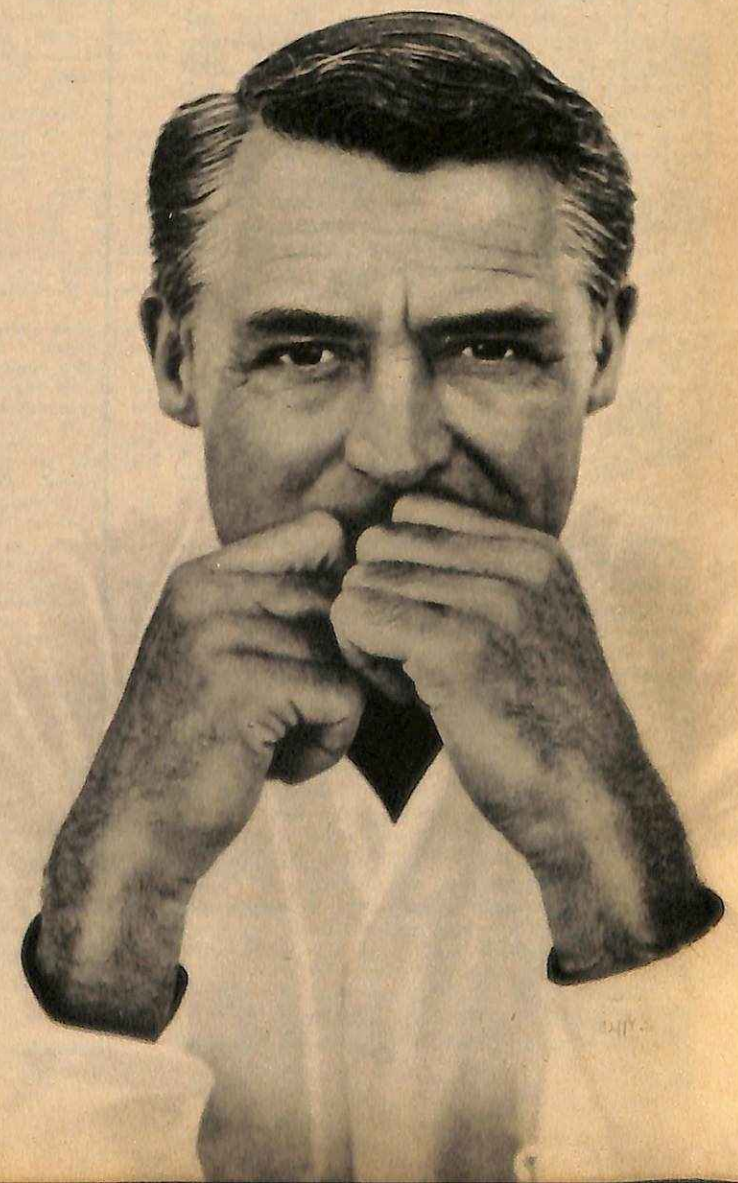
που έπαιξε ακριβώς 1157 φορές στο Μροντγουαίη και που γυρίστηκε ταινία Σινεμασκόπ με τον ίδιο και θά παιχθή σε λίγο κι' εδώ. Ένα οικογενειακό δράμα πήγε νά σταματήσει την καριέρα του ξαφνικά: ή τραγική αυτοκτονία της γυναίκας του. Τό ίδιο βράδι, όμως, ο Φόντα παρουσιάστηκε στο θέατρο και έπαιξε όπως πάντα. Στην δουλειά του βρήκε τον καλύτερο τρόπο νά συνέλθι.

Ο Τζέιμς Κάγκνεϋ θά κερδήσει πάλι έφέτος τό Όσκαρ, που τού έδωσαν για πρώτη φορά τό 1942 στο ρόλο τού Τζώρτζ Μ. Κοχάν, ενός χορευτή και συνθέτη. Πολλοί κριτικοί υποστήριξαν πως τού αξίζει για την έρμηνεία του στο «Αγάπα με ή άφυσέ με». Είναι περίεργο, αλλά ο τύπος αυτός τού κινηματογραφικού γκάγκστερ, που έχει κλείσει αίσίως τά 51, ξεκίνησε σαν χορευτής. Όσο για τον αληθινό του χαρακτήρα, δεν έχει καμιά σχέση μ' αυτόν που μάς δείχνει στις ταινίες του. Είναι εύτυχής σύζυγος—παντρεμένος επί 33 χρόνια με την ίδια γυναίκα!—πατέρας δυο παιδιών.

Ο Κάρυ Γκράντ γεννήθηκε με τό όνομα Άρτσιμπαλντ Λήτς στο Μπρίστολ της Άγγλίας τό 1904. Από τους τέσσερις που διαλέξαμε νά παρουσιάσουμε σήμερα, είναι σίγουρα ο μόνος που θά μπορούσε νά χαρακτηρισθή «γόης». Τό κοφτό του σαγόνι και ή εϊρωνική του φωνή, ή πανύψηλη, κομψότατη σιλουέττα του, τού έχουν εξασφαλίσει μία καριέρα άκαταμάχητου γόητος, που δεν παύει νά προσελκύη τό γυναικείο κοινόν. Η οικογενειακή του ζωή υπήρξε στο παρελθόν αρκετά ταραγμένη και ο Κάρυ παντρευόταν μόνο για νά χωρίσθ. Τώρα, φράίνεται ότι ή Μπέττυ Ντρέϊκ τόν είχε δαμάσει όριστικά και έφ' όσον και τά κινηματογραφικά του ποτέ δεν πήγαιναν καλύτερα, ο φίνος πρωταγωνιστής τού «Άρσενικό και παλιά δαντέλλα» θά μείνη ακόμη για πολλόν καιρό ένας από τους βασιλιάδες τού Χόλλυγουντ.

Ο ΤΖΕΙΜΣ ΚΑΓΚΝΕ-Υ (ΕΠΑΝΩ) ΚΑΙ Ο ΚΑΡΥ ΓΚΡΑΝΤ, ΔΥΟ ΑΚΟΜΗ ΠΕΝΗΝΤΑΡΗΔΕΣ ΤΗΣ ΕΝΔΟΞΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

τόν Γκρεβίλ να όρμά διαστικά έξω κι' άκουσε τη φωνή του να υψώνεται ζωηρά και έγκάρδια. "Εμεινε στη θέση της και κύτταξε ανάμεσα απ' τις κουρτίνες, φροντίζοντας όμως να μην την δη κανείς. 'Ο Γκρεβίλ βοηθούσε τώρα το θείο του να κατεβή από τ' άμαξι, ή μάλλον έπιχειρούσε να τον βοηθήσει.

—'Αγαπητέ μου Γκρεβίλ —έφτασε ως τ' αυτιά της 'Εμμας ή εύχάριστη φωνή του σέρ Ουίλλιαμ—μπορεί να είμαι πενήντα χρονών, αλλά δεν είμαι και κανέναν άνάπνρος. Κολακεύομαι να πιστέω πώς κρατείμαι πολύ καλά, τόσο καλά όσο ποτέ άλλοτε.

'Η 'Εμμα θυμήθηκε πώς ό Γκρεβίλ της είχε πη να βρίσκεται στο σαλόνι για να υποδεχτή το θείο του· της είχε πη πώς την ήθελε συγκρατημένη και ήρεμη και όμορφη. Κατέβηκε γρήγορα κάτω και πήρε τη θέση της κοντά στο μικρό ξυλόγλυπτο τραπέζι όπου σε λίγο θα σέρβιρε το τσάι. Φορούσε ένα φουστάνι από άνοιχτόχρωμο ροζ βελούδο, με τη μέση πολύ ψηλά και έξωμο—όχι όμως πάρα πολύ έξωμο— και τα πλούσια καστανόχρωμα μαλλιά της ήταν δεμένα με μια πλατεία γαλάζια κορδέλλα. "Ετσι όπως στεκότανε, με τα μάτια και τα χείλη έτοιμα να χαμογελάσουν, να ξεσπάσουν σ' ένα άργυρόχρο γέλιο αν παρουσιαζόταν ή εύκαιρία, κι' ώστόσο δίνοντας μ' όλο της τό ύφος μίαν έντύπωση σεμνότητας και νεανικής ξεγνοιασιάς, έμοιαζε με τη "Φύση", το τελευταίο πορτραίτο της που είχε ζωγραφίσει ό Ρόμνευ.

Δεν περίμενε παρά μονάχα λίγα λεπτά. 'Ο Γκρεβίλ παρουσιάστηκε σε λίγο στην πόρτα και παραμέρισε με σεβασμό, για ν' αφήση τον θείο του να περάση. 'Ο σέρ Ουίλλιαμ μπήκε με δήμα ζωηρό στο δωμάτιο. Με μια γρήγορη ματιά, ή 'Εμμα πρόσεξε την πουδραρισμένη περρούκα, τα ιταντελλένια μανικέτια, το κομψό βαθυκόκκινο, κοντό ως το γόνατο παντελόνι, τις άνοιχτόκίτρινες μακρυές κάλτσες και σκέφτηκε πόσο χαρούμενη ήταν ή εμφάνισή του, πλάι στον ντυμένο διακριτικά άνεμο ό του.

'Ο σέρ Ουίλλιαμ σταμάτησε άξαφνα και στράφηκε στον Γκρεβίλ που στεκότανε τώρα κοντά του. 'Η 'Εμμα μάντεψε πώς ή στιγμή ήταν έξαιρετικά δύσκολη για τον Γκρεβίλ —ήταν ανήσυχος, νευρικός, άνίκανος να κάνει κι' αυτές άκόμα τις επίσημες συστάσεις. 'Ο σέρ Ουίλλιαμ την ξανακύτταξε. 'Η 'Εμμα κράτησε άτάραχη την πόζα της, αντικρύζοντας τα μάτια του, όχι τολμηρά (ό Γκρεβίλ την είχε προειδοποιήσει να προσέξει αυτό το σημείο), όχι ντροπαλά (ό Γκρεβίλ της είχε πη επίσης να μην πάρη ύφος ντροπαλό), αλλά με ήρεμη φυσικότητα.

—'Υπέροχη! άναφώνησε ό σέρ Ουίλλιαμ. 'Η πραγματικότης είναι πολύ πιο γοητευτική απ' εκείνο που κατάρθωσε ν' αποδώσει ό Ρόμνευ, παρ' όλη την τέχνη του.

'Ο Γκρεβίλ χαμογέλασε με άνακούφιση.

—'Ο Ρόμνευ ζωγράφισε άλλα πορτραίτα της, πολύ καλύτερα απ' εκείνο που σου έστειλα, αλλά...

—Ναί, ναί! Κανείς δε θα μπορούσε ν' αποδώσει τέτοια όμορφη ό' ένα πορτραίτο, τον έκοψε ό σέρ Ουίλλιαμ.

Πήρε τα χέρια της 'Εμμας, τα φίλησε και τα δυό άγνά, έπειτα έκανε λίγα δήματα προς τα πίσω για να θαυμάσει την όμορφή της από πάνω, ως κάτω έιπε.

'Η 'Εμμα, φροντίζοντας πάντα να μην πάρη ύφος ούτε τολμηρό, ούτε ντροπαλό, τον εξέταζε κι' αυτή προσεκτικά. Θεός κι' άνεμοίς μοιάζανε πολύ, αν και τα χαρακτηριστικά του σέρ Ουίλλιαμ ήτανε λεπτότερα, τα μάτια του πιο βαθειά χωμένα μέσ' στις κόγχες τους και το στόμα του πιο φιλήδονο. «Σωστός άριστοκράτης», σκέφτηκε ή 'Εμμα. Τόν είχε άκούσει να παραδέχεται μόνος του πώς ήτανε πενήντα χρονών. Και στα μάτια της, ή ηλικία αυτή ήτανε πάρα πολύ μεγάλη, παρ' όλο που ό σέρ Ουίλλιαμ ήταν άναμφισβήτητα άκόμη έντύπωση πώς ή σκέψη πώς ήταν γέρος τον τρώαζε και τον έκανε να προσπαθή —χωρίς όμως και να τό κατορθώνη— να μιλήσει και να φέρεται σά νέος.

Θυμήθηκε τις πληροφορίες που της είχε δώσει ό Γκρεβίλ για τον σέρ Ουίλλιαμ. 'Ο πατέρας του ήταν ό λόρδος "Άρτσιμπαλντ Χάμιλτον.

ό παππούς του ό τρίτος Δούξ του Χάμιλτον. Και, το κυριότερο απ' όλα, ό σέρ Ουίλλιαμ ήταν ό μογλάκτος άδερφός του Βασιλιά, γιατί είχε μεγαλώσει μαζί με τον Μεγαλειότατο. Στα νεότα του είχε άκολουθήσει το στρατιωτικό στάδιο και είχε πολέμησει στην 'Ολλανδία. 'Αργότερα είχε γίνει μέλος του Κοινοβουλίου, έπειτα είχε πάει στη Νεάπολη ως έκτακτος άπεσταλμένος και είχε έπιτύχει την ούδετερότητα του βασιλείου των Δύο Σικελιών στον άμερικανικό πόλεμο άνεξαρτησίας. Γι' αυτή του την έπιτυχία είχε τιμηθή με το παράσημο του Λουτρού και τελικά είχε ξαναγυρίσει στη Νεάπολη ως πρεσβευτής της 'Αγγλίας. "Όσο για λεπτά, είχε άθονα, γιατί ό γάμος του με μια πλούσια γυναίκα του είχε έξασφαλίσει ένα εισόδημα από πέντε χιλιάδες λίρες το χρόνο.

—Λοιπόν, Χάμιλτον, ρώτησε ό Γκρεβίλ διαστακτικά, είσαι... ίκανοποιημένος;

—Περισσότερο από ίκανοποιημένος. Δεν είδα ποτέ μου τόση όμορφη και τόση φυσική χάρη, έιπε ό σέρ Ουίλλιαμ.

Πήγε κοντά στην 'Εμμα, την περιεργάστηκε από μπρός και από πίσω. 'Ο Γκρεβίλ έκανε το ίδιο, άκόμη κάπως ανήσυχος.

—Είναι ώραιότερη κι' από τη φύση, πρόσθεσε ό σέρ Ουίλλιαμ. Τολμώ μάλιστα να πω πώς δεν υπάρχει τίποτε στη φύση που θα μπορούσε να συγκριθή μαζί της.

—'Η πρόθεσή μου ήταν, παραδέχτηκε ό Γκρεβίλ σποράρα, να την διαπλάσω έτσι που ν' έβγαλει κάτω κι' αυτή τη φύση.

—Και τό πέτυχες, άγαπητέ μου Γκρεβίλ.

—Νομίζεις αλήθεια;

—'Ασφαλώς, άσφαλώς.

'Η 'Εμμα, νοιώθοντας την έπιθυμία να μορφήσει περιφρονητικά, έξακολουθούσε να χαμογελάει και να κρατάη την πόζα της. Οι δύο τους μιλούσαν γι' αυτήν σά να ήτανε ένα άγαλμα ή μια ζωγραφιά, όχι μια γυναίκα με σάρκα και αίμα. "Όταν τό καλοσκεπτόσουν, ή στάση τους ήτανε προσβλητική. Κι' ώστόσο, από μια άποψη, ό πρόδηλος θαυμασμός τους ήταν πολύ κολακευτικός.

—Πάντως, έιπε ό Γκρεβίλ με στόμφο, ήτανε πολύ καλύτερη πριν από ένα χρόνο. 'Εχει παχύνει κάπως τώρα.

—'Οχι, όχι, άγαπητέ μου Γκρεβίλ, διαμαρτυρήθηκε ό σέρ Ουίλλιαμ. Είναι μονάχα στρουμπούλη. Και να σου πω την αλήθεια, προτιμώ τις στρουμπούλες γυναίκες από τις κοκκαλιάρες. Τό λίγο πάχος, λέω πάντα, δείχνει άνθρωπο καλό και εύχριστο.

'Η 'Εμμα τον κύτταξε με μεγαλύτερο ένδιαφέρον, στα μάτια του όμως δε διάβασε τίποτε περισσότερο από μια άμερόληπτη έπιδοκίμασία. «Για τούτον έδω, σκέφτηκε με θυμό, δεν είμαι παρά ένα έργο τέχνης».

—Chacun á son goût, άγαπητέ μου Χάμιλτον, παρατήρησε ό Γκρεβίλ. Κι' αυτό θα πη, 'Εμμα;

—'Ο καθένας με τό γούστα του, μετέφρασε ή 'Εμμα πεθηνία.

—'Α, έκανε ό σέρ Ουίλλιαμ, βλέπω πώς τα γαλλικά μαθήματα πάνε περίφημα.

—Ναί, ή 'Εμμα είναι πολύ καλή μαθήτρια.

—Και ή γενική μόρφωσή της πώς πάει;

—'Αν παραδλέψουμε τις άνορθογραφίες της...

—Μπρά, τον έκοψε ό σέρ Ουίλλιαμ, άνορθόγραφος είμαι κι' εγώ. Κι' έσύ άλλωστε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την έβδομάδα 12 - 18 Δεκεμβρίου

ΚΡΙΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: Μην έκπλαγείτε με την τροπή που θα πάρουν τα πράγματα. Είναι άπαραίτητο να διατηρήσετε την ψυχραιμία σας. Χρειάζεστε ψυχικήν και σωματικήν άνάπαυση. Εύνοική ήμέρα: Σάββατο, άριθ. 8 και 10.

ΤΑΥΡΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 20 Μαΐου: Μερικοί έξυπνοι έλιγομοί μπορούν να σας έξασφαλίσουν την έπιτυχία. Είναι καιρός να δράσετε στον οικογενειακό τομέα. Θα λάβετε κάποιο γράμμα. Εύνοϊκές ήμέρες: Τρίτη και Παρασκευή, άριθ. 7 και 65.

ΔΙΔΥΜΟΙ.— Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: 'Εργασθήτε σκληρά και θα έκπλαγείτε με τα εύνοϊκά αποτελέσματα των προσπαθειών σας. Πρέπει να ενδιαφερθήτε περισσότερο με την έπίλυση των αισθηματικών σας προβλημάτων. Εύνοϊκή ήμέρα: Δευτέρα, άρ. 2.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουνίου - 22 'Ιουλίου: Μεγάλη έπιτυχία σε όλους τους τομείς των έργασιών σας. Μη σταματήσετε όμως την προσπάθειαν. 'Ενδιαφερθήτε μόνον περισσότερο για την υγεία σας. Εύνοϊκές ήμέρες: Κυριακή και Πέμπτη, άριθ. 8 και 45.

ΛΕΩΝ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου: Τα άστρα δεν σας εύνοούν αυτήν την έβδομάδα. Μην άποφασίσετε πριν σκεφθήτε προσεκτικά όλες τις περιπτώσεις. 'Η ζωή σας έπιφυλάσσει έκπληξεις στον αισθηματικό τομέα. Εύνοϊκή ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 7.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ. - 22 Σεπτεμβρίου: Καλές ένδείξεις για νέες επαγγελματικές προσπάθειες. Κάποιο φιλικό σας πρόσωπο θα σας βοηθήσει στην αισθηματική σας ζωή. Πρέπει να ξεκουρασθήτε. Εύνοϊκές ήμέρες: Τετάρτη και Παρασκευή, άριθ. 4.

ΖΥΓΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: Μη παρασύρεστε από ένθουσιασμούς. Μη μιλάτε πολύ αν δεν εσθε βέβαιοι, για τα αισθητά σας. Πολλές φορές κάνουν λάθη. 'Αν προσέξετε θα έπιτύχετε. Εύνοϊκή ήμέρα: Σάββατο, άριθ. 3.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Νοεμβρίου: Θα περάσετε μια εύχάριστη και διασκεδαστική έβδομάδα. Μία οικογενειακή πρόσκλησις θα σας πικρήνι λίγο. Τα άστρα εύνοούν τις αισθηματικές περιπέτειες. Εύνοϊκή ήμέρα: Δευτέρα, άριθ. 6.

ΤΟΞΟΤΗΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρίου: 'Εχετε όλα τα προσόντα για να έπιτύχετε αν χρησιμοποιήσετε περισσότερο τις πνευματικές σας ικανότητες. Συγγενικό σας πρόσωπο θα σας βοηθήσει στην πραγματοποίησι ταξιδιού. Εύνοϊκή ήμέρα: Τρίτη, άρ. 5.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιανουαρίου: Μία γυναίκα θα προσπαθήσει να σας θλώη χωρίς αποτέλεσμα. Πρέπει να ένεργήσετε με άποφασιστικότητα και θάρρος. Μαθαίνετε έκπληκτικά νέα. Εύνοϊκές ήμέρες: Πέμπτη και Κυριακή, άριθ. 35 και 9.

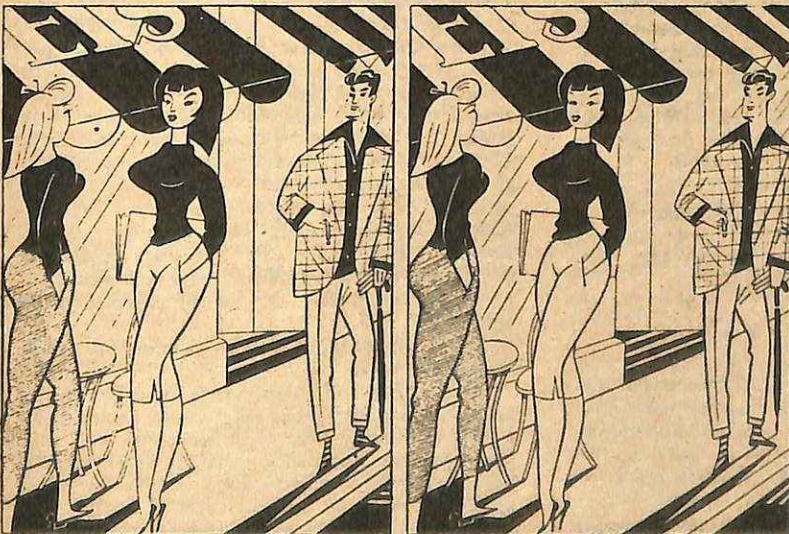

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φεβρουαρίου: Θα συναντήσετε δυσκολίες, που δεν πρέπει όμως να σας άπογοητεύσουν. Να άκούσετε τις συμβουλές που θα σας δώσουν. 'Ενα μέλος της οικογενείας σας θ' άδιαθετή έλαφρά. Εύνοϊκή ήμέρα: Τρίτη, άρ. 49.

ΙΧΘΥΕΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Μην έπηρεάζεστε από τις φιλικές συμβουλές. 'Όλες σας οι υποθέσεις θα έξελιχθούν εύνοϊκά αν διατηρήσετε και επιβάλετε την προσωπική σας γνώμη. Μικρή άδιαθεσία. Εύνοϊκή ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 3 και 87.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει σε 10 σημεία από τό πρώτο. Μπορείτε να τα βρήτε ;

ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ

'Ο σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

'Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε, γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, όριζοντίως, καθετίως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε. Σημειώστε τώρα τη λέξι που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρηθήκατε. Βάζετε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε, έως ότου δεν μπορείτε να βρήτε άλλες.

Α	Ν	Α	Π	Ο	Γ
Α	Ρ	Ε	Σ	Ο	
Κ	Τ	Υ	Α	Η	
Ο	Ω	Ο	Ι	Τ	Ρ
Σ	Ν	Σ	Ε	Η	Ο
Ε	Μ	Υ	Σ	Ι	Σ

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

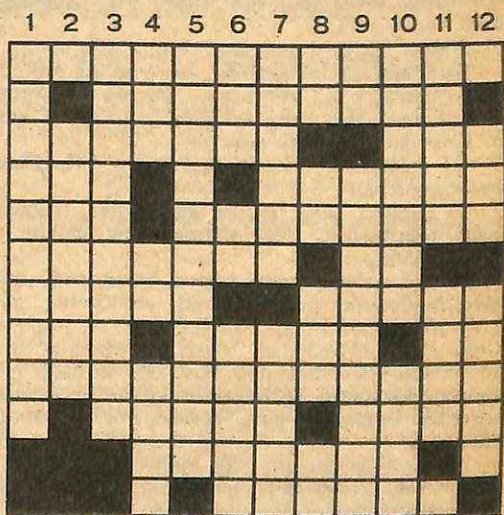
Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1 - 29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30 - 35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36 - 40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41 - 45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 - 50 βαθμολογούνται με «ΕΚΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Με την κενοδοξίαν συγγραφής (αίτ.)
- Άδραξ (κυρ. δημ.)
- Έρριπες τον υιόν του Κλαυδίου Βρεταννικόν (γεν.) Κληρίς στενοσυνγενοίς.
- Πρόθεσις — Τόν μεταχειρίζονται οι υλοτόμοι (αίτ. δημ.).
- Μέγας Αυστριακός φυσικός και φιλόσοφος, ιδρυτής του εμπειρικού επιστημολογίου (1838 — 1916) — Από αυτήν τη ά χωρικό.
- 'Η γενική μιάς εύρωπαϊκής πρωτευούσης — 'Εκατόν έβδομήντα
- Από πολλούς Μορμόνους κατακτημένη πολιτεία των Η. Π. Α. (άντιστρ.) — Μία γρατεύουσα, αλλά και γυναικείον όνομα.
- 'Η ναυβαλίνη των άπομακρύνει (καθ.) — Κάτοικος εύρωπαϊκού κράτους (άντιστρ.) — Δύο συνεχόμενα, όνομα τριών ρωσικών ποταμών.
- Μία γνωστή, Ιταλική προελεύσεως, δια την παραφωτίδα των πλοίων λέξις, άντιστροφος (έν-άβρως).
- Μία πολιτεία της Βραζιλίας — 'Υψος, γυναικείον όνόματος.
- Τό όνομα μιάς τσιγγάνας ή ραίβας του Ρισπέν (γεν.).
- Γνωστότατος 'Αμερικανός στρατηγός και διπλωμάτης.

- Κάτοικος εύρωπαϊκού κράτους (άντιστρ.) — Δύο συνεχόμενα, όνομα τριών ρωσικών ποταμών.
- Μία γνωστή, Ιταλική προελεύσεως, δια την παραφωτίδα των πλοίων λέξις, άντιστροφος (έν-άβρως).
- Μία πολιτεία της Βραζιλίας — 'Υψος, γυναικείον όνόματος.
- Τό όνομα μιάς τσιγγάνας ή ραίβας του Ρισπέν (γεν.).
- Γνωστότατος 'Αμερικανός στρατηγός και διπλωμάτης.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 'Ιστορική πολίχνη της Πελοποννήσου επί μικράς βροχόδους νησιδος προς Ν. του 'Αργολικού Κόλπου.
- 'Ενας τελείως άπορος άνθρωπος (αίτ.).
- Είς αυτήν υπήρξαν άπαράμιλλοι οι άρχαίοι Αιγύπτιοι.
- Τοπικόν έπίρρημα — 'Αρνείται...

- διεθνώς — 'Όρος του σκακιού.
- 'Οπαδοί μιάς θρησκευτικής διδασκαλίας, την οποίαν έπολέμησαν πολλοί 'Ιησούται.
- Έπ.δοκιμάζει... θεατρικός — Κτητική άνταγνυμία — Γνωστή μάσκα λαμπτήρων.
- Ενα είδος φόρου — 'Ητο ή Ζαν Ντ' — 'Αρκ έταν έθανατώθη.
- Τό «άπό»... άγγλιστί — Τόσα χρόνια έζησαν οι Βολταίρος — Είς των μεγαλύτερων συγγραφέων του αιώνος μας όστις άπέθανε πρό όλίγων μηνών — Δοσμεύει... ήχητικός.
- Είναι τό 'Αττικόν κώμα... προφερόμενα μαζί — Στροβιλικοί κινήσεις του άέρος (αίτ.).
- 'Ενας μύθος — 'Εχει χρηματικήν αξίαν μόνον... στα χαρτιά.
- Νηστικά (κυριολ.) — Είς αυτήν έγεννήθη ό Πορφύρας (αίτ.).
- 'Υποθετικόν — 'Εχει θαυμασias ή 'Ελλάς (αίτ.).

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Τὸ Τρομερὸ Μυστικὸ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 35)

Ζιρού τραυματισμένη σ' ἓνα νοσοκομεῖο καὶ μιὰ ἀγνωστὴ Στεφανία Στέτσον κρεμασμένη στὸ μπάνιο τῆς. Οὔτε ἴχνος τῆς Ἑλλεν.

Εἶχα περάσει μιὰ μέρα ἐξαντλητική, γεμάτη περιπέτειες. Ἔπεσα στὸ κρεβάτι μου καὶ σὲ δέκα λεπτά κοιμώμουν θαθεῖα.

Στις 6.30 τὸ ἄλλο πρωῒ, ξύπνησα δλος κέφι. Ὁ ὕπνος μού εἶχε κάνει καλὸ, εἶχα ξαναβρῇ τὴν ἐνεργητικότητά μου καὶ τὴν αἰσιοδοξία μου. Ἐφαγα μὲ δρεξὴ τὸ πρωῒνὸ μου καί, χωρὶς νὰ ντυθῶ, κἀθήσα κοντὰ στὸ παράθυρο κι' ἀψαυα τὰ μάτια μου νὰ πληνηθοῦν στὴ μεγαλειώδη θέα τῆς ἀπέραντης πόλης.

Ἦμουν ἥρεμος, γεμάτος ἐλπίδες. Αἰσθανόμουν ὅτι εἶχε ἔρθει ἡ στιγμή νὰ τὰ βάλω ὅλα κάτω καὶ νὰ βρῶ κάποιο νόημα στὰ περίεργα καὶ παράδοξα πού μού εἶχαν συμβῇ.

«Ἀς ἀρχίσουμε ἀπ' τὴν Ἑλλεν», σκέφτηκα. «Τὶ ἤξερα γιὰ τὴν Ἑλλεν; Ἦταν διδασκάλισσα. Ἔδινε μαθήματα ἱστορίας καὶ γεωγραφίας. Ἐμενε στὴ Νέα Ὑόρκη. Εἶχε μνήμη καταπληκτική. Τὴν ἀγαποῦσα.

Αὐτὸ ἦταν ὅλο. Στὸ μῆνυμά τῆς ἀνέφερε τέσσαρες πόλεις — Ἀλμπαν, Συρακοῦσαι, Γιούτικα, Μπίνγκαμτον. Θυμήθηκα τί μού εἶχε πῇ ἐκεῖνο τὸ πρῶτο βράδι τῆς γνωριμίας μας στὸ Βερολίνο: «Μ' ὅλο πού δὲν ξέρω νὰ σχεδιάζω, μού φτάνει νὰ ρίξω μιὰ ματιά σ' ἓνα χάρτη, γιὰ νὰ τὸν ἀντιγράψω στὴν ἐντέλειά».

Ἐβγαλα ἀπ' τὸ συρτάρι μου τὸν χάρτη μου καὶ κῦτταξα τὰ τέσσερα «X» πού εἶχα σημειώσει.

Ἀξαφὰ κάτι μού κτύπησε στὸ μῆτι: Τὸ παράδοξο δρομολόγιο πού εἶχα ἀκολουθήσει. Πρῶτα εἶχα πάει κατὰ τὸ βορρᾶ, ἔπειτα βορειοδυτικά. Ταξιδεύοντας ὅμως γιὰ τὶς Συρακοῦσες, τόσο ἡ Νατάσα ὅσο κι' ἐγώ, εἶχαμε περάσει μὲς ἀπ' τὴν καρδιά τῆς Γιούτικα. Καὶ ὅμως, στὸ μῆνυμα τῆς Ἑλλεν, ἡ Γιούτικα ἐρχόταν ἔπειτα ἀπ' τὶς Συρακοῦσες. Γιατί; Καὶ τὸ Μπίνγκαμτον βρισκόταν νοτιώτερα, πιὸ κοντὰ στὶς Συρακοῦσες.

Γιατί; Τράβηξα μὲ τὸ μολύβι μιὰ γραμμὴ ἀπ' τὴ Νέα Ὑόρκη στὸ Ἀλμπαν, ἀπ' τὸ Ἀλμπαν στὶς Συρακοῦσες, ἀπὸ κει στὴ Γιούτικα κι' ἀπὸ τὴ Γιούτικα στὸ Μπίνγκαμτον.

Οἱ γραμμὲς πού χάραξα πάνω στὸ χάρτη μου σχημάτιζαν ἓνα εὐδιάκριτο «77».

Ἡ καρδιά μου ἄρχισε νὰ κτυπᾷ. Ἦμουν πολὺ παραμένος. Δὲν καταλάβαινα ἀκόμη τὸ λόγο, ἀλλά...

Ἐνας κτύπος στὴν πόρτα ἔκοψε στὴ μέση τοὺς λογισμούς μου. Ἀνοιξα, νομίζοντας πὼς ἦταν τὸ γκαρσόνι πού εἶχε ἔρθει γιὰ νὰ πᾶρῃ τὸ δισκο τοῦ πρωῒνου μου. Ἀπογοὶ στὴν ἐμφάνισή, μὲ τὰ καπέλλα τοὺς στὸ χέρι, καὶ τὸ κατώφλι τῆς πόρτας στέκοταν ὁ Κένεντυ κι' ὁ Σπρίνγκερ. Κῦτταξα τὸ ρολόγι μου. Ἡ ὥρα ἦταν ὀκτώ παρὰ πέντε.

—Ἐλπίζω νὰ μὴ σὰς ξυπνήσωμε, εἶπε ὁ Σπρίνγκερ. Ἀλλὰ ὄχι, βλέπω πὼς πᾶμε κιάλας τὸ πρωῒνο σας.

—Περάστε, εἶπα. Εἶναι ὅμως κάπως νωρίς, δὲ νομίζετε;

—Ἰώσως, ἀλλά...ἂν δὲν σὰς πειράξῃ, καλύτερα νὰ ἐτοιμασθῆτε καὶ νὰ πηγαίνωμε.

—Πολὺ καλὰ. Καθῆστε δυὸ λεπτά ὥσπου νὰ ντυθῶ.

Καθὼς ξεκρεμοῦσα τὸ σακκάκι μου μὲς ἀπ' τὴ ντουλάπα, δὲ μπόρεσα νὰ μὴ ρωτήσω:

—Χθὲς τὸ βράδυ, ὅταν ἡ ἀστυνομία τῆς Νέας Ὑόρκης ζήτησε πληροφορίες γιὰ μένα ἀπ' τὴ Γιούτικα, εἰσαπτε ἐκεῖ;

—Ὅχι, ἀποκρίθηκε ὁ Σπρίνγκερ. Ἐμεῖς εἰμαστε ἀποσπασμένοι ἐδῶ, στὴ Νέα Ὑόρκη. Ἐς ἄλλου ἡ ἀστυνομία δὲ ζήτησε πληροφορίες ἀπ' τὴ Γιούτικα. Προτίμησε ν' ἀκολουθήσῃ τὸν κανονικὸ δρόμο. Ἐστειλε τὰ δακτυλικά σας ἀποτυπώματα στὴν Οὐάσιγκτων καὶ ἡ Οὐάσιγκτων εἰδοποίησε ἐμᾶς... θέλω νὰ πῶ τὸ γραφεῖο μας τῆς Νέας Ὑόρκης.

—Ἀπορήσα.

—Στὴν Οὐάσιγκτων; Ἡ ἀστυνομία ἔστειλε τὰ δακτυλικά μου ἀποτυπώματα στὴν Οὐάσιγκτων;

—Μὰ ναι, κ. Τέρραντ. Πρέπει νὰ σὰς πῶ πὼς ἡ «Φ Μπὴ» Ἀἰ ἔχει στὰ χέρια τῆς ἓνα ἀρχεῖο μὲ κάθε τι πού ἀφορᾷ τὴν ὑπόθεση Κόντεντ. Ἡ

κατάθεση πού κάνατε κάποτε στὴν Ἀγγλία, στὸν ἐπιθεωρητὴ τοῦ Εἰδικοῦ Τμήματος τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ, βρίσκεται κι' αὐτὴ μέσα στὸ φάκελο Κόντεντ. Ἡ Σκώτλαντ Γυάρντ, μὰς τὴν εἶχε στείλει μαζί μὲ τὰ δακτυλικά σας ἀποτυπώματα. Γι' αὐτὸ χαλάσαμε τὸν κόσμο γιὰ νὰ σὰς γυρῶμε ἀπὸ προχτὲς τὸ βράδυ.

—Ζητοῦσατε ἐμένα; Ἐμένα, τὸν Τζῶν Τέρραντ, προσωπικά;

—Μάλιστα. Ὁμολογῶ, βέβαια, πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ σὰς χάσωμε μὲς ἀπ' τὰ χέρια μας στὴ Γιούτικα. Ἀλλὰ τὰ πράγματα μὰς ἤρθαν ἀνάποδα. Ὅταν ἀνεβήκατε στὸ καμινίον προχθὲς τὴ νύχτα, οἱ ἀνθρωποὶ μας δὲ μπόρεσαν νὰ σὰς ἀκολουθήσουν, γιατί εἶχαν ἀναγκαστῇ ν' ἀφήσουν τὸ δικὸ τους αὐτοκίνητο μακριά. Καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ —ὅπως μού εἶπαν— περπατήσατε ὥρες στοὺς δρόμους καὶ θὰ φαίνονταν ὑποπτο ἂν σὰς ἀκολουθοῦσαν μὲ αὐτοκίνητο. Ὅταν, τέλος, κατάρθρωσαν νὰ βάλουν κάτω τοὺς ἄλλους δυὸ πού σὰς κυνηγοῦσαν, χωρὶς τὴ δική σας βοήθεια, ὅπως ἐμάθα...

Τὰ εἶχα χαμένα.

—Ὡστε ἔτσι; Οἱ δυὸ ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους πού πῆραν μέρος στὴ γελόια ἐκείνη γροθοπατινάδα ἦταν δικοὶ σας ἀνθρωποι;

—Ἀκριδῶς.

—Καὶ γιατί δὲν μού τὸ εἶπαν;

—Μήπως τοὺς ἀφήσατε καιρό; Ἀν δὲν κάνα λάθος, ἐσεῖς κάνατε τὴν ἀρχὴ δίνοντας τὴν πρώτη γροθιά. Μιὰ πολὺ γερὴ γροθιά, ὅπως ἔμαθα. Ἀργότερα, ὅταν παύσατε... νὰ τοὺς βοηθᾶτε, οἱ ἀνθρωποὶ μας κατέφεραν νὰ βάλουν κάτω τοὺς ἀντιπάλους σας. Βρίσκονται τώρα καὶ οἱ δυὸ στὶς φυλακὲς τῆς Γιούτικα καὶ δὲν πρόκειται νὰ βγοῦν γρήγορα ἀπὸ κει μέσα. Στὸ ἀναμεταξύ ὅμως ἐσεῖς τὸ εἶχατε βάλει στὰ πόδια καὶ τὸ μόνο πού πρόλαβαν ν' ἀντιληφθῶσαν οἱ ἄντρες μας ἦταν ὅτι ἀνεβήκατε σ' ἓνα καμινίον πού τραβοῦσε ἀνατολικά. Καὶ τότε, οἱ ἔρευνες μας...

Τὸν διέκοψα.

—Δὲν καταλαβαῖνα ἓνα πράγμα, εἶπα. Γιατί οἱ ἀνθρωποὶ σας δὲν με πλησίασαν πρὶν ἀρχίσῃ ὁ καυγᾶς στὸ δρόμο; Γιατί δὲν ἤρθαν νὰ μού πούν ποιοὶ ἦταν;

—Ἡ παρουσία σας, ἡ παρουσία τοῦ Τζῶν Τέρραντ στὸ χῶλ τοῦ ξενοδοχείου τῆς Γιούτικα, ἦταν ἐντελῶς ἀπρόοπτη, ἐξήγησε ὁ κ. Σπρίνγκερ. Ἐπρεπε νὰ δεβαιωθοῦμε γιὰ τὶς προβέσεις σας, γιὰ νὰ ἐνεργήσωμε ἀναλόγως. Φυσικά, θάλαμε κάποιοι νὰ σὰς παρακολουθῇ. Κι' ὅταν αὐτός, στὸ μικρὸ μπᾶρ πού πῆγατε μόλις τὸ σκάσατε ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο, σὰς ἀκούσε νὰ ρωτᾶτε πού βρίσκεται τὸ νοσοκομεῖο «Μεμμόριαλ», σκέφτηκε —πολὺ λογικά— πὼς μπορούσατε νὰ μὰς φανῆτε χρήσιμοι. Ἡ κ. Ζιρού εἶχε ἀρνήσῃ νὰ δώσῃ τὴν παραμικρὴ πληροφορία στὴν ἀστυνομία. Σὲ σὰς ὅμως πιθανὸν νὰ μιλοῦσε. Ἐτσι, λοιπόν, ὁ ἀνθρωπὸς μας φρόντισε νὰ μὰς τηλεφωνήσῃ ἀμέσως καὶ νὰ μὰς ἀναφέρῃ τὴν πρόθεσή σας. Βάλαμε τότε δυὸ στενογράφοις τῆς ἀστυνομίας ἐξω ἀπ' τὸ δωμάτιο τῆς κ. Ζιρού καὶ φροντίσαμε νά... διευκολύνωμε τὴν εἰσοδὸ σας στὸ νοσοκομεῖο. Τὰ πρακτικά τῆς συνομιλίας σας μὲ τὴν κ. Ζιρού θὰ μὰς βοηθήσουν ἀφάνταστα.

Ἦμουν τρομερὰ θυμωμένος μὲ τὸν ἑαυτὸ μου καὶ μὲ τὴν κουταμάρα μου. Τώρα καταλάβαινα γιὰ ποῖο λόγο εἶχα μπόρῃ νὰ μῶ τὸσο εύκολα στὸ νοσοκομεῖο. Χωρὶς νὰ πῶ λέξη ἀκούθησα τοὺς δυὸ ἀστυνομικούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 21ον

Τὸ γραφεῖο τῆς Ἐφ Μπὴ Ἀἰ ἦταν ἀκόμη πιὸ ἀπορῶπο καὶ ἀπὸ τὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου μου. Δὲν εἶχε καμμία πολυτέλεια. Ἐνα γκρίζο γραφεῖο ἀπὸ μέταλλο, μερικά ντουλάπια καὶ μερικά καθίσματα, ἦταν ἡ μόνη του ἐπιπλῶση.

Ὁ Κένεντυ, ὁ Σπρίνγκερ κι' ἐγώ πήραμε θέσεις ἀντίκρυ στὸν ἀνθρωπο πού καθότανε στὸ γραφεῖο. Ἦταν ἓνας ὀραίος ἄντρας καμμία σαρανταρία χρονῶν, πού ἔμοιαζε μὲ κινηματογραφικὸν ἀστῆρα. Τὸν λέγανε Ρόμα.

Ἐπὶ ἀρκετὰ λεπτὰ κυττάξαμε ὅλοι ὁ ἓνας τὸν ἄλλο χωρὶς νὰ λέμε τίποτε. Πρῶτος ἔκοψε τὴ σιωπὴ ὁ Ρόμα.

—Μὰς βάλατε σέ... μεγάλο μπελᾶ, κ. Τέρραντ, εἶπε. Καὶ μού φαίνεται πὼς τὴν ἴδια γνώμη ἔχει κι' ἓνας ἐπιθεωρητὴς τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ. Κάποια ἀγγλικὴ κρατικὴ ὑπηρεσία, ἐλέγχοντας τὶς ἐφημερίδες, ξετρύπωσε τὴ μικρὴ ἀγγελία πού εἶχε δημοσιευθῇ σχετικὰ μὲ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Ἑλλεν Κόντεντ στὴν Ἀμερική. Ὡσπου ὅμως νὰ φθάσῃ ἡ ἐκθεση τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς στὴν Μυστικὴ Ἀστυνομία, ἀπὸ κει στὴν Σκώτλαντ Γυάρντ καὶ ἀπὸ κει σὲ μὰς, πέρασε καιρὸς καὶ τὸ ὑπερωκεάνιο «Βασίλισσα Ἐλισάβετ» εἶχε ἀράξει ἀπὸ μέρες στὸ λιμάνι μας. Πάντως, ἐκεῖνο πού ἔχει σημασία εἶναι ὅτι ἡ πληροφορία αὐτὴ ἔκανε τὸν ἐπιθεωρητὴ Τζέλλιφσον νὰ ψάξῃ μὲ κάθε τρόπο νὰ σὰς βρῇ.

—Καὶ λοιπόν;

Ὁ Ρόμα μὲ κύτταξε μὲς στὰ μάτια καὶ συνέχισε:

—Κύριε Τέρραντ, θὰ παίξω μὲ ἀνοικτὰ χαρτιά. Ἐλπίζω νὰ κάνετε καὶ σεῖς τὸ ἴδιο.

—Δὲ μπορῶ νὰ ὑποσχεθῶ τίποτε πρὶν μάθω τί θέλετε ἀπὸ μένα...

—Βεβαίως. Ἀς ἀρχίσουμε, λοιπόν, ἀπὸ τὴ δολοφονία τῆς Στεφανίας Στέτσον. Ἡ ἀστυνομία τῆς Νέας Ὑόρκης θέλει νὰ τῆς ἀποδείξῃτε ὅτι δὲν ἔχετε καμμιὰν ἀνάμιξη στὸ φόνον, ὅτι δὲν εἰσαπτε ὑπεύθυνος κατὰ κάποιο τρόπο γι' αὐτόν... ἂν, φυσικά, δὲν εἰστε ὑπεύθυνος.

Τὸ ἀδιόφορο ὕφος του μὲ πάγωσε.

—Θάθελα νὰ ξέρω πότε ἀκριδῶς ἔγινε ὁ φόνος, εἶπα.

—Αὐτὸ εἶναι κάπως δύσκολο νὰ ἐξακριβωθῇ ἀπολύτως. Ξέρομε ὅμως πὼς ἡ μέρα πού ἔγινε τὸ ἐγκλημα συμπίπτει μὲ τὴ μέρα πού φθάσατε στὴ Νέα Ὑόρκη. Ξέρομε ἐπίσης ὅτι ἡ κ. Ζιρού ἐφθασε ἐδῶ τὴν Τρίτῃ τὸ πρωῒ καὶ ἐφυγε ἀμέσως γιὰ τὸ Ἀλμπαν. Ἐξετάσαμε καὶ διαπιστώσαμε πὼς ὅσα μὰς εἶπε ἐκείνη εἶναι ἀλήθεια. Ἐνὰ φανερὸ πὼς ἡ κ. Ζιρού δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὴ δολοφονία. Δὲ μπορούμε ὅμως νὰ πούμε τὸ ἴδιο καὶ γιὰ σὰς. Ἐσεῖς φθάσατε ἐδῶ λίγη ὥρα μετὰ τὴν κ. Ζιρού. Ἡ μὲς Στέτσον σκοτώθηκε τὴ μέρα πού ἤλαθε, κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἡ τὰ ἡμερῶματα τῆς ἐπομένης. Οἱ γιανοροί, δὲ μπορούν νὰ προσδιορίσουν ἀπόλυτα τὴν ὥρα, γιατί τὸ χρονικὸ διάστημα εἶναι μεγάλο καὶ ἡ ζήτησὴ ἦταν τρομερὴ αὐτὲς τὶς μέρες.

—Στὶς ἔντεκα τὴ νύχτα μίλησα στὸ τηλέφωνο μ' ἓνα σωφῆ τῆς ἐταιρίας Σάνιππη, εἶπα ἀφοῦ σκέφτηκα λίγη ὥρα. Μοῦ τηλεφώνησε ὁ ἴδιος στὸ ξενοδοχεῖο μου. Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ μὲ θυμᾶται, ἂν τὸν ρωτήσετε. Ἀπ' ἐκείνη τὴν ὥρα, ὡς τὶς 2.30 μετὰ τὰ μεσάνυχτα πού πῆρα τὸ τραῖνο γιὰ τὸ Ἀλμπαν, δὲν ἔκανα ἄλλο, παρὰ νὰ τηλεφωνῶ ἐδῶ κι' ἐκεῖ γιὰ νὰ βρῶ ἓνα εἰσιτήριο γιὰ τὸ Ἀλμπαν.

—Θὰ ἐξετάσωμε ἂν εἶναι σωστὰ αὐτὰ πού μὰς λέτε καὶ θὰ συνηνοηθοῦμε μὲ τὴν ἀστυνομία. Ἀς ἔλθωμε τώρα στὴν ἐπίσκεψή σας στὸ διαμέρισμά τῆς μὲς Στέτσον. Ἀκούσαμε κι' ἐμεῖς ὅσα σὰς διηγήθηκε ἡ Νατάσα Ζιρού γιὰ τὴ Στεφανία Στέτσον καὶ γιὰ τὸ ξενοδοχεῖο «Σαῖντ Ρέτζις».

Ἀλλὰ ἀφιέρωσάμε ὅλη μας τὴν προσοχὴ καὶ ὅλη τὴν δραστηριότητά γιὰ νὰ βροῦμε ἐσῶς. Αὐτὸ εἶχε κυρίως σημασία. Πέστε μου τώρα, πὼς ἀνακαλύψατε τὸ διαμέρισμά τῆς μὲς Στέτσον; Στὸ «Σαῖντ Ρέτζις» μὰς εἶπαν πὼς δὲν ἤξεραν τίποτε γι' αὐτήν, οὔτε πού ἔμενε.

—Βρήκα τὴν διεύθυνση στὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο.

Ὁ κ. Ρόμα ἔκανε ἓνα μορφασμὸ πού ἔμοιαζε μὲ ναυάγιο.

—Περὶφημα. Ἀκολουθήσατε δηλαδὴ τὴν εὐθεῖα ὁδὸ, ἀκριδῶς ὅπως θὰ ἔκαναν καί...οἱ ἄλλοι πρὶν ἀπὸ σὰς. Ἀλλὰ, —τὸ πρῶτόπὸ του πῆρε μονομιάς ἐκφραση σοδαρὴ καὶ οἱ λέξεις βγήκαν ἀπ' τὸ χεῖλιν του ἀργὰ— ἀργὰ, αὐτὸ ἀκριδῶς μὲ κάνει νὰ πιστεύω πὼς ἡ ἀμοιρὴ αὐτὴ γυναικίκα δὲν εἶχε καμμιὰ σχέση μὲ τὴν ἐξαφάνισή τῆς Ἑλλεν Κόντεντ.

—Μὰ δὲν εἶναι δυνατόν, εἶπα τὸ μῆνυμα πού πῆρε ἡ Νατάσα ἔλεγε καθαρά...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΘΥΜΑΣΤΕ ΠΟΤΕ;

...ἢ ἐξέρετε πότε ἔγινε αὐτὴ ἡ περίεργος συγκέντρωσις καὶ σὲ ποιά πόλι;

«...οιολος ριο ιδηλοχι ρι εη οκηθρονομω» λοι ριλ 5νοι «ρηθρηπληρο» λμωσχι ριο ρηλοσχι ρι εη «εεεεεε ερρο» 'αοσνλμωρι ριρσχι ριο 'δρλοθρις 5μκιοιολοιρο5 5μκιο ρορρω ρο '6161 ροιρω λμκ λμκ

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 24)

Τὸ νερὸ καὶ οἱ σοκολάτες πού εἶχα, μού ἔφταναν γιὰ ἓνα μῆνα. Τί ἔχω νὰ χάσω; σκέφτηκα. Ἀς καθίσω λίγες μέρες. Κοιμόμουν στὸ διαστημόπλοιο, ἔτρωγα σοκολάτα καὶ περιέγραφα στὸν Φίλιπς τὰ σπήλαια, τοὺς κρατήρες καὶ τοὺς ἀτμούς μὲ τὰ διάφορα χρώματα. Τὴν τρίτῃ μέρα βαρέθηκα τὰ σπήλαια, τοὺς κρατήρες καὶ τὴ σοκολάτα καὶ σκέφτηκα πὼς ἦταν πιὰ καιρὸς νὰ ξανακατέβω στὴ γῆ.

Μὰ ὁ Φίλιπς εἶπε πὼς ἔπρεπε νὰ μείνω ὡς τὴ στιγμή πού δὲ θ' ἄντεχα ἄλλο. Ἡ παραμονὴ μου στὸ φεγγάρι εἶχε μεγάλη σημασία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Διεπιστηνικῆς Ἐταιρίας. Ἦταν μιὰ ἐπαληθεύσῃ τῆς θεωρίας τους καὶ θὰ μὰς ἔκανε ὅλους διάσημους. Ἐπειτα ἔβαλε τὴ Σάλλυ νὰ μὴ μιλῇ. Ἡ Σάλλυ μού εἶπε πὼς τὰ ἑκατὸ δολλάρια πού ἔπαιρνε ἦταν πολὺ μεγάλη ἀνακούρσις καὶ πὼς τὸ καλύτερο πού εἶχα νὰ κάνω ἦταν νὰ μείνω ἐκεῖ ἑπάνω. Ἦταν μιὰ εὐκαιρία νὰ προσφέρω ἐπὶ τέλους κι' ἐγώ κάτι, εἶπε, νὰ κερδίσω κι' ἐγώ λίγα λεπτὰ. Ἐτσι, ξανακάθησα στὴ θέση μου, ἔφαγα ἀκόμη καμπόσες σοκολάτες καὶ κῦτταζα τοὺς ἀτμούς πού ἀνέβαιναν ἀπ' τὸ ἔδαφος.

Τὴν πέμπτῃ μέρα ἀπῆλθα γιὰ καλὰ τὶς σοκολάτες κι' ἀποφάσισα νὰ στείλω στὸ διάβολο καὶ τὴ Σάλλυ καὶ τὸν Φίλιπς. Χωρὶς νὰ πάρω τὸν κόπο νὰ τοὺς ἀνακοινώσω τί σκόπευα νὰ κάνω, φόρεσα τὴ στολή μου, ἔκλεισα ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ πάτησα τὸ κουμπί. Μ' εἶαν κρότο δαιμονισμένο τὸ σκάφος ξεπετάχθηκε μὲς στὸ διάστημα. Ἐβαλα μπρὸς τὸν ἀσύρματο καὶ εἶπα τοῦ Φίλιπς πὼς κατέβαινα στὴ γῆ. Ἐγινε ἔξω φρενὼν κι'

ἄρχισε νὰ μουρμουρίζῃ κάτι γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ἀχαριστία. Μοῦ εἶπε πὼς τοῦ εἶχα καταστρέψει ὅλη του τὴ διαφήμισή, πὼς τὰ εἶχε κανονίσει μιὰ χαρὰ γιὰ νὰ μὲ παρουσιάσῃ ὡς τὸν «Ἀνθρωπο πού ἔζησε δέκα μέρες στὴ σελήνη».

Τὸν ρωτήσα τὴν ἡμέλῃ τὴ διαφήμισή καὶ μοῦ εἶπε, γιὰ ἓνα νούμερο σ' ἐπιθεώρησιν, φυσικά. Ἐπειτα ἄρχισε νὰ μιλάῃ ἡ Σάλλυ. Ἦθελε νὰ μάθῃ γιατί δὲν εἶχα μείνει ἐκεῖ ἑπάνω. Ἐτσι ἦμουν πάντα, εἶπε, ἓνας ἐγώιστῃς καὶ τίποτ' ἄλλο. Τότε ἦταν πού ἔκλεισα τὸ ραδιοτηλέφωνο.

Τὸ διαστημόπλοιο τραξίδευε ἀνάμεσα ἀπὸ μαύρους καὶ πράσινους ἀτμούς καὶ σὲ λίγο ἀόκητα νὰ διακρίνω τὴ γῆ. Ἀποφάσισα νὰ ἐπικοινωῇ πάλι μὲ τὸν Φίλιπς γιὰ νὰ τὸν ρωτήσω ἂν θὰ προσγειομῶνουν στὸ μέρος ἀπ' ὅπου εἶχα ἐκκινήσει. Ναι, μού εἶπε, ἐκεῖνα τὰ κόκκινα σύρματα πού ἔβλεπα κάτω ἀπ' τὰ πόδια μου, ἦταν τοποθετημένα ἐκεῖ γιὰ νὰ ἐλέγχουν αὐτόματα τὴν πορεία. Ἐπρεπε νὰ προσέχω πολὺ μὴν τὰ σπάσω, γιὰ τότε, ἀλλοιμονό, μόνάκα ἓνας Θεὸς ἦξερε σὲ ποῖο σημεῖο τῆς γῆς θὰ κατέβαινα.

Κάθησα λοιπόν φρόνιμα κι' ἀκούσα τὸν Φίλιπς νὰ μού μιλάῃ γιὰ συμβόλεια καταπληκτικὰ καὶ τὴ Σάλλυ, πού, κάθε τόσο, ἔπαιρνε τὸ λόγο γιὰ νὰ μὲ ρωτήσῃ γιατί, ἀχ γιατί, δὲν εἶχα μείνει ἐκεῖ ἑπάνω λίγες μέρες ἀκόμη. Ὁ ἄνεμος σφύριζε γύρω μου κι' ἐγὼ συλλογιζόμουν μελαγχολικά τὴ διαφήμισή πού γινόταν γύρω ἀπὸ τ' ὀνόμα μου, τὰ συμβόλεια πού βάπρεπε νὰ ὑπογράψω καὶ τὸν ἀντιπαθητικὸν Φίλιπς πού, ὅπως ἔδειχναν τὰ πράγματα, θὰ ἦμουν ὑποχρεωμένος

ΔΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ἀρ. 7

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΙΑΝ. 2. ΑΝΑΛΛΑΦΡΟΣ. 3. ΝΕΡΩΝΟΣ. — ΥΙΕ. 4. ΕΠΙ — ΜΠΑΛΤΑ. 5. ΜΑΧ — ΕΣΟΔΕΙΑΝ. 6. ΒΙΕΝΝΗΣ — ΡΟ. 7. ΙΟΥΤΑ — ΜΟΣΧΑ. 8. ΣΗΣ — ΔΑΝΟΣ — ΙΚ. 9. ΤΟ «ΦΙΛΙΠΠΙΝΙ». 10. ΣΕΑΡΑ — ΝΙΝΑ. 11. ΜΙΑΡΚΑΣ. 12. ΜΑΡΣΑΛ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ. 2. ΕΠΑΙΘΗΝ. 3. ΤΑΡΙΧΕΥΣΙΣ. 4. ΑΝΘ — ΝΟ — ΡΕΜΙ. 5. ΙΑΝΣΕΝΙΣΤΑΙ. 6. ΟΛΟ — ΣΗ — ΟΣ — ΡΑΜ. 7. ΔΑΣΜΟΣ — ΝΕΑΡΑ. 8. ΟΦ — ΠΔ' (84) — ΜΑΝ — Κ. Ρ. (ΚΑΠΑΡΟ). 9. Ξ. Ρ. (ΞΗΡΟ) — ΑΕΡΟΔΙΝΑΣ. 10. ΙΟΥΛΙΟΣ — ΦΙΛΑ. 11. ΑΣΙΤΑ — ΧΙΟΝ. 12. ΕΑΝ — ΑΚΤΑΣ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ἀρ. 7

1. Κουμπιά σακκάκι. 2. Ἀριστερὴ κάλτσα ἀνδρὸς. 3. Ματοτσίνουρα ξανθοῦς κοπέλλας. 4. Σκαλοπάτια. 5. Ἡ οὐρὰ τοῦ λατινικοῦ 5 τῆς τέντας. 6. Λεῖπον γραμμὲς στὸ γάντι. 7. Μύτη διαφορετικὴ κοπέλλας. 8. Τσιγάρο κομμένο. 9. Δάπεδον δεξιὰ κάτω διαφέρει. 10. Πουλὸνδε δεξιᾶς κοπέλλας κάνει 2 πιέτες ἀριστερὰ στὴ βάση.

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ἀρ. 7

Ἰδοὺ μερικὲς λέξεις πού σχηματίζονται ἐδῶ: ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ — ΓΟΗΤΕΙΑ — ΤΕΡΑΤΟΣ — ΣΤΑΤΗΡ — ΠΕΡΑΣΤΗ — ΑΡΕΤΑΙ — ΕΥΜΕΝΟΣ — ΠΟΣΤΑ — ΑΥΤΟΣ — ΓΟΗΣ — ΜΑΗΣ — ΡΕΑΣ — ΙΑΤΡΟΣ — ΑΡΠΑΝ — ΟΚΤΩ ΓΟΠΕΣ — ΓΟΠΑΝ — ΑΥΡΑΝ — ΜΥΣΣΕ.

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτῃς μας ἐπέτυχε μὲ τὰς λέξεις : ΑΝΑΚΑΤΩΣΟΥΡΕΣ — ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΟΣ 48 βαθμούς.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΩΝ "ΕΙΚΟΝΩΝ"

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ συνδρομηταὶ τῶν «Εἰκόνων» ὅπως τηλεφωνοῦν ἀμέσως εἰς τὴν κ. Παπαβασιλείου (ἀριθ. τηλεφώνου 57.081) διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ φύλλου ὑπὸ τοῦ ταχυδρομείου.

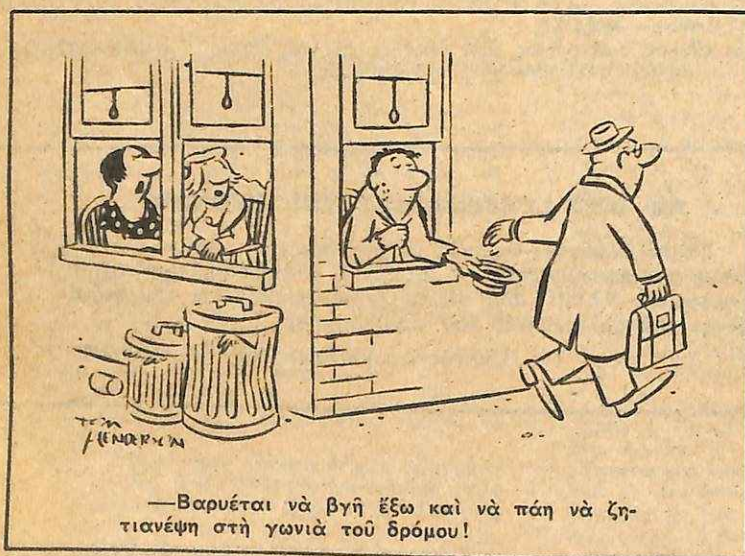
Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ

νὰ βλέπω τόσο συχνὰ σ' ὅλη τὴν ὑπόλοιπὴ ζωὴ μου. Παίρνοντας ξαφνικά τὴν ἀπόφασή μου, ἔσκυψα καὶ ἔσπασα τὰ κόκκινα σύρματα. Ἐδῶ γὰρ κα

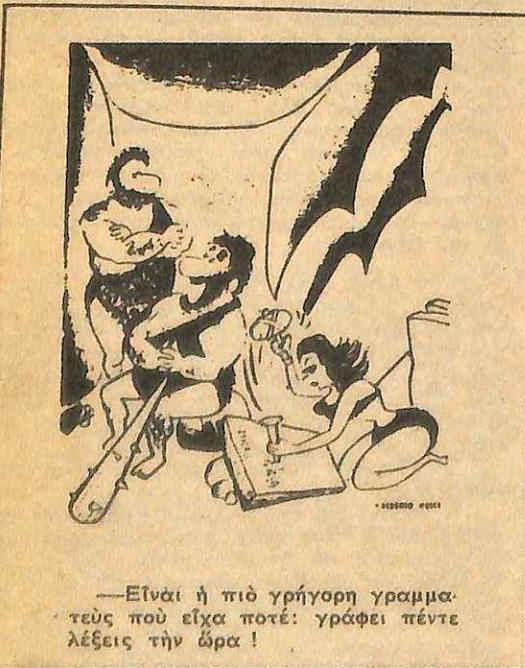
ΧΙΟΥΜΟΡ

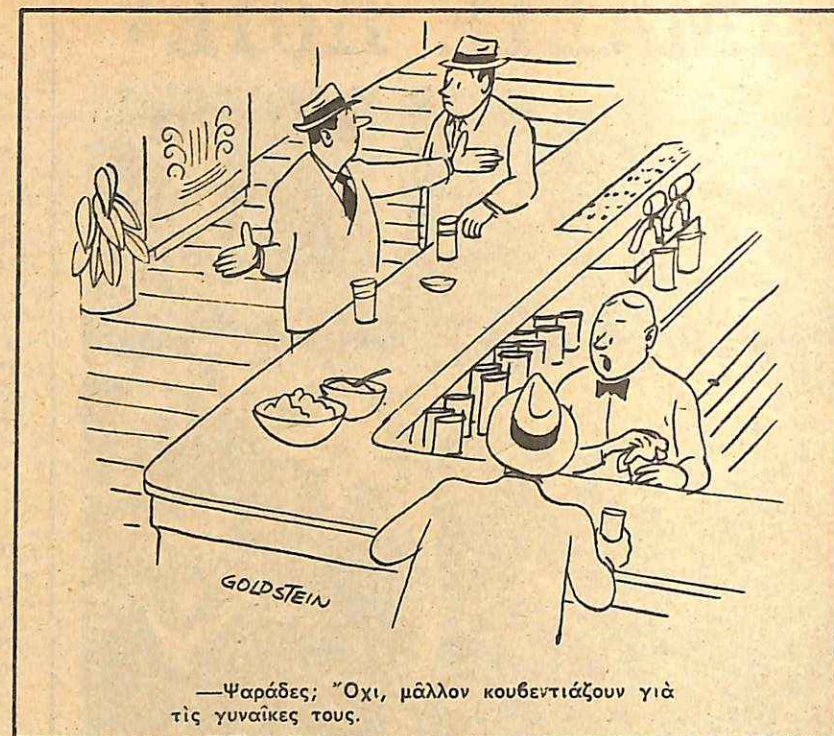
Ἡ σερενάτα τοῦ Κενταύρου, ἡ ἡ ἀμφιβολία

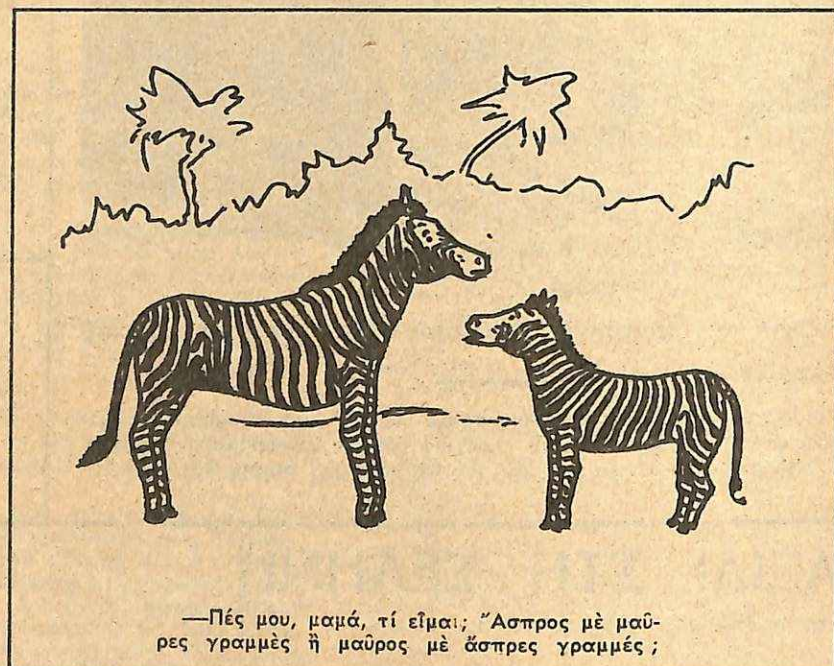
—Βαρύνεται νὰ βγῇ ἔξω καὶ νὰ πᾶν νὰ ζη-
τιανέψη στὴ γωνιά τοῦ δρόμου!

—Εἶναι ἡ πιὸ γρήγορη γραμμα-
τεὺς ποὺ εἶχα ποτέ: γράφει πέντε
λέξεις τὴν ὥρα!

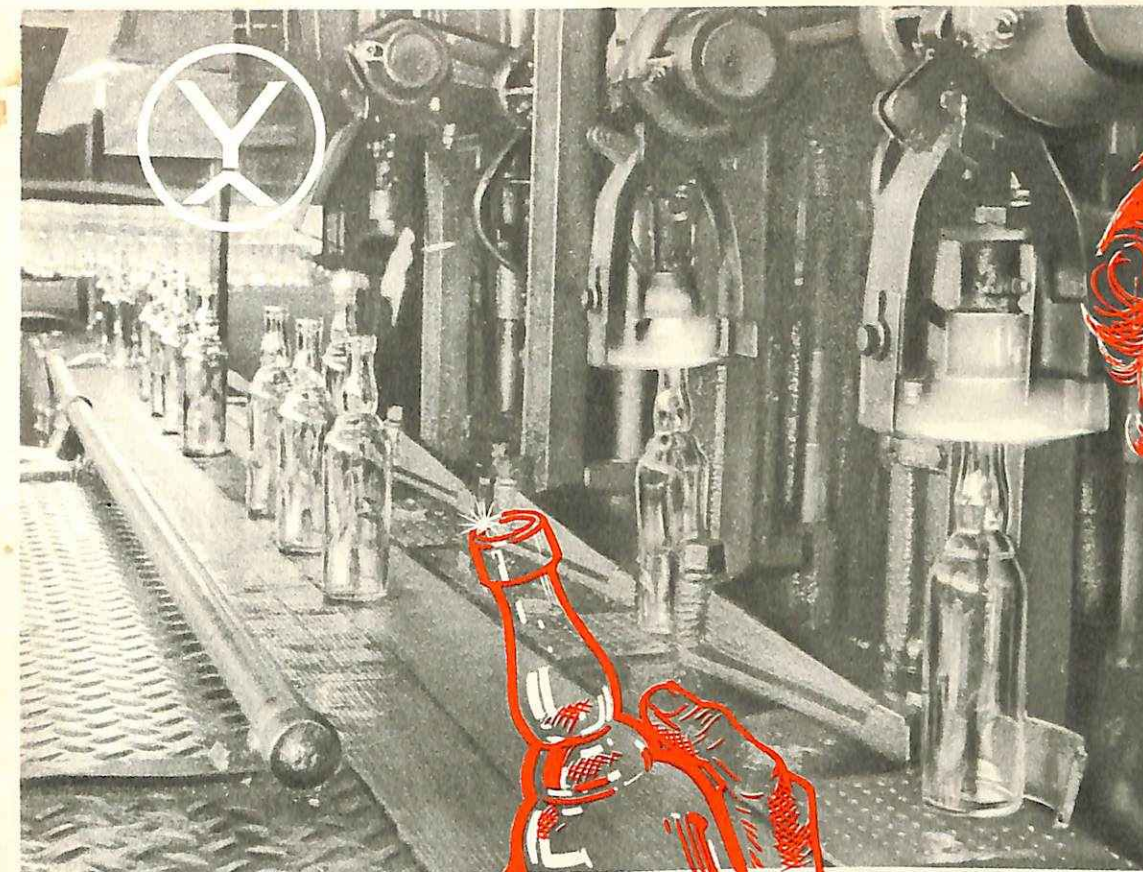
—Ψαράδες; Ὁχι, μάλλον κουβεντιάζουν γιὰ
τὶς γυναῖκες τους.

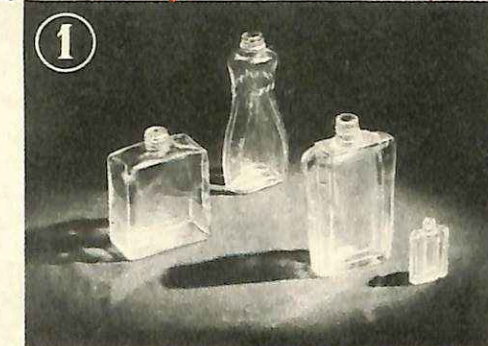
—Πές μου, μαμά, τί εἶμαι; Ἀσπρος μὲ μαύ-
ρες γραμμὲς ἢ μαῦρος μὲ ἄσπρες γραμμὲς;

—Ἐγώ, ἀπὸ αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα. Ἐσεῖς;

Ἡ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΙΑΛΩΝ. (Ἀπόδοσις μέχρι
60.000 τεμάχια ἡμερησίως).

Ἡ πολὺτιμος πεῖρα 41 ἐτῶν δημιουργικῆς ἐργασίας εἰς τὴν
ύαλουργία καὶ τὰ πλέον σύγχρονα ἐπιστημονικὰ καὶ τε-
χνικὰ μέσα ποὺ διαθέτομεν σᾶς δίδουν σήμερα τὴν δυνα-
τότητα νὰ ἐμπιστευθῇτε τὰς παραγγελίας σας εἰς τὸ με-
γαλύτερο βιομηχανικὸ ὄργανισμὸ τῆς χώρας.

Ἀσύγκριτος εἰς δυνατότητα παραγωγῆς καὶ ἀσυναγώνι-
στος εἰς ποιότητα.

ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΦΙΑΛΩΝ

1 ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ 3 ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ
2 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ 4 ΓΑΛΑΚΤΟΣ & ΑΕΡ. ΠΟΤΩΝ

Ἐπίσης εἰς τὸ ὑαλουργεῖον τῆς Ἑταιρίας παράγονται

- ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ - ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ - ΛΕΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
- ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ • ΣΦΛΗΝΕΣ • ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΞ
- ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
- ΒΑΖΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

“ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ”

1956 ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ 1956

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:

ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ:

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ	26	ΙΟΥΛΙΟΥ	9
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	23	ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	4
ΜΑΡΤΙΟΥ	26	ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	31
ΑΠΡΙΛΙΟΥ	22	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	27
ΜΑΪΟΥ	18	ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	25
ΙΟΥΝΙΟΥ	13	ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	23

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	10	ΙΟΥΛΙΟΥ	22
ΜΑΡΤΙΟΥ	8	ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	18
ΑΠΡΙΛΙΟΥ	10	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	14
ΜΑΪΟΥ	5	ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	11
ΙΟΥΝΙΟΥ	1	ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	8
ΙΟΥΝΙΟΥ	27	ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	7

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ